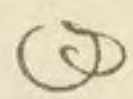

NĂM 2 — 1er OCTOBRE 1938 — N° 55 — MỖI SỔ 20 TRƯỞNG: 0 \$ 15

BẢO QUẢN

150, Rue Lagrandière

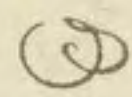
SAIGON

MUA BÁO XIN TRẢ TIỀN

TRƯỚC

mai

GIÁ BÁO

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 12009

1 năm 7 \$ 00 — 6 tháng

3 \$ 60 — 3 tháng 1 \$ 80

Abonnement administratif:

10 \$ 00 par an

tuần báo ra ngày thứ bảy

Directeur : Đào-trình-Nhật

RIỀNG OAN 1 MÌNH?

CL. CÓN

Nam-kỳ nói với á-xăm. — Ngộ
mẫu vui gì mình được thông-thã,
trong khi hai người bà con còn
phải giam hãm kia

B. B. B.

NGÀY MAI, 2 OCTOBRE, ÂU-CHÂU KHAI CHIẾN?

SANH GIẶC LÀ TU' CÁI LU'ỒI CỦA HITLER

TA NÊN NGHE BÀI DIỄN-VĂN CỦA TƯỚNG-QUỐC ĐỨC HÔM 12 SEPTEMBRE

TRÊN SÔNG HU'ƠNG VỚI MỘT CÔNG-CHÚA THẤT THÒI

NHỚ CON KHỈ

mà nhiều người ngu trở
nên khôn, già hóa trẻ lại

MỘT ĐÚA NHỎ

mới 8 tuổi mà ăn ròng
đinh sắt với miếng chai

Thứ năm, 29 Septembre 1938

TIÊU-THUYẾT THU' NĂM

Tập-chí HANOI và TIÊU-THUYẾT, rất nhiều tranh ảnh

Sẽ ra số 1 trong 20 trang lớn

✱ **T**RANG thơ, trang Chiêu-bóng, trang Thanh-niên, trang Phụ-nữ, trang HANOI ĐẸP.

✱ **N**HỮNG truyện ngắn, truyện cổ-tích những truyện HANOI, những THƠ BẠN GÁI độc-giã.

✱ **Ba Truyện Dài**, một truyện dài Phiêu-lưu, một truyện dài Tình-Căm, một truyện dài Thần-Tiên.

✱ **N**HỮNG nhà-văn danh-tiếng, mà địa-vị đã định-đoạt trong văn-học sử Việt-Nam.

Những nhà văn mới, mà tài năng đương phát-triển một cách hồng-bột, mạnh-mẽ.

✱ **N**HỮNG Cuộc Thi tổ-chức hàng năm, hàng tháng, mỗi tuần, về truyện Dài, truyện Ngắn, Thơ...

Một giải-thưởng, chưa từng có. Giải-thưởng "Du-lich Hanoi-Paris"

« Vui và Lợi ích », « Đẹp và Đặc sắc », « Mỗi tuần mỗi lạ »

THƠ TỪ GÒI VỀ IMPRIMERIE LÊ-CƯỜNG HANOI

Mỗi số 6 xu

Số 1 bán giá đặc-biệt 3 xu, và có đánh số, để độc-giã dự một cuộc xổ số, giải đầu 20 \$ 00 bằng tiền mặt. Nên đón mua

TRỊ BỊNH TRẺ CON RẤT TÀI

Thầy **Nguyễn-ngọc-Chấn** kêu là **Năm Chân** ở tại châu thành **CÁNHƠ** gần nhà thờ mới đường đi vào **Cái-Răng**, làm thuốc có giấy chứng nhận và bài sanh ý mới nổi danh được nhiều thân chủ.

Tôi có đứa con trai sanh ngày 23 tháng 5 năm **Mậu-Dần** (1938) khi gần được 2 tháng rưỡi đau bụng kiết (gastro antérite) kêu là chứng tả-lị, sòng ra đàm trắng rất nguy hiểm, thầy thuốc tây nam hết sức trị mà không thấy giảm, đều phải cáo thôi.

Sau khi 15 ngày tại **Bắc-liêu** nan trị, tôi khăn vải nhờ **Thánh Thần** mách bảo dạy tôi đem con lên **Cần-thơ** sẽ gặp thầy cứu chữa.

Chứng lên tới tôi rước thầy **Năm-Chấn** khám bệnh rồi thầy chịu cho thuốc, con tôi bỏ bú đã lâu ngày sức yếu mà nhờ thầy cẩn thận để thuốc nhằm bệnh nên lần lần thuyên giảm, trong một tuần lễ được bình phục, thật đáng khen nghề y của thầy.

Vì công khó nhọc của thầy tôi lui sẵn sóc cho con tôi nên tôi muốn tặng một số tiền công cứu chữa nhưng thầy từ chối.

Vậy tôi xin đăng mấy lời thành thật này trên mặt báo để cảm tạ ơn thầy và diễm chỉ cho quý vị nào có con rưỡi bị chứng bệnh hiểm nghèo nên đến thầy **Năm-Chấn** mà cầu cứu.

TRẦN-QUANG-HẠNH, secrétaire comptable à l'Exploitation Forestière de l'Ouest **CÁNHƠ**

Quý ngài đã thấy chắc chắn

Sâm-Nhung-Bổ-Thận-Tinh

hiệu « **MỆ CON** » 1 ve Op. 60 trị đau lưng, mỏi mệt, di-tinh, mộng-tinh, huyết-tinh, đại-dêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bổ-Đào-Tiên-chỉ-khải-lộ

Công hiệu linh-nghiệm thế nào ?

Thì thử thuốc

hiệu « **MỆ CON** » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng **Hoàn-toàn công-hiệu chắc chắn**.

Nhà thuốc **PHỤC-ĐĂNG**
180, rue de Paris—Cholon
Téléphone N° 30 888

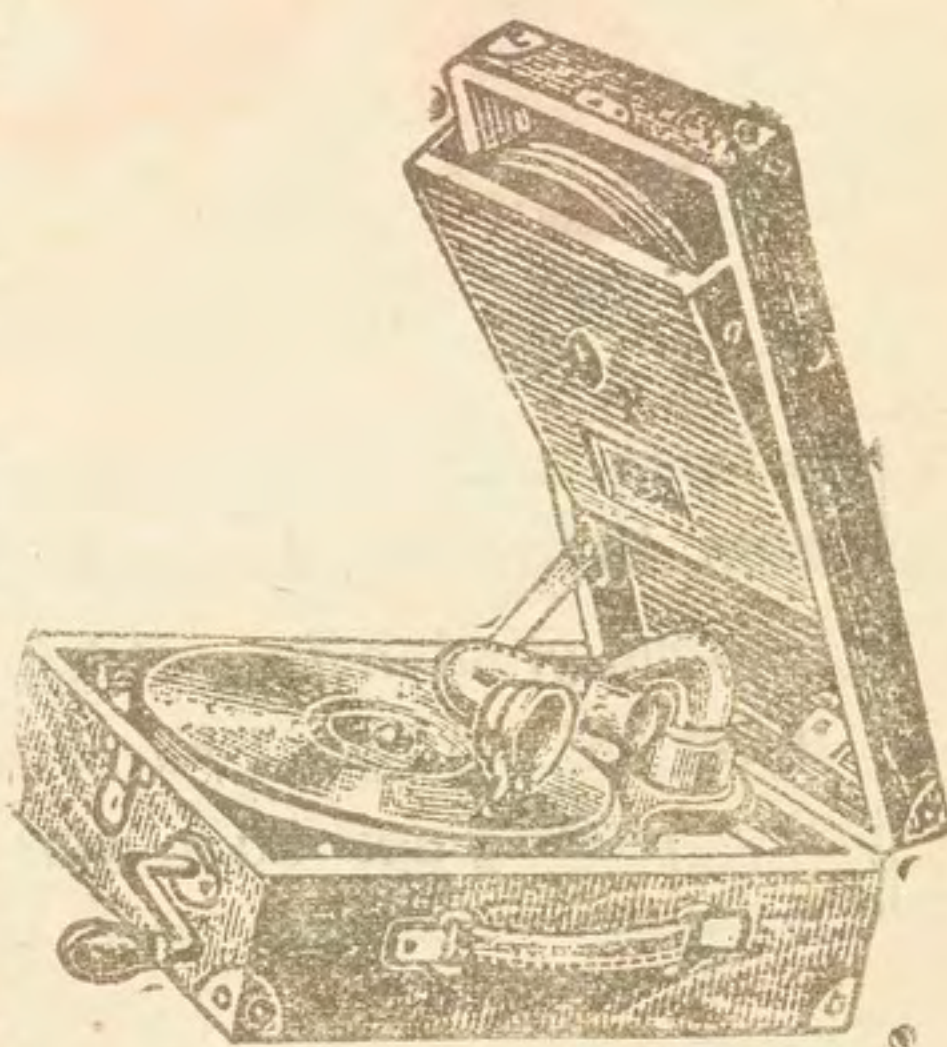
BIỆN SỰ PHÒNG HUỲNH VĂN NGHỆ
cựu thông ngôn tòa
100, LAGRANDEIRE -- SAIGON
Tél. : 20.962.

Gần 2 năm rồi, phòng-văn được thân chủ đủ mặt người tây, người Annam và người khách hoan nghinh. Phần đông người thân chủ cũ và mới từ-tế đứng đắn đến giao nhiều việc khó khăn và trắc trở đều gặp sự kết quả mỹ mãn và chưa gặp việc bất thành. Phòng-văn không lãnh những việc không đáng tốt, và không bao kien cho ai hết. Công việc làm mau lẹ và đáng vừa lòng.

DU'-THANH BAZAR SINGAPORE

138 rue Colonel Boudonnet
(ngang ga xe lửa Mỹ) Saigon
TÉLÉPHONE : 21.858

Bồn hiệu có bán đủ các thứ chén đĩa Tây, Tàu, Annam kim thời, máy hát đĩa thứ, đĩa hát, các hiệu Beka, Columbia v.v. Filtre lọc nước giản tiện, mỗi giờ có thể lọc 5 litres ; giá 5 đồng. Cho mượn đồ sành đủ các kiểu dùng trong các đám tiệc Tây Nam.

Thuốc MANH Đại-Quang

Thuốc nước chế **Sâm-nhung** cùng các thượng-phẩm, bổ trung ích khí, bổ thận tráng dương, sự công hiệu thuốc này kể ra không xiết. Nội tâm lại, ai muốn hạnh phúc, muốn gia đình vui vẻ, thì đừng quên trong nhà có một chai thuốc **MANH**, pha với nước lịt rượu hay nước chín, mùi rất thơm tho dịu dàng dễ uống, dùng lúc nào cũng được, uống nhiều càng tốt mau thấy khỏe khoắn, lại ngăn trừ diệt các chứng bệnh. Già, trẻ, đàn bà có thai, không thai hoặc sau khi sanh, sản dùng thuốc **MANH** càng mau thấy công hiệu. **Thuốc MANH** là một vị thuốc đại bổ khí huyết, rất cần thiết cho tất cả mọi người.

Thuốc **MANH ĐẠI-QUANG** bán thật chạy, song không làm quáng-các trong 4 năm trước, có nhiều nhà thuốc cũng dùng **Sâm-nhung** mà chế ra thứ thuốc nước, nên nhà thuốc **ĐẠI-QUANG** phải để tên « **THUỐC MANH** » hiệu con « **BƯỚM BƯỚM** » có cầu chứng tại tòa cho khỏi lầm lạc khi dùng thuốc nước **Sâm-nhung**. Giá thật rẻ để phổ thông các giới có thể nắm mùi tốt đẹp ý vị. Chỉ có Op.50 một chai, các nơi đại-lý khắp cả Đông-pháp đều có trữ bán.

Nhà thuốc chánh **CHOLON** : 27 Bd Tổng-đốc-Phương
Chi-cuộc, 231 rue d'Espagne -- SAIGON

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới đỡ, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bò huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRỮ TẠI :

Pharmacie Vương-hữu-Lê

144, rue d'Espagne -- SAIGON (sau Chợ-mới)
Ở xa gởi theo cách lãnh hóa giao ngân

mai

Năm thứ hai — Số 55 — Samedi 1er Octobre 1938
Báo-quân n° 150 Lagrandière — Chủ-nhiệm Đào-trình-Nhất

Ngày mai, 2 Octobre NẾU CÓ ÂU-CHIÊN PHÁT RA

Ta nên giữ thái-độ nào
đối với nước Pháp ?

HITLER gọi tối hậu thư cho
Tiếp-khắc hôm 25 Sept.
kỳ hẹn trong một tuần
lễ phải rút hết quân lính ra khỏi
địa-vực Sudètes và giao cả thỗ-
địa nhơn dân luôn cả pháo-đài
sân-vật cno Đức, nếu không thì
Đức binh sẽ qua chiếm lấy.

Ngày mai, 2 octobre, là ngày
mãn kỳ hẹn ấy rồi.

Ngày mai, tức là ngày Âu-
chiên bạo phát, nếu như đến giờ
chót mà người ta không tìm ra
cách điều đình êm ái.

Hôm kia, bốn vị Tướng-quốc
Chamberlain, Daladier, Hitler và
Mussolini hội-đàm ở Munich,
biết có xong việc gì không ?

Ta không được ngó thấy mặt
lòng, cứ xem điện tín A.R.I.P.
mỗi ngày cũng đủ biết một tuần
lễ nay, Âu-châu nòng nèn mù
mịt ở trong không khí sắp đặt
chiến-tranh. Trừ ra hai nước
Đức Tiếp-đóng vai tướng chánh
khối nói, những nước lớn như
Anh Pháp Nga, nhỏ như Ba-lan

Ru-ma-ni, Bỉ, không nước nào
không hạ lệnh động viên, chỉnh
tề khí giới. Quân lính chuyên
vận rần rần đêm ngày, nhơn dân
có kẻ hôn hờ vui mừng, có
người lo sợ khóc lóc. Sang đại
bác đã mở nắp sảng sảng, phi-
cơ đã đổ đầy dầu xăng, chiến-lạm
đã đốt than tức-tức, mặt nạ trừ
độc-khí đã phân phát cho dân.

Hết thấy chỉ đợi tới ngày mai,
hoặc có thể gắng gượng hòa-
bình thêm ít lúc nữa càng may,
không thì tất phải khai chiến.

Chúng tôi noi «gắng gượng»,
là vì tình thế Âu-châu như cái

ung-độc đã sưng vù chín rục
lắm rồi, không sớm thì muộn
thế nào người ta cũng phải có
một phen chích bể nó ra thì mới
chịu nổi. Giá tí bây giờ có điều
đình xong chuyện Sudètes cũng
chỉ là sự êm tịnh nhất thời mà
thôi, còn nhiều chuyện rắc rối

khắc một vài tháng nữa hay qua
năm 1939 lại bạo phát ra, làm
sao cũng phải có một trận chiến
tranh long trời lở đất mới được.

Trái lại, nếu ngày mai mà

quân đội của Hitler tràn qua
Tiếp-khắc, tất là xung đột với
Tiếp-trước, rồi khai-chiến với
ba nước Anh Pháp Nga sau. Vì
Tiếp-khắc đã toàn-quốc động
viên, nhất quyết kháng cự còn
3 cường-quốc Anh Pháp Nga tất
phải giữ thể diện, giữ điều-
uớc và lo phòng cuộc an nguy
của mình mà chánh thức tuyên
chiến với Đức. Rồi thì các nước
kéo phe này đảng kia thành ra
một cuộc thế-giới hỗn chiến, y
như thảm kịch 20 năm về trước
nhưng có chỗ khác là lần này
thăm-kịch chắc-thăm hơn nhiều,
vì những phi-cơ chiến-khí dữ
dội gấp mười.

Nước Pháp bảo hộ chúng ta,
bị lôi cuốn vào cái chiến cuộc
này trước hơn ai hết.

Thế là từ lúc nước Nam,
nhất là Nam-kỳ, được Pháp-
quốc bảo hộ, bà con ta được thấy
ba lần chánh-quốc có chiến-sự
với Đức: 1871, 1914-18 và bây
giờ.

NHỮNG người nhất thiết
vô tâm với cuộc đời,
chẳng nói làm gì, còn

ai hơi quan-tâm tới thế-sự và
bởi-thân ít nhiều, chắc hẳn hiện
thời trong trí phải có hay là nên
có câu tự hỏi này :

— Nếu phen này bên nhà
Thượng-quốc mắc bận chiến-
tranh bối rối và có lẽ dây dưa
lâu ngày, vậy thì đối phó với
thời cuộc ấy chúng ta ở đây nên
giữ cái thái-độ ra làm sao bây
giờ ?

Cái tư-tưởng ấy nên có là
phải. Chúng tôi thử giải tỏ ra.
Ta có chỗ đáng lo một kẻ
mạnh nào khác thừa lúc Pháp-
quốc hữu-sự bên Âu-châu xa
xuôi mà tranh đoạt thuộc-địa
này chăng ?

Đều đó quyết không cần lo.
Vì nước Pháp có dư lực đương
hùng hậu để đối phó chiến-cuộc
lại vừa bảo toàn lãnh thổ thuộc
địa mình bình an, không dễ cho
ai tranh đoạt được đâu. Phải

biết trong khi bên kia có đánh
nhau, bên này nước Pháp vẫn
sắp đặt công cuộc phòng thủ
kiên cố, vả lại có sự tương trợ
lần nhau ở giữa các nước có
lợi quyền ở phương Đông này,
thì chắc Đông-dương vững vàng
luôn luôn, quyết không chỗ
nào bất trắc.

Ta sẽ thừa cơ để tự mưu giải
thoát chăng ?

Ấy chết ! ta chớ nên có cái
vọng-tưởng đó, chỉ rước lấy sự
thiệt hại vào mình mà không
nên việc gì. Nhất là không nên
nghe bọn đồ đệ Si-ta-linh xúi
giục ; không nên lầm tin cái
thuyết giả dối của họ « giải thoát
vô-sân và các dân-tộc nhược-
tiểu trong thế-giới ». Thử hỏi
Trung-quốc bị Nhật-bổn xâm-
chiếm hết nửa giang-sơn rồi kia
mà Si-ta-linh có dám đương-
đầu ra mặt cứu viện hay không ?

Nếu bảo giúp đỡ khí-giới và
nhơn tài là cách cứu viện gián
tiếp, thì nhiều nước khác cũng
giúp đỡ Tàu như thế, chớ phải
mình Nga sao ?

Ta nên trông mong thay đổi chủ
nhơn cho được thay đổi chánh-
sách chăng ?

Sự trông mong « dịch chủ tái
nô » thật là một sự điên-khùng
dại-dốt, chớ không về vang ịch
lại gì hơn đâu. Thà cứ thủy
chung với một chủ nhơn cho
tới khi nào mình tự cường độc-
lập được là hơn.

Bởi vậy, dầu cho lúc này bên
Âu-châu có chiến-sự đi nữa,
ta cũng cứ vững lòng tin cậy
ở nước Pháp, ta cứ giữ yên
tĩnh, trật tự ; vì nước Pháp vẫn
bảo toàn ta, dù đất ta bất cứ
trong trường-hợp nào.

T.V.

Coi qua trương 18

Kỳ tới

◆ Trang-sự Lê-văn-Kim
nói thêm về vấn-đề cải
cách luật pháp ở xứ ta.

◆ Tôi năm 2000, nước
biển dâng lên tràn ngập
thế-giới.

◆ Những người bị quên :
Tổng-đốc Phương, Tổng-
đốc Lộc, Thủ-khoa Huân,
Mai-xuân-Thưởng.

◆ « Lèo và Khà » một
thiên ký-sự rất lý thú của
Nguyễn-Việt-Hương.

◆ Ông hoàng bà chúa
nước nhà trong cảnh sa-cơ

Tay ai châm

LỬA
NGÒI
PHÁO
DIA
CẦU
?

— Thì tay cụ Hích chớ còn ai !

VIỆT CHUAMON
CHUYÊN MỖI TUẦN

trong lúc và sau lúc dò số thì kẻ
« trình thám » này không thể nào
gin là nó trúng. Nếu là người
trúng thật thì sau khi dò trúng họ
còn coi đi coi lại nhiều lần xem
thật không rồi mới la lên. Đàng
này chỉ dò qua một bận rồi xức ra
mà nói : « số này trúng ! »
Nó nói ra tiếng ấy một cách khó

TRÚNG SỐ...

Các nhơn-viên trong viện Thĩ-
nhạc lắm, như là bị lương tâm
nghiêm Nồng lắm ở. Trang-bom
cầm lại không cho nói, nó phải cố
đương đứng xem báo. Thoạt có
gắng mới nói ra được. Nói rồi
một anh thợ người Huế tuổi trẻ
thấy nó có dáng sợ như đã làm
có học chạy đến đem một mẫu
giấy biên số hiệu 2 về số Đông-
pháp nhờ dò xem có trúng hay
không ?

Tôi vừa nói đến đây thì trông
ra cửa thấy nó đương chạy vào,
ra bộ vui vẻ. Tôi bảo các ông bạn
Chúng tôi lật chỗ có đăng kết
quả cuộc xổ số Đông pháp ngày
17 Septembre ra dò, rồi đồng
thanh-la lên :

— Ô ! anh chỉ trật con số cuối
cùng, không thì trúng độc đắc
rồi ! Ai nấy đều tắc lưỡi tiếc cho
anh mà quên rằng còn một vé số
nữa chưa dò, anh phải thân hành
lại dò lấy rồi chỉ vào số 008 554
mà nói một câu cụt gùn :

— « Số này trúng ! »

Mọi người đỏ mắt trông vào :

« Ô trúng 10 ngàn ! » rồi vỗ vai
anh : « Thế thì anh giàu hơn chúng
tôi rồi ! »

Riêng một mình tôi đứng lặng,
hình như ghen tức anh ta sao lại
dễ làm giàu như thế ; còn ai nấy
đều ngó lời mừng cho anh. Họ
còn có lòng tốt cho anh nghĩ vì c
trở về nhà mà ký tên vào vé số
kéo tin bay ra rồi không khéo sẽ
có người đoạt mất. Nhưng anh ta
bảo đã ký tên phía sau giấy số rồi
không cần về nhà làm chi.

Nhưng rồi anh ta cũ g về.

Mấy ông đồng-nghiep của tôi
đứng dậy bàn tán cái thời may
vận đó của anh. Tôi cười rả g :

« May cho anh ấy thật, Thôi các ông
hãy cho anh mượn tước mỗi
người v i ba chục « đồng » để anh
đi Biên hòa lãnh về rồi trả. Mà
nói đùa vậy, các ngài chớ tin mà
mắc lừa đâu ! »

Ai nấy đều ngó vào tôi :

— Sao lại mắc lừa ?

— Thì theo tôi xét : đây là nó
biên số trúng được ở báo nào rồi
đem đổi anh em, chớ xem cái vé nó

Đ. T.

TỪ NAY, DẦU MUA BÁO
KỶ HẠN ÍT NHIỀU,
CÙNG XIN CHƯ VỊ
CHIẾU-CỔ GỎI KÈM SỐ
TIỀN VỚI THƠ MUA BÁO

Không mau thì hết...

KỶ hạn kinh tặng 3 cuốn sách hay là 1 tấm
giấy số 1 phần 10 Quốc-gia bên Pháp
chỉ còn từ nay tới 31 Octobre thì mất.
Vậy xin chư-vị độc-giả yêu quý mau
mau gởi mandat 7\$ 37 lên nhà báo (hoặc đem đóng
tiền tại báo quán, chớ đợi phải-viên đến nhà thu
thì không được) mà lấy 3 cuốn sách hay 1 tấm
giấy số, vì nhà báo sắp hết hai món quà tặng
này rồi. (Xin nói: quyền Việc làng tổng đã hết)

SỨC MANH CỦA DÂN TA

Nên noi... Nên nghe...

BUNG đói, chó sói phải ra khỏi rừng. Đó là một câu châm-ngôn tây, mà chính là một hiện-tượng ở xứ này, các nhà cầm quyền nên sớm lo liệu, kéo đến khi quá trễ nữa cũng trễ.

Tỉnh thành đói, Thôn-quê đói. Tỉnh thành đói vì giá sanh-hoạt mắc mớ, nhưng người ta còn day trở lầy lắt đợc. Khổ nhất là đám cùng dân ở thôn-quê đói, tới đói không có việc mà làm, gạo trong nhà không có một hạt, chờ đợi mùa lúa thì những hai tháng nữa mới có; còn trước mắt họ thì có những vựa lúa đầy vung của các ông đại-diên-chủ đang chờ giá cao lời nhiều mới bán. Họ phải làm sao?

HỌ rũ nhau xông vào cướp lúa. Tức như việc mới xảy ra ở Cô-cô (giáp ranh Sóc-trang Ba-liên). 100 dân đói mà trong đó phần nhiều là ông lão và đàn bà, toan cướp vựa lúa của ông điền-chủ Lê-văn-Châu, sau khi ăn cần xin mà người coi vựa không cho.

Quan chủ-tỉnh và sơn-dâm tới kịp, giảng giải cho họ nghe việc họ làm là việc trái phép, rồi nhà

đương-cuộc hứa chần cấp cho mỗi người 12 lít. Và đã chần-cấp rồi.

12 lít, bất quá vài bữa ăn, rồi họ làm sao? Vì hai tháng nữa mới tới mùa lúa kia mà.

Chỗ khác nếu dân đói không cạy rú cả đám đông đi cướp lúa như trên đây, thì họ phải lang thang đi xin, đói để quá thì ăn trộm ăn cắp hay là tự-tử.

Khắp xứ có cảnh tượng đáng lo đáng buồn ấy chứ không phải riêng xứ Nam-kỳ.

NGOÀI Bắc bây giờ dân các miền bị lụt năm ngoái không có sanh nhai, kéo nhau lên Hanoi và các châu thành như kiến. Dòm thấy nhà ai đang ăn cơm, họ bu lại trước cửa mà xin. Có người đói quá, xông vào bực đại mà ăn, chỉ trong nháy mắt, nồi cơm của nhà chủ sạch bách.

Đến đời bây giờ nhiều nhà ở tỉnh thành không dám ăn cơm ở căn ngoài nữa thì biết. Họ phải ăn lên lúc trong bếp hay trên lầu, cho khỏi nồi cơm bị cướp.

Nhà đương cuộc nên có một cái chành sách cứu cơ lúc này họ làm là việc trái phép, rồi nhà

CHÚNG tôi được nghe nhiều người đọc kỹ-thuật trên các báo, hay là đi xem nhóm vẽ, đều có cái cảm-tưởng này: Hội-đồng Quân-hạt năm nay buồn quá. Người ta lại quên bỏ thặng Dân. Vì những vấn-đề quan-bệ lợi ích cho nó, chẳng thấy vấn-đề nào được giải-quyết. Giấy thân vẫn thế. Chế-độ Bồn-xứ (l'indigénat) vẫn còn.

Các ông nghị ta phần nhiều nói lổp bộp luôn luôn, nhưng hình như chỉ nói để làm cáo-bạch trước cho cuộc tuyên-cử sang năm thôi, chứ không cần gì thiệt-tế thì phải.

VỖ lý và tức cười quá! Chỉ vì cái mặt Hitler mà hôm vừa rồi hai bọn học-sanh tây và ta ở Hanoi đến đụng võ với nhau.

Thì có gì đâu! Một buổi chiều bóng, tôi phim thời-sự có Hitler đang duyệt binh, bọn học-sanh ta vỗ tay như pháo nổ, bọn học-sanh tây thì huýt còi dậm cẳng rầm rầm. Cả ý chỉ là khêu-kích nhau chơi; thế rồi tới lúc nghĩ chiều 15 phút, hai bọn đem nhau ra bãi cỏ đánh nhau bằng hai một chập, rồi nghe rung chuông, lại trở vô rạp coi như thường. Cảnh sát hay tin tới can thiệp thì trận đấu đã xong mất rồi.

Nhứt quỷ, nhì ma, thứ ba học trò. Chỉ có thế thôi.

CHÚNG tôi trân trọng hỏi thăm quan giám-đốc Thương-chánh rằng những thứ thuốc điều 5 xu một gói, nhà nước đã cho lên giá 6 xu chưa, mà lâu nay các tiệm khách-trú cứ bán 6 xu, không sợ trách phạt gì cả.

Mà trên con niêm thấy sửa số 5 ra 6 rõ ràng. Ai sửa vậy, có phải sở thương-chánh hay là khách-trú?

HITLER tính hạ lệnh cho đại-đội binh mã vào đất nước Tiệp từ hai giờ chiều hôm qua và đang lý cũng hạ lệnh tổng-động-viên rồi, nhưng ông Chamberlain cây Mussolini nói dùm nên chỉ Hitler chịu buồn lại 24 giờ.

Anh Pháp vẫn còn rần rức điều đình thỏa thuận. Cho nên hai tướng quốc Anh

Pháp Chamberlain và Daladier rừ tướng-quốc Ý Mussolini cùng sang Munich hội diện với tướng quốc Hitler để điều đình lần chót. Lần thứ nhất người ta mới thấy có cuộc hội họp của « Âu-châu Từ cự đầu ».

Hai bên cũng cân phân bằng số nhau.

Vì Chamberlain Daladier một bên, Hitler Mussolini một bên.

HỘI-nghị tứ tướng ở Munich hôm kia có kết quả tốt. Bốn nước ký với nhau một bản hiệp ước hồi 1 giờ khuya đêm ấy. Tiếp-khắc cũng đã ký tên vô hiệp-ước và bắt đầu rút binh ra khỏi địa-phương Sudètes để nhường lại cho Đức, và quân Đức bắt đầu từ hôm nay 1er Octobre lần hồi kéo binh vào cho tới mừng 10 thì hoàn toàn chiếm cứ.

Vậy thì Âu-châu có hy vọng tránh khỏi chiến tranh, ít lắm là lúc này.

Ván-nam, làm thiệt mạng chừng 40 người.

Đây rồi còn nữa, nếu như Âu-châu có chiến tranh, không ngờ được việc phương Đông.

VẬY thì liệt-cường Anh Pháp Nga sẽ phải đối chiến cả hai phía tây và đông. Vì sao khối Nhứt sẽ tìm cách khuấy rối ở bên này để giúp thịnh thế cho hai bên đảo viên kết nghĩa của mình ở bên kia.

BỒI vậy, quân-bộ Nhứt càng gấp công hãm Hòn-khẩu cho mau xong để có rảnh tay một chút, can thiệp vào Âu-chiến.

Mặc dầu hiện thời chiến tuyến ở phía trên họ đã gần đến Tin-dương và phía dưới đang đánh Hòn-khẩu, nhưng miếng thịt này tới lúc họ được nuốt trôi hình như còn xa lắm.

Nhắn tin...

M. Trần-văn-Số cho nhà báo hay tin gấp mới được.

* Ông Châu-văn-Chương đại lý ở Sadec còn thiếu nhà báo hai tháng mấy chưa trả vậy xin cho biết có định trả hay là không -M-

◆ PHU-LUU ◆ PHẠM-VĂN-VIỆN (PROPRIÉTAIRE)

Hàng chế tạo quốc hiệu Phú-Luu-Đại-lý giấy tân thời Hanoi và hộp dăm của các vị hoa-khôi — Bán đủ các thứ hàng tạp hóa Bắc-kỳ — Valises — Cartables — Thuốc Lào Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lục-tỉnh BẮN SỈ BẮN LẺ

Thưa quý ngài,

Vì lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bốn tiệm đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu lâu, bốn tiệm rất cảm ơn, nay bốn tiệm xin báo cáo lễ quý thân chủ đăng rõ là bốn tiệm đã khai trương thêm một chi nhánh ở tại Cần-thơ. Vậy quý ngài ở miệt hậu giang muốn mua chi xin thương lượng với người quản-lý của bốn tiệm ở tại Cần-thơ hay viết thư thẳng cho hãng chánh chúng tôi ở Saigon cũng vậy.

Nay kính cáo.

26, rue Marché - CANTHO - 103-111, rue Lagrandière - SAIGON

SÁCH CẦN ÍCH

Ấy là bộ « DÂN LUẬT NAM KỲ » cần kíp cho mỗi gia đình dân Nam-Kỳ, Hanoi, Hải-phong và Poutance, có lời tựa khen tặng của trạng sư Trịnh-diệu Thảo, được lời khen ngợi khuyến khích của quan Tổng-đốc, vị chủ tịch Quân-hạt nghị-viên, quan Đốc lý Saigon, vị trưởng-sư như quý ông Kim, Nguyễn v.v. các vị quan hạt nghị-viên như quý ông Đức, De Lache-vrolière v.v. Cái đã mọi vấn-đề thuật về « người » (nhộ tịch, việc đi xa, chỗ trú cư, việc cha con, việc vợ chồng, việc giá thú, việc ly hôn, v.v. và tài sản « quyền sở hữu chủ và các quyền khác, việc di-sản, việc chúc thư việc kế thừa và nghĩa vụ v.v. » rất đúng với Pháp luật và án lệ đương hành. In kỹ nhai nhai in tây Testelin rất khéo có bộ chữ rất châu đáo. Bộ đầu giá giấy và giá in gia bối, bộ sách DÂN LUẬT NAM-KỲ trên 300 trang mà chỉ bán 1p.20, cước 0p.10. Xin chú ý tới đây gửi thư mua ngay nơi tác giả kèm mandat giá tiền theo. Số in ít lắm, chậm bước thì không có sách, mất một cái địa-bản chỉ-nam quý vô giá của gia đình. Mau gởi mua nơi tác giả: ông PHẠM-VĂN-THIỆT, Cử Nhơ - Luật, Pháp-Luật Cổ-văn, N° 43 Rue Aviateur Garros ở Saigon.

Nên để ý

Quý ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp để, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

BA-QUAN
58 rue Vannier

Chuyên môn mài và bán hết xoàn mới Đức-Quốc. Ngang hông kho bạc. Chợ-củ Saigon

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bình ho lao, ho khạc ra đờm trắng, xanh, vàng, ho khốc khắc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây-Nam không hết, mau viết thư kèm mandat cho M. TRINH-VĂN-TÚ Ancien Institutur à Hiệp đức MYTHO sẽ có thuốc uống lành bệnh.

Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

A Monsieur H. H. A. AMIL

PROFESSEUR

N° 164 rue Mac-Mahon. — SAIGON

Kính ông,

Tôi xin công nhận rằng:

Monsieur professeur H. H. A. Amil 164 rue Mac-Mahon Saigon, là ông thầy coi tay mẫu nhiệm giỏi hạng nhất, nói đâu có đó, chẳng sai.

Và là người thầy biết giúp giùm cho ai là kẻ khổ tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông đặc đường chỉ nẻo, đều gặp mọi đều hạnh phúc.

Nên đứng ra báo cáo cho hết thầy chị em được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến nhờ ông thì được như ý nguyện.

Melle JEANNETTE TÂM MYTHO

SUỐT cả Đông-Dương chỉ có một tờ học báo về bậc tiểu-học (cycle primaire):

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE

là tờ học-báo soạn riêng cho nam-nữ học sanh lớp nhứt và 2 lớp nhì các trường Pháp-Việt ở Đông-Dương.

Các bạn muốn luyện Pháp-văn cho mau giỏi và muốn đi thi C.E.P.C.I. chắc chắn được đậu thì không có một tờ học-báo nào giúp ích các bạn tốt bằng tờ:

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE

của nhà in Mai-Linh Hanoi, Haiphong, Saigon xuất-bản đã được 2 năm nay.

Về niên học 1937-1938 báo

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE

vì thêm bài, thêm tranh nên bán 5 xu một số và một năm 2, \$50. Nhưng bạn nào mua báo trả tiền ngay trước ngày 15 Octobre 1938 vẫn được hưởng giá cũ 1p.80 một năm.

Về niên học 1937-1938 báo

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE

đã đóng xong thành bộ gáy-da, mạ chữ vàng, dày ngót 2.000 trang có 1.764 bài, bán giá đặc-biệt 3p.00. Ở xa thêm 0p. 50 cước gởi.

Thơ và mandat mua báo gởi về.

Nhà in Mai-Linh, 57, Phúc-kien Hanoi

Hơn mua báo không có tiền xin miễn gởi và trả lời.

MIÈNG LU'ỒI HITLER PHUN RA THUỐC SÚNG

CÓ người nói khôi hài rằng: « Hitler bắn súng thần công bằng lưỡi », chính là nói một sự thật.

Hắn bà con ta đều quan tâm theo dõi thời cuộc biến động của Âu-châu vài tháng trở lại đây, nói rõ là thời cuộc Đức-Tiệp tương xung.

Thời cuộc này ban đầu còn hòa hoãn, chưa ai ngờ có thể sanh ra lớn chuyện đến nỗi « đốm lửa cháy đồng, chuốt để ran núi ». Tôi đầu tháng này mới là đồn dập, nguy nan: nào là dân Sudètes rầm rột yêu cầu tự trị, nào là mỗi ngày có chuyện xung đột đỏ máu giữa người Suy-đét và lính Tiệp-khắc. Nhứt là có Đại Đức hùng cường và Hitler tướng-quốc cầm đầu cho dân Suy-đét, thành ra bọn này càng đắc thế làm già, khiến cho nền độc-lập của Tiệp-khắc càng thêm rung rinh nguy bức.

Vậy đó mà suốt cả thượng tuần Septembre, Hitler cứ tầm ngấm làm thình, chẳng dĩ rằng ngổ ý cho thiên hạ biết ra sao hết. Lão chỉ nói để tới ngày 12 Septembre, ngày đại hội Quốc-xã ở Nuremberg bế mạc, sẽ tuyên bố ý kiến mình về vấn đề ấy.

Ôi thôi ! cả Âu-châu và thiên hạ đều sốt ruột chờ đợi ngày 12 Septembre, đều daya mặt về phía Nuremberg, đều sửa soạn lòng tai nghe Hitler tuyên-bố coi thử ra sao. Vì lời nói của lão hôm đó có quan-hệ đến tình thế Âu-châu an hay là nguy, hòa hay là chiến?

Ai ngờ lửa cháy lại đổ dầu thêm, những lời Hitler nói quyết liệt ở giữa Đại-hội Nuremberg hôm 12, làm cho cuộc diện Âu-châu thêm nguy ngập ra, hơn-tam thêm xao xuyến kinh hoàng. Nước nào cũng rần rộ chỉnh tề binh mã chỉ chờ đánh nhau. Muốn cứu vớt cơ nguy trong muôn một, ông tể-tướng Anh-quốc Chamberlain, già 70 tuổi đầu, mau mau nhảy lên máy bay qua Đức hội diện với Hitler một lần thứ nhứt, rồi lại cỡi mây đáp gió một lần thứ hai, tìm cách họa may điều đình êm thấm, để tránh chiến-tranh.

Song lần đầu Hitler yêu cầu rằng Tiệp phải cắt đất trả dân Suy-đét lại cho Đức, hai nước Anh Pháp đã ép buộc Tiệp phải nhượng bộ vậy rồi. Chẳng đề đến lần thứ nhì « luống Tuồng trùng phùng » Hitler lại đòi hơn nữa, làm như muốn phân thây xẻ thịt nước Tiệp cho mất hẳn tên tuổi ở trên bản đồ Trung Âu đi, thành ra chánh phủ Tiệp phải dóa, lập tức động viên để quyết kháng chiến. Hitler lại gởi thông điệp cho Tiệp hẹn đến ngày 2 Octobre phải rút hết binh lính trong khu vực Suy-đét để cắt

Au-châu nguy ngập từ những lời nói khêu khích hôm 12 Septembre

đất trả dân cho Đức, luôn cả câu này, trước khi bước vào những pháo-dài, những nhạ-môn, những sân nghiệp trong đó nữa. Nếu đến ngày ấy không làm y lời thì đại-dội quân Đức sẽ kéo qua chiếm cứ.

Y-quốc đã tuyên ngôn giúp Đức, còn các nước Anh Pháp Nga, Ba-lan, Ru-ma-ni v.v... đều động-viên sẵn sàng đề chờ cự Đức cứu Tiệp.

Cứ truy nguyên ra, thời cuộc Âu-châu trở nên kinh hoàng nguy ngập từ trung-tuần Sept. đến nay, và có lẽ qua ngày mai 2 octobre Âu-chiến bạo phát, duyên do từ miệng lưỡi Hitler thét ra gươm đao, phà ra khói lửa ở Đại-hội Nuremberg sáng hôm 12 Sept'embre mà đi.

Hitler đang diễn-thuyết

Hôm đó, Hitler nói những gì chắc hẳn độc giả muốn biết và nên biết.

Chúng tôi rất tiếc giấy mực hẹp bởi không sao dịch được toàn-văn, chỉ xin tóm tắt mấy đoạn cốt yếu mà thôi.

SAU khi đã khoe khoang công nghiệp của đảng Quốc-xã đã cải tạo Đức-quốc trong 5 năm trở nên hùng cường như ngày nay, không sợ ai và không ai có thể khinh thường, rồi Hitler thống-mạ các nước Dân-chủ giả dối đủ thứ. Ví dụ họ trách Đức sao lại đuổi người Do-thái đi, những người Do-thái chạy tới xin nương náu trong đất nước họ thì họ từ chối: « Tôi không có chỗ ».

Đoạn, Hitler chuyển xuống

vấn đề Tiệp-khắc :

« Tôi nói thật rằng thà là kẻ nào không ăn cắp gì được của tôi mà nó chưởi tôi, tôi còn khoái hơn là tôi bị người ta ăn cắp mà họ lại còn đền bù lại cho tôi bằng những lời khen ngon ngọt chớ.

« Ngày nay họ đang chưởi chúng ta đây, nhưng lạy trời, chúng ta ngày nay có sức ngăn cản không cho ai ăn cắp của Đức và làm dữ với Đức được nữa ».

Hitler cho việc tạo lập ra nước Tiệp-khắc sau hồi Âu-chiến là một việc giả dối, để cho 3 triệu rưỡi dân Suy-đét ở trong đó bị áp bức đủ đều, ngày nay Đức-quốc sao sao cũng phải ra tay cứu vớt những con dân của mình, dầu bằng võ lực cũng không từ chối.

Với nước Pháp, Hitler trình trọng nói rằng từ nay Đức nguyện ăn ở hòa bình với Pháp luôn luôn, không còn thâm cừu tích oán gì nữa. Thôi, Đức chịu để tỉnh Alsace vĩnh viễn cho Pháp, không hề có ý khôi-phục. Song đối với 3 triệu rưỡi người Đức đang bị đau đớn khổ nhục ở Tiệp-khắc kia thì Đức, không thể nào bỏ qua cho được.

« Nhưng người ta lại lập tâm lợi dụng Tiệp-khắc, binh vực Tiệp-khắc để khêu khích và đe ép Đức, cho nên ngày 28 Mai vừa rồi tôi đã quyết phẫn động lại. Một là tôi ra lệnh tăng thêm lực - quân không - quân lên rất nhiều. Hai là ra lệnh tức thời khởi công xây dựng thành đồng lũy sắt ở biên-giới phía tây. Liền từ hôm đó, hơn 450.000 người thợ động-viên, thân đem thân ngày làm việc quốc-phòng; ngày nào như ngày nấy, có thôi.

Không-quân Đại nguyên-Soái Goering và phu nhân

8000 toa xe lửa chở 100.000 tấn sắt, để xây 17.000 cái đồn lũy bằng bê-tông ác-mê; phân ra làm ba hàng và bề sâu gần 50 cây số. Công cuộc vĩ đại ấy hoàn thành trước mùa đông năm nay. Đàng sau những thành sắt ấy cả dân tộc Đức mài gươm nạp đạn sẵn sàng.

« Tôi rán sức kiến-thiết công cuộc ấy cho mau rồi, là vì tôi không thể nào để cho 3 triệu rưỡi đồng bào tôi bị áp chế khổ sở mà tôi làm thình nải được.

« Chúng ta có quyền đòi sự sống cho chúng ta cũng như các dân-tộc khác vậy. Nếu các ông dân chủ kia khăng khăng che chở những kẻ áp-chế người Đức (là nói người Tiệp áp-chế 3 triệu rưỡi dân Suy-đét), thì sự đó sẽ sanh ra lớn chuyện lắm. Chính vì tôi muốn phụng-sự hòa-bình nên mới nói thế. Nào tôi có yêu cầu cho Đức-quốc được quyền áp-chế 3 triệu rưỡi người Pháp hay là yêu cầu người ta phải giao 3 triệu rưỡi người Anh cho Đức quốc áp-chế ở đâu, tôi chỉ yêu cầu cho 3 triệu rưỡi người Đức ở Tiệp kia khỏi bị áp chế và có quyền tự do như ai vậy thôi.

« Nếu vì việc đó mà giữa cuộc bang-giao của chúng tôi với các nước Âu-châu có rủi ro sanh sự rồi rầm thì thiệt thời gì chẳng nữa, tôi cũng cam tâm; nhưng sự lỗi đó không phải ở chúng tôi. »

MẤY câu nói thế ấy đủ chỉ tỏ ra Hitler quyết ý xâm chiếm Tiệp-khắc, mặc dầu gây nên đại-chiến ở Âu-châu, không còn nghĩ gì nữa.

Sau rồi, Hitler kêu gào tất cả 100 000 người đang đứng nghe mình mà kết-luận một câu như vậy :

« Bơ anh em ta ! Hết thấy chúng ta đều có cái nghĩa-vụ từ đây trở đi, không khi nào chịu để cho ý muốn của người ngoài họ khuấy phục được Đức-quốc ta nữa nghe. Ấy đó là lời chúng ta thề-nguyên sống « chết với chúng tộc giang sơn, « có Trời chứng giám phò hộ ! » Từ hôm sau mấy lời này, thời-cuộc dồn dập nguy nan tới mãi, có hai ba lần Hitler tuyên-ngôn hay diễn-thuyết, đại ý cũng xuất nhập như những lời 12 Septembre. Cái chủ nảo cũng là hăm he, bậm hực: chiến-tranh thì chiến-tranh.

Theo chúng tôi tưởng, những kẻ cổ tâm « cùng binh độc-vô » xưa nay không khi nào được gặp thiện-quả. Những cái gương Thành-cát Tư-bân và Napoléon chẳng còn sờ-sờ đó chi. Ngày nay Hitler gây nên chiến tranh, dầu Đức-quốc có sức mạnh tới đâu, mà cả mấy chục cường-quốc xúm lại đánh, tất cũng phải ngã. Hitler và cả cái chế-độ độc-tài của lão, vừa mới mọc lên, đã sắp đến ngày đổ ụp rồi chẳng ? Ngày mai, nếu Hitler quyết nhiên lấy máu nhuộm đỏ Âu-châu, có lẽ là cái ngày bắt đầu của Đức vừa mới đứng lên lại sắp trụy xuống đó. X. Y.

CLINIQUE PELLERIN

93, RUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ Tél. : 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa mặt riêng, mỗi phòng cho người để và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà đẻ đủ đồ khí cụ để mổ và đẻ khó.

Coi mạch và trị bệnh : tim, gan, phổi, thận, và bao tử, ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà : tử cung, bạch đới.

Trị bệnh bằng điện khí : Diathermie.

• Phòng rọi kiến (Rayon X) (chụp hình, vẽ hình không hại người, coi phổi, bao tử, ruột).

COI MẠCH : Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

DAINAN. KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG

7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON

M. MATUSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON

HANOI

PNOMPENH.

46, Rue Viénot

83, Rue des Paniers

2, Rue Ohier

BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

Những bộ Âu-phục
cắt, may đúng kiểu
đều có ký tên :

PARFAIT COUPEUR

79, Boulevard Charner, Saigon

Tiệm mới tổ chức lại rất mỹ
quan có nhiều hàng mới,
lạ, chưa đâu có, quý ngài
không nên bỏ qua một dịp tốt

PHÒNG-SỰ MỖI TUẦN CỦA «MAI»

BỌN HÚT MÁU của GÁI LÀNG CHƠI... IV

Các bạn các cô hỏi :

— Những cô ấy ở đâu anh
chỉ dùm?

Các bạn sẽ không bao giờ
được toại lòng, vì họ có đại gì
mà đưa bạn đi chơi không có
tiền «còm-mít-xông».

Giờ tôi xin cho đọc-giã biết
một hạng khác hơn nữa ấy là
những thầy tướng «ma-cô»

Chị em bán máu bị bọn ma-
cô rút rĩa tới xương tủy, chẳng
phải là không biết, nhưng muốn
tránh khỏi cái họa đó chị em
không thể làm sao cho được. Hễ
nói chơn là bị chúng theo dấu,
tiền lớn tiền bạc cũng không
phải là chuyện dễ dùng gì. Hai
điều, điều nào cũng có thể đưa
đến cho chị em một sự hình
phạt ghê gớm hết thảy.

Thế nên có lần một cô nọ đã
nói với chúng tôi một câu văn
tất như vậy :

— Em tuy là sống như kẻ khác
nhưng chỉ là một cây thịt vô
hồn phách. Người cầm phần số
của em chẳng phải là ông xanh
kia đâu, mà là «anh ấy»!

Tiếng anh ấy trông trơn này
bạn đọc dư biết là con cháu của
dòng họ Mạc đó.

Hình như ai kia đã sắp đặt
sẵn sàng là chị em gái làng chơi
phải chịu cái số phận hẩm hiu
lợi dụng, nên khi từ cửa tào-kê
bước sang qua chặng đường
khác, tôi đâu chị em cũng phải
chịu cho bốc lột mới sống được
an-toàn. An-toàn về xác thịt
nhưng chẳng phải là an toàn về
tinh-thần.

Chị em lại còn bị một hạng
người khác ăn bám nữa.

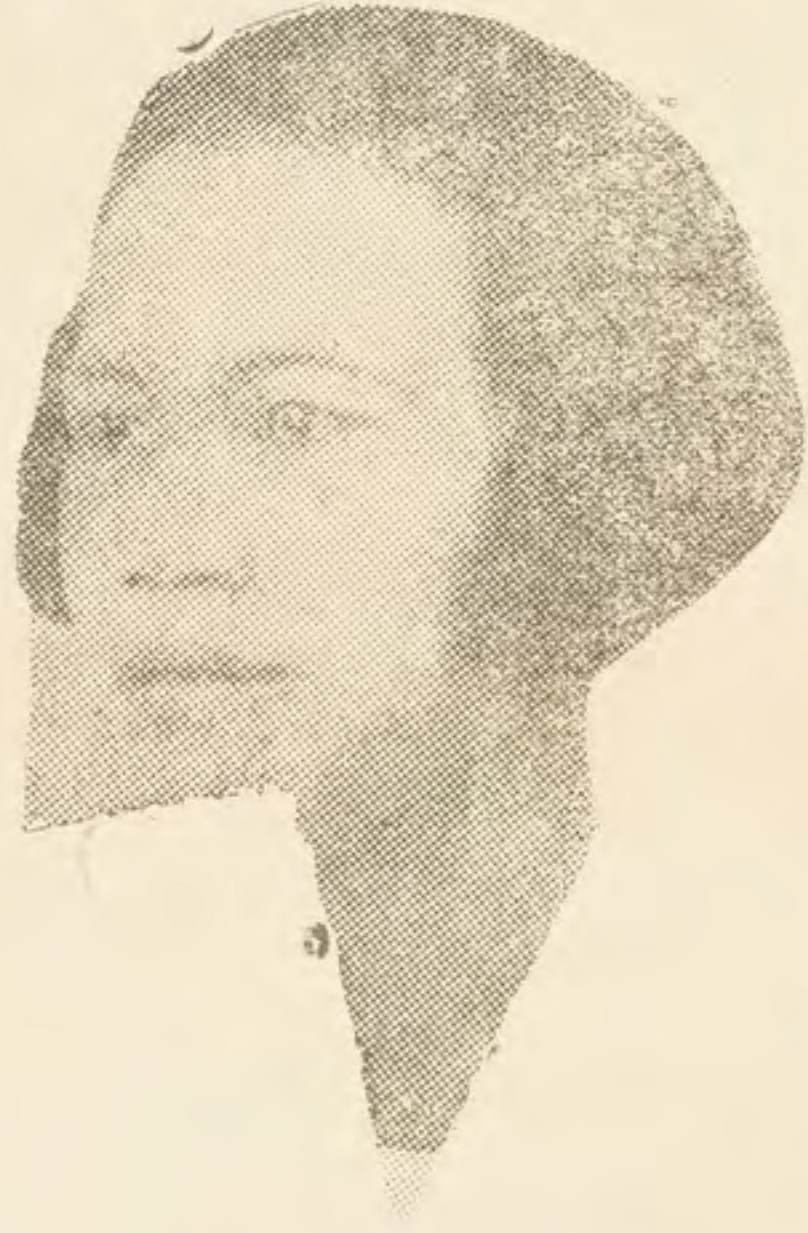
Thả chơi Saigon một vòng,
bạn đọc sẽ thấy không biết bao
nhiều là thầy tướng số. Chỗ
treo vãi, chỗ đóng báng vẽ hình
những là mặt người, bàn tay hay
hình bát-quái, rần-rỉ rục rỏ.
Nếu những ông trời con này
không phải là Félix X, Paul Y...
thì cũng là Jean hay François,
Joseph v. v. Họ muốn cho công-
chúng tưởng rằng họ là dân tây
không nữa cũng là học nghề
tướng số theo tây theo mường
chắc là hay lắm.

Thầy tướng số mọc như thể
nấm trùn mưa, mà phần nhiều
đều có phải là nhà nghề, có học,
như Kh. S. hay Ng. T. H. chẳng
hạn. Đầu này họ chỉ là những kẻ
vô học, vô nghệ, nếu không thì
ra tù vào khám thì cũng đã từng
ăn sương gối tuyết trước những
băng xi-măng ở đồn-binh, hay
trong vườn ông thượng. Rồi vụt

chốc họ trở nên thầy tướng
cái một. Họ cốt lấy danh thầy
tướng để làm ma-cô.

Hạng này có nhiều cha trệt
búa Thiên-lôi và cũng là tay bả
con bèn nội với họ Mạc chó
không xa lạ gì đó.

Học ba trệt bốn vượt vài cái
chỉ tay, nháp nhem mấy tiếng
càn, khăm, cấn, chấn, mấy cha
ấy đại ngôn lên là chuyên coi
tướng số với cái giá hết sức
bình-dân. Lại gì người này giờ
hút là chị em làng chơi, đang
sẵn hờn-duyên tui phận, muốn
nhờ mấy sư ấy cho họ biết ngày
thời-lai ở vào lúc nào.

Một nhà chủ chứa đại-
danh ở Saigon

Gặp mấy cô tôi cầu họ, thôi
thì mặc sức cho họ tán-dóc, bao
nhiều thiên ngôn ngữ sắp lợp
trong bụng họ đều tuôn ra; chị
em từ thời nghe không biết mệt.
Họ dám chỉ cho chị em ngày nào
sẽ được ra khỏi bến mê bế khổ.
Ta nên đặc biệt chú ý là họ chỉ ra
những tuổi mà mấy cô ấy có
thể kết duyên. Gặp những tuổi
này thì biển đông kia cặp vợ
chồng tát cũng phải cạn.

Có in trí tin tưởng rồi đến
lúc trả tiền thầy làm bộ quân-
tử không thèm lấy, bảo rằng mới
quen nhau và cũng là dịp cho
thầy thí nghiệm thêm nghề
nghiep.

Song có một điều này là thầy
không hề quên, tức là hỏi thăm
có ấy ở chỗ vào, phòng ngủ nào
và số mấy. Rồi có chém chết thì
một ngày sau thầy ta cũng chà
lết tới đó, cà kê dè đo lường. Cái
tuổi đáng cho có kết duyên tức
là tuổi của thầy! Không thì
cũng một một với thầy, mưu
mô sắp đặt.

Có đã có đức tin sẵn, nên
nhận lời về ở với thầy mong có
ngày tát biển đông hết vàng.
Sau cuộc hôn nhân kỳ quặc
này chẳng bao lâu, trong những
gian phòng núp sau tấm vải có

dầu hình và bàn tay ấy, thầy ta
cho vợ rước mỗi đề thầy sống
một cách chắc chắn hơn.

Tuy nhiên, bạn đọc sẽ không
lấy làm tức giận cho bằng khi
các bạn biết rằng có một hạng
ma-cô thượng-lưu.

Họ là hạng ông hay thầy, mà
đi tìm mèo đất gái cho ông chủ
ông s* p, có khi họ đem ngay «cảnh
nhà lá vườn» là vợ con họ cống
hiến cho kẻ bề trên để mua
chuộc hoặc thế lực, hoặc oai
quyền hay là kiếm chắt tiền bạc!
Đáng bĩ thay!

Hạng này, thưa các bạn, nó
nhiều hơn những hạng trên nửa
kia. Một dịp khác, chúng tôi
sẽ giới thiệu với độc-giã.

TUYÊN-QUANG

Một điều lợi ích

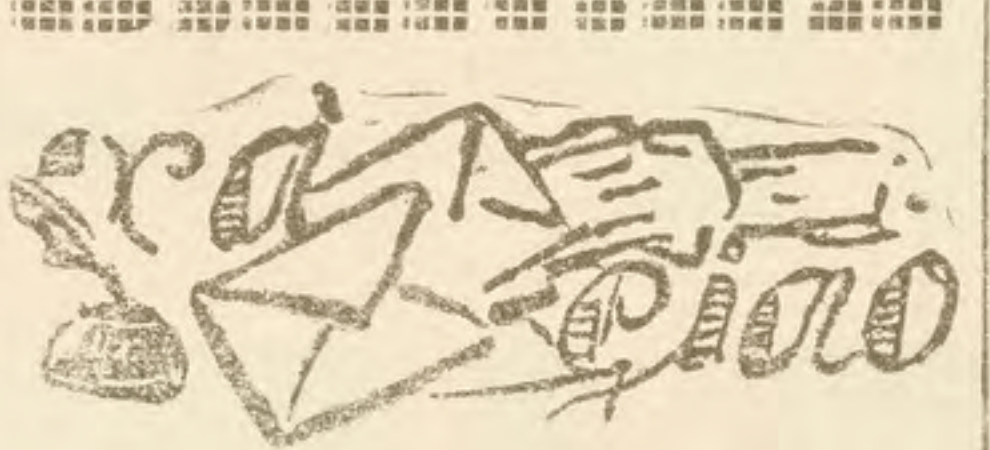
Chỉ tới cuối tháng Octobre,
các cô các bà nào muốn bỏ
dưỡng sức khỏe, muốn tươi trẻ
xinh đẹp, muốn trừ bệnh máu
huyết, gọi mandat 1p. 50 về cho
M. Phạm-vân-Điền đại-biện của
nhà thuốc Vĩnh - An - Hòa 287
Marins Cholon, mua ba hợp
Nguyệt Nguyệt Viên uống một
tháng sẽ khỏi chịu tiền gọi mà
lại còn được tặng ba quyển sách
nói về việc rỗi rảnh của các nước
việc kết hợp các chánh đảng,
việc chống báng của hai hạng
người trong xã-hội, cả thầy đáng
giá 0p. 39. Ba thứ sách ấy bán
sỉ cho huê-hồng rất hậu.

Một quyển sách cứu làng chơi

AY là cuốn «Hoa-liêu trừ
căn» của Đông-tây từng
thư ở Hanoi mới xuất bản, 150
trương, giá bán 0p. 52.

Nội-dung tả đủ những sự nguy
hại của các chứng bệnh hoa liêu
và những phương thuốc trừ căn,
theo cả y-khoa đông tây.

Ông Nguyễn-duy-Uông tác-
giả cuốn sách nói đây và là tổng
hợp ký Đông tây từng thư mới
tở Saigon có ghé tặng chúng tôi
cuốn sách này, chúng tôi với
vàng đọc rồi muốn giới thiệu ngay
với những người bất hạnh mang
bệnh chơi bời hại thân. Những
người không mắc, tưởng càng
nên đọc để tránh trước sự hại,
càng tốt hơn.

Hĩ tín

Tôi lấy làm hân hạnh động
tin mừng ngày 30 Septembre
1938 nhằm ngày 7 tháng 8 An-
nam bạn tôi M. Trần-Trần-Lai
Magasinier de la Cie du Cam-
bodge à Toullebet, định lễ
thành hôn cho linh lang là cháu
Trần-ngọc-Anh, sánh duyên cùng
Mlle Lê-thị-Đế ai nữ cũn M.
Lê-văn-Học, Hương thân làng
Binh-Tiên tổng Antrung (Sadec)
Vi phận sự buộc ràng và đàng
xa xuôi khôn thẽ về chia vui cùng
bạn, nên có đôi lời trên mặt
báo cầu chúc hai họ Trần Lê
nắm chặt tay nhau trên con
đường hạnh phúc.

NGUYỄN-BÁ-MƯỜI

Surveillant en chef à la Dion D de la Société
Indochinoise des Cultures Tropicales de Xacat
Honquan (Thu-laumot)

GOM FIX

CHẢI TÓC

Bán chạy khắp Đông-dương

PHONG, BAN, ĐEN

Con nít thường hay có chứng
Phong, Ban, nếu cho uống không
nhằm thuốc, dễ diên tri thì nó
sanh biến nhiều bệnh nguy đến
tánh mạng, chớ chẳng vừa. Vậy
ai có con nít nếu mới ăm đầu,
phải đề phòng trước, thì cứ
cho uống thuốc CHÁU-PHÁCH-
TÂN hiệu ÍCH-NGUỒN-ĐUỜNG
nội trong nửa giờ thấy hết. Vì
thuốc này công hiệu cấp kỳ và
chuyên môn trị đủ các chứng
bệnh con nít : Phong, Ban, Ớc
sữa, ỉa mửa, ỉa nước, đau bụng,
ồn lợm, khóc đêm, sinh bụng,
lâm kinh, trọc thị v...v... trăm
bệnh không sai một, nên mua để
phòng mà nuôi con nít.

Giá mỗi ve 0p. 20

Thuốc HO bao sấp hiệu ÍCH-
NGUỒN-ĐUỜNG trị đủ các
chứng ho, danh tiếng hơn 60
năm, không có thứ nào bì kịp,
người lớn con nít đều uống được.

Giá mỗi hườn 0p. 15

Hỏi mua trong các tiệm thuốc
Bắc khắp lục-châu.

Tổng phát hành 295 Phú-
nhuận-:SAIGON.

Ông Khanh-Son ngoài Bắc

Một nhà tiên tri coi số mạng

Nói mười trúng tám (chỉ có thánh thần mới nói được
hoàn toàn cả mười thôi). Bà con trong Nam ta nếu đã từng
mất tiền coi nhiều thầy mà chưa được vừa ý thì mau liền
thư cho ông Khanh Son — 36 Jambert Hanoi.

Nhiều ông thầy chỉ nói môi mép rằng: Có thể bảo cho ta
biết được con số mà mua giấy đựng trúng số bạc lớn, hãy
hỏi ông thầy ấy sao chẳng tìm cách mua cho mình trước
để có nhà lầu xe hơi, và chỉ mà phải ngồi làm nghề này.

Lại còn có thầy mang phép mường mán làm mê hoặc
lòng người, định pha sự dị-đoan vào với khoa học văn minh
sao đáng.

Nay bà con ta hãy gởi tuồng chữ ký, hoặc viết tên họ,
tuổi (tuổi ta cũng được) kèm ngân-phiếu 9 các làm bút-phi
trong năm hôm sẽ nhận được quy-ký cần tắc.

KHANH-SO'N
N° 36, Rue Jambert - HANOI

Nếu chẳng biết viết thì cần cho biết ngày sinh tháng đẻ và tên tuổi cũng được. (Xin gởi
thư báo đảm nếu muốn trả tiền bằng cò)

XUÂN-DIỆU

hay

OSCAR WILDE ?

Tôi rất trọng những bạn trẻ có tài.

Nhưng tôi rất ghét bọn trẻ vô tài mà lớn lối.

Mới nhập tịch vào làng văn làng báo, cái lối chung của bọn ấy là ngụy biện, mặt sặt cả văn chương tư tưởng người trước để đả kích cù mờ với đả kích trẻ vô-học tác lưỡi khen: Tư tưởng thật tân kỳ! Bọn văn-sĩ học lỗ đở ấy nếu đăng cấp sách trở lại vào trường đại-học e không hiểu hết những điều thầy giảng.

Nhưng không học nữa đăng, ra cầm viết, chúng muốn dạy cả thế giới, cả người xưa.

Trong báo Ngày-nay gần đây có mấy bài của Xuân-Diệu.

Trong bài «Thơ của người» ông Xuân-Diệu bảo từ xưa đến nay thơ ta chỉ là thơ gàn, thơ viễn-vọng, giờ mới đến lúc có thơ thật, thơ của người nói về người (là «Thơ Thơ» của Xuân Diệu đó!)

Mới đây trong bài: «Đàn bà hay là người yêu»? «Ái tình và khuôn sáo» ông Xuân-Diệu «nói cho thế giới biết rằng Tôn Giáo thờ Ái-tình không phải là tôn giáo thờ phụ nữ.»

Ông chế văn chương chỉ tả cái đẹp của đàn bà, chỉ nói đàn bà là đáng yêu. Đàn ông há không đẹp, không đáng yêu sao? Ông kể ra Hippolyte, Don Juan.

Quả là một câu ngây thơ! Có ai nói đàn ông không đẹp, có ai nói đàn ông không đáng yêu đâu? Họ vẫn đẹp, vẫn đáng yêu đối với đàn bà, cũng như đàn bà đối với họ. Có Đát-Kỷ, Cleopâtre thì cũng có Hippolyte, Don Juan.

Nhưng văn chương chỉ tả đàn bà đẹp, đàn bà đáng yêu là vì gần hết sách vở đều của đàn ông viết. Nếu số đàn bà viết sách bằng số đàn ông thì trong văn-chương những lời ca tụng sắc đẹp đàn ông có lẽ cũng bằng lời ca tụng sắc đẹp đàn bà.

Xứ ta ngày xưa chỉ có một vài bà ngâm vịnh, mà trong ấy đã có một cô Xuân-Hương mới chàng quân-tử lên cung nguyệt. Nếu có nhiều bà thì gì gì nữa về đàn ông lại không có nói (1)

Nhưng ý thật ông Xuân-Diệu có lẽ ở chỗ khác. Nên nhớ trong bài ông nói với một chàng trai. Mở đầu: «Hỡi chàng trai đi trên đường kia...» Đoạn chốt:

«Một lần nữa, hỡi chàng trai tôi đã đón giữa đường mà cản dận, anh đừng hùa theo khuôn sáo nẻo hết. Anh hãy yêu một

người vì anh thấy quá nhiên lòng anh thật yêu họ. Chớ không phải vì họ là đàn bà».

Và:

«Hãy đập đổ cái pho tượng «Người đàn bà» dựng lên một cái đài hơn, tặng cho «Người yêu». Người yêu sẽ không ở riêng trong phái nào, yếu hay mạnh. Người yêu, theo đúng nghĩa, là người mà lòng ta yêu».

Ông Xuân-Diệu chắc muốn nói: «Đàn ông có thể yêu đàn ông.»

Nhưng nếu nói vậy sống sướng quá, trái tự nhiên (contre nature) trái luân lý phong tục quá, nên ông văn-hoa, ông úp-mở cả mấy cột báo.

Cái tình đàn ông với đàn ông (amour homosexuel) ấy Đông-phương ít biết lắm. Nhưng ở Âu Mỹ người ta cũng chỉ coi nó là một bệnh về thần-kinh, hay một tật xấu.

Nếu ông Xuân-Diệu lỡ mang tật ấy, tốt hơn giấu nó đi. Không nên khoe khoang, nhút nhát không nên khuyến-khích kẻ khác bắt chước ông làm gì. Ông hẳn không có tài của Oscar Wilde (2) nếu ông có tật của Wilde thì thật đáng thương hại cho ông! Viết đến đây tôi không khỏi bật cười.

Xét kỹ ông Xuân-Diệu không tài gì đáng, ông cũng không tật (ấy) nổi.

Ông chỉ là một anh học trò chưa hề bước chơn khỏi xứ, nghe (nói lại) thấy (trong một vài sách) ở Âu Mỹ nhiều bạn trai trẻ (nhút nhát là nghệ-sĩ) yêu nhau, ông viết bài úp mở ấy để cho thanh-niên dễ gặt ở xứ ta nói với nhau: «Này này! Xuân Diệu, tác giả «Thơ Thơ» quả thật là một thi-sĩ, nên mới có cái tâm hồn phiến phức, có nhiều mối tình kỳ-quặc trái đời đặng»

Tôi không phải là nhà văn nhà báo gì.

Nhưng trải mấy năm dạy học, tôi đã biết mấy cậu nhỏ ấy.

Tôi không thích tranh luận tranh biện; và viết bài này là bài đầu, có lẽ cũng là bài chốt trên báo quốc-âm.

Viết xong tôi đã toan xé đi; nhưng tôi có hơi khó chịu và như tự trách mình khi thấy cả xứ đang bị một bầy kết tia-lia những tư-tưởng chính-trị nóng nôi vừa nhập-cảng, và một lũ ếch phình bụng phun ra những luận-đề giả dối, những quan-niệm sai lạc về văn-chương.

Người có thể có kiến thức,

Năm điều tiện lợi cho những người dùng viết máy: 1' ĐĂNG mua y giá theo các xưởng chế tạo bên Pháp. 2' ĐĂNG lựa chọn tự do. 3' ĐĂNG khắc tên họ vào viết khỏi phải trả tiền công. 4' ĐĂNG bon garantie 3 năm. 5' ĐĂNG lấy viết liền, khi viết máy có hư hao chút đỉnh, có thợ chuyên môn sửa và có đủ đồ thay phụ tùng

XIN LẠI
NHÀ NGHỀ.

TRAN-NGUYỄN-CAT

31, Boulevard Charner - Saigon
Tél. 21.289

lớn như Trần-trọng-Kim, Phạm-Quỳnh, nhỏ như Phạm-duy-Khiêm, Nguyễn-mạnh-Tường, lại đánh chữ làm thình.

Ở các xứ Âu-Mỹ có một điều quý là những người đăng nhận tài cao học rộng thường tỏ ý kiến riêng về chính trị, văn chương. Ý kiến chính trị nào nếu ở trong xứ mình tỏ ra không đăng, thì họ đi xứ khác để bày tỏ (Tức như Thomas Mann viết: «Avertissement à l'Europe», A. Rossi viết: «Naissance du Fascisme»)

Ở xứ ta hầu hết văn-sĩ đều có cái học đáng ngờ, và cái tài đáng ngờ nổi.

Những người đăng nhận là có học (Khiêm, Tường), đăng nghị là có tài (Phạm-Quỳnh, Trần-

trọng-Kim) vì chức nghiệp không thể bàn luận chính-trị đã đành, lại còn sợ động đến văn-sĩ, họ sẽ ném trả lại sảy sỡ cái ngôi tôn quý của mình đi.

Rõ đáng chán!

DƯƠNG-TỬ-GIANG

- 1 - Còn một lẽ nữa khiến văn sĩ thường tả cái đẹp đàn bà. Tả người hay tả vật, cầu phải tả cái sở-trường của người, của vật ấy. Đàn bà trong việc làm thường tỏ ra kém tài đàn ông; về sắc, làm đàn ông không chịu ảnh hưởng sách vở nào, cũng say đắm sắc gái. Vì vậy văn-chương tả đàn ông trong những thủ-đoạn phi thường, và đàn bà trong những mê-hồn-trần.

Còn chỗ cũng ngộ nghĩnh, khôn ngoan nhưng nó ngộ nghĩnh khôn ngoan kém nhiều loài khác, chỉ về trung-tín, nó hơn mọi loài cá loài «người». Vì vậy văn-sĩ thường tả sự trung-tín của con chó.

- 2 - Oscar wilde: Văn hào người Anh - 1866 1900 -, tác giả «De profundis» vì tội yêu đàn ông con trai và thường dùng cách kể gian để thỏa dục nên bị tòa án Anh phạt tù

MÓI RA

Đĩa «ASIA» ĐẶC BIỆT
(Nhân vàng)

Một đĩa ASIA cũ, hư, bể, cần xài được hay là hết xài, đổi lại một đĩa trong vàng hay là trong tím mới ra kỳ này chỉ phải trả thêm 1 p. 20 mỗi đĩa.

asia

37, rue Colonel Grimaud - SAIGON

Phê-bình

THIẾU-SƠN

TUY-LÝ-VƯƠNG

của TRAN-THANH-MAI

NĂM 1935, ông Trần-thanh-Mai đã nổi danh về cuốn «Trống giồng sông Vị».

Năm nay, ông lại cho ra cuốn «Tuy-lý-Vương» nói về thân-thể và thời-đại ông hoàng thi-sĩ.

Đọc bản kê-khai các sách tác-giả đã dùng để nghiên-cứu tôi thấy lạnh mình và kinh sợ. Cái đức làm việc của một nhà sử-học không phải ai cũng có được, vì không phải ai cũng chịu khổ, cũng nhẫn-nại, cũng biết tôn-trọng chơn-lý như ông.

Công-phu ở cuốn «Trống giồng sông Vị» một, thì công-phu về cuốn «Tuy-lý-Vương» phải tăng lên mười.

Cuốn trên chỉ nói tới một người. Cuốn dưới lại nói đến cả một thời-đại.

Tuy-nhiên, nói công-phu nhiều ít chưa phải là nói giá-trị hơn kém, vì một cuốn sách, dầu là sách khảo-cứu đi nữa, cũng cần đến nhiều cái ngoài những tri-thức phong-phú của tác-giả.

Viết văn có hai điều đáng sợ: Một là biết ít quá rồi nói bậy cho xong chuyện.

Hai là biết nhiều quá rồi nói tràn cho phỉ chí.

Ông Trần - thanh - Mai tránh được cái lưới thứ nhất nhưng lại mắc phải cái lưới thứ hai.

Lấy tên một nhơn-vật làm tên sách mà lại chưa thêm 4 chữ «lich-sử ký-sự» đủ tỏ ra rằng tác-giả có ý tham không muốn chỉ viết tiểu-truyện của ông này, lại còn muốn viết hết thấy những cái gì đã tìm kiếm ra được ở trong cái thời-đại đó nữa.

Chính Trần-quân cũng nói: — «Khi một người sống trong «một kỷ-nguyên, chúng ta có «thể làm cho người ấy sống «lại trong trí cả một cái kỷ-nguyên ấy».

Cái ý muốn đó tác-giả đã đạt được đến nơi, vì, bằng sự qui-nạp chắc chắn, bằng óc suy-diễn thông-minh, bằng trí tưởng-tượng linh-động, ông đã làm sống lại được cả hoàn-cảnh và thời-đại của Tuy-lý-Vương.

Nhưng còn chính cái thân-thể và sự nghiệp Tuy-lý-Vương thì ông lại sơ lược và có thể nói là hy-sanh đi nhiều quá.

Tuy-lý-Vương là một nhà thi-sĩ mà tác-giả chẳng cho ta được đọc văn-thơ và hiểu biết đến những thi-tình thi-cảm của ông mấy chút.

Tác-giả chỉ lo nói đến những chuyện xảy ra ở lịch-sử mà hầu như quên hẳn cái tiểu-truyện của người đã cho ông mượn tên để in lên bìa sách của ông.

Chẳng những sử-liệu nước nhà tham tiếc đã đành. Chính những tri-thức ở đầu đầu ông cũng bỏ đem vào để đối chiếu với những điều ký sự của ông. Ông đem cả chuyện De Thon trong cuốn ám mưu của Cinq Mars để hạ-tế-tướng Richelieu. Rồi ông còn nói về chuyện Sơn-Hậu cả hai ba trang giấy.

Những sự «sa-đà» thế đó tôi tưởng để vào đâu cũng được nhưng quyết là không nên để chen lẫn vào với những đoạn lịch sử ký sự, vì ở đây sự kỳ-thuật khách-quan cần hơn là sự đối chiếu và luận thuyết.

Nói đến phần văn-chương thì tôi lấy làm ngạc nhiên sao ông Trần-thanh-Mai còn đề sót nhiều lỗi quá đi. Ví dụ như: «xác-đáng» mà viết là «xát đáng» (Trương 44); «biển đi» mà viết là «biếng đi» (Trương 47); «áng» văn chương mà viết «án» văn chương (Trương 52); «Xân-lạn» mà viết «sáng-lạn» (Trương 106), v.v..

Còn đến cách hành - văn thì cũng có một vài chỗ không được rõ-ràng thanh-thoát. Như trương 65, câu:

«Người ấy khi hái sen, hái «tay cầm quả mây, nâng lên «trước mặt, chờ để bà kia «hái bỏ vào.»

NHÀ MÁY CHẾ TẠO

HAI - PHONG
(Tonkin)

Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone : 21.788

Nói « người ấy khi hái sen » nghĩa là khi người ấy hái sen, thì sao lại còn hai tay cầm quả mây chờ để bà kia hái bỏ vào.

Ở trương 152, câu:

« Nguyên ngày trước, khi « Khiêm còn làm chức tham « tán quân vụ đại-thần, Khiêm « có dưới trướng của mình « một thuộc-trướng mà vì sự « kiêu căng của Khiêm không « cho Khiêm phân biệt với « các bộ hạ khác. »

Câu văn mới nặng nề làm sao ?

Viết đến đây tôi đọc lại, thấy rằng hôm nay tôi viết tỉ mỉ quá. Sự tỉ mỉ đó phải chăng là tôi đã chịu ảnh-hưởng của Trần-quân. Tôi đã dám bỏ ra cả bao năm tháng, tham khảo biết bao nhiêu sách vở thì mới làm nên được những công-trình có giá-trị để đời. Những công-trình đó, tôi không phải mất tiền mua, vì ông đã có nhĩ-ý gởi tặng.

Nay tôi chỉ có việc nằm khểnh đọc chơi mà cũng không đọc được cần-thận kỹ-càng thì tôi thật phụ lòng ông lắm.

Khen ông, tôi không còn biết dùng lời nào cho xứng đáng. Đem những cái hay cái tốt của ông ra mà nói thì những cái này nó nhiều quá. Nói không xuể được.

Chỉ bằng thử kiểm coi ông có sơ-sốt một vài điều gì, rồi cứ thẳng thắn nói ra, không có ác ý mà chính là vì căm tình.

Sự-nghiệp văn-chương của Trần-quân sẽ càng ngày càng phong-phú. Sách ông sẽ còn phải sống lâu hơn bài phê-bình vô-vị này. Nhưng nếu nó đối

với ông mà không vô-vị thì ông viết bài này cũng có điều n-ghĩa. THIẾU-SƠN

Thuốc ĐIỀU KINH
trị bệnh kém huyết
của đàn bà
hiệu Nhân - Mai

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết xây xẩm, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đàn bà đau về chửa máu huyết dẫn nặng thể nào, uống thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ nhớ lòng vô cùng. Giá mỗi lọ 0p.50. Khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhân Mai đều có bán. Mua si lời nhiều đó mới Nguyễn-văn-Lương. Boite Postale n° 336 Saigon hoặc nơi tiếp tế Nguyễn-thị-Kính Chợ mới Saigon, hoặc các xe đi đến có bán. Mua là do nơi các Đại-lý.

Thuốc Ho BỔ PHÔI
hiệu Trái Nho giá 0p.15
Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc Nhân Mai chế hành.

AUX

COISEAUX D'ART
38, RUE SABOURAIN

15 năm kinh nghiệm
về nghề may cắt
NGUYỄN - ĐÌNH - LƯƠNG

Văn học

NÓI THÊM VỀ BÀI TƯ' A

« Tuy-Lý-Vương »

CỦA
THANH-TỊNH

(TIẾP THEO VÀ HẾT)

CÁC bạn hãy cùng tôi nhà Đình là quân thù của triều trở về lễ thứ nhì : Lê-chợ không phải của giòng Lý. Nhưng lúc ấy thì lấy sử sách đâu mà chép. Người ta chỉ nghe truyền miệng. Mà miệng người thì thay đổi một trăm cách biết đâu mà dò sai thật được. Vì vậy người xưa chỉ viết sử ký chứ không bao giờ viết được lịch sử ký sự.

Ngày xưa, theo lịch sử Tàu, người ta cũng viết được lịch sử ký sự ngay về triều đương thời. Ông vua khai sáng ra nhà Tống cho phép các người viết sử được tự do viết những cảm tưởng chân thật của mình đối với nhà vua. Vua còn cấm không cho mấy ông vua kẻ vị được đến nhà sử-quan để xem sách vở biên chép những công việc của đời mình.

Mấy ông vua sau đều theo lệnh tiên-đế. Chỉ trừ vua Tống Chấn-Định, thừa lúc các nhà viết sử đi vắng, liền mở những sách vở ra xem. Vua tức giận vì trong ấy họ nói phạm đến đức vua nhiều lắm. Sáng hôm sau làm triều, vua Chấn-Định bèn gọi nhà viết sử Quạt-Thành đến quở và bắt phải xóa những đoạn nói xấu vua đi. Quạt-Thành quý xuống tàu : — Tàu Bệ-hạ, hạ thần có hai

cách không dám dấn động đến hành-vi bất chánh của Bệ-hạ nữa. Một là Bệ-hạ cái tà quy chánh. Hai là Bệ-hạ chặt ngay đầu hạ thần đi. Chờ xóa bỏ sử là một việc trái với lệnh của đức Tống Thái-tổ ngày xưa, hạ thần không dám.

Vua Chấn-Định từ đó ăn năn, rồi ngày sau trở nên một ông vua hiền từ kiêu mẫu của nhà Tống.

Nhưng mấy ông vua được như vua Chấn-Định ? Có lẽ chỉ một và có một thôi.

Khó khăn là thế. Vả viết lịch sử ký sự phải đầu là một chuyện có thể viết ngay được. Viết cho xong một trang sách có lúc phải đợi đến hàng năm. Đó là chưa nói có nhiều quyển lịch sử ký sự viết đến chết vẫn chưa xong. Vì vậy người xưa chỉ viết sử ký và không bao giờ mơ tưởng đến cách viết lịch sử ký sự.

Viết quyển Tuy-Lý-Vương, ông Trần-thanh-Mai đã phải nhờ đến một sự can đảm phi thường. Vì ông ta viết một quyển sử đã sống và đang sống, mặc dầu ngài Tuy-Lý-Vương đã tạ thế từ lâu. Ông ta dám cho ra một quyển sử mà những câu chuyện trong ấy đều sống — tuy không hoàn toàn, nhưng vẫn còn sống — trong tâm trí của lắm người ở Đê-kinh. Sự bất bẻ quấy quá, hay khắt khe chắc không thể nào tránh khỏi. Nhưng càng không tránh khỏi, ông Trần-thanh-Mai càng thấy kết quả thiêng liêng và chắc chắn của mình.

Cái chân tài của Trần-quân thật đã bền vững và tối cao. Sự suy xét có kinh nghiệm không thể nào chối cãi được.

Muốn thấy rõ nỗi khó nhọc của nhà viết sử biết thân trọng những cái thật, biết yêu chuộng những cái có, các bạn chỉ sưu tầm ít tài liệu rồi thử viết một trang thì biết. Những quyển sách có tính cách lịch-sử và khảo-cứu không được công chúng hoan nghinh một cách nhiệt thành là do những chứng cứ chắc chắn sau này :

Người ta vì sự bất huộc mới học đến sử, chờ để tự nhiên thì không ai mớ đến. Trừ ra những nhà học-giã uyên thâm, những người hiểu học, những thánh tồ mớ thì không kể.

Đọc sử khó, đọc tiểu thuyết dễ. Đọc-giã vì thế mà ưa đọc tiểu thuyết hơn sử.

Những người lười biếng suy nghĩ thì không ưa đọc sách khảo cứu. Vì kẻ viết bài khảo cứu công phu, thì người đọc cũng phải dụng công phu mới hiểu được.

Không riêng gì những sách khảo cứu ở nước ta mới chịu cái số hẩm hiu ấy, đến cả sách khảo cứu các nước bên Thái-Tây cũng vậy. Những cái hữu ích của sách khảo cứu thì thật, vô cùng. Tôi tiếc không nói hết được ra đây, vì sợ ra ngoài đề « nổi tựa » đã hứa từ trước.

Nếu sau có dịp tôi sẽ nhắc lại những tác phẩm khảo cứu giá trị của Đào-trình-Nhứt, của Nguyễn-kinh-Chi và của các nhà khảo cứu trứ danh khác.

Tôi không muốn bài nổi tựa lại dài hơn bài tựa của Trần-quân, vì vậy đến đây tôi xin ngừng bút.

THANH-TỊNH

TAM KỲ DƯỢC PHÒNG TỔNG CUỘC

52 đường Aviateur Garros, 52 (sau chợ) SAIGON

Bào chế do toa của Cụ NGUYỄN - AN - CƯ

14 phương thuốc thần, danh tiếng nhứt trong nước :

Đói ăn rau, đau thì uống thuốc
ng CƯ mạnh liền (Tục-ngữ)

Khâm Lý Bồ Thận số 34

Bổ khí-huyết cho mấy người sức yếu kém. Làm việc thấy mệt nhọc nhiều và hay đau như : ăn lâu tiêu, bón, đần lưng, tê mỏi tay chơn. Bệnh nhiều thì mệng-tinh, hoạt-tinh di-tinh.

Các ông lão, bà lão dùng thuốc này để bổ khoé và ngừa các bệnh.

Một hộp (uống 5 ngày) giá 1p.00.

Thuốc trừ ho lao số 35

Nam, phụ lão ấu ai bị bệnh ho lao, ho thổ-huyết hoặc lao ruột, lao gan

hễ gặp thuốc số 35 này thì cũng như gặp thuốc tiên.

Bệnh lao mà không gặp thuốc số 35 thì không có thứ nào trị lành được.

Nếu bệnh nặng phải uống cặp với thuốc số 31.

Một hộp uống 6 ngày giá : 1p.20.

Thiên-Kim Bảo-Thai số 28

Thuốc này uống dưỡng thai, giúp cho người mẹ được khoé khoẻ nhẹ

nhàn vui vẻ, đến lúc đẻ thì sẽ được mau lẹ và bình an.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.00.

Điều-Kinh Bồ-Huyết số 26

Chuyên trị đàn-bà con gái kinh-

nguyệt không đều, mình gầy vóc ốm, ăn uống không được, tay chơn mỗi

như, thường có huyết bạch nhiều. Hoặc tử-cung có bệnh rồi biến ra

nhiều chứng. Mấy bà vì huyết suy rồi da mặt nhợt, khô-mệt, hình sắc buồn

bực, dùng thuốc này trong hai tuần thì sẽ thấy khí sắc vui vẻ, da mặt trắng đỏ. Thiết là một phương thuốc rất quý báu cho phụ-nữ.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.00.

Bạch Đái Hoàn số 27

Hoàn thuốc này chuyên trị bệnh

tử-cung, Bạch-đái có nhiều quá, uống thuốc không bớt, dùng hoàn thuốc này để trong « cửa-minh » thì dứt được

bệnh bạch-bái. Hiệu nghiệm lạ kỳ.

Một hộp hai hoàn giá 0p.60.

Thần-Thông Chương-Tử số 29

Đàn bà ít con, hoặc nhỏ lớn chưa

sinh đẻ lần nào, uống thuốc này thì

trong hai tháng sẽ thấy linh nghiệm

được như ý muốn. Đã có nhiều

người có chồng năm bảy năm mà

không có con, uống chưa hết 3 hộp

thuốc này thì đã thấy có thai.

Một hộp uống 5 ngày giá 1p.00.

Bình Tân Hoàn số 15

Chuyên trị con nít từ một tới 16

tuổi, hay đau trong mình nóng nhiệt

nhiều, lâu lớn, ban đêm ngủ đồ mồ

hôi đầu, ốm gầy ít ăn, ít chơi.

Hoặc trong mình có ban trái, máu

xấu ăn uống không tiêu, bụng lớn.

Thuốc này uống trong một tháng thì

thấy mập mạnh, da thịt tươi tốt nở

manh được.

Một hộp uống 3 ngày giá 0p.50.

Sâm Nhung Bảo Thọ

(Thuốc nhà giàu số 32)

Thuốc này dùng toàn Sâm, Nhung,

Quế thứ thiết tốt mà chế ra để bổ

dưỡng thần thể.

Sức bổ của Sâm, Nhung là quý vô

giá, nhưng phải là thiết sâm thiết

nhung thì mới có giá trị.

Đàn ông, đàn bà đều dùng được,

Một hộp uống 2 ngày giá : 1p.20.

Mồ Kỳ Hoàn

(Thuốc hồi số 31)

Chuyên trị các chứng bệnh hậu,

bệnh lao, bệnh rét rừng, bệnh chổi

nước, bệnh bao tử, thương hàn, bệnh

thũng, bệnh suyễn vãn vãn...

Kỳ thai.

Một hộp uống 6 ngày giá 0p.50.

Tế Sanh Hoàn số 40

Trị tuyệt chứng bệnh bốn huất.

Thuốc này dùng những vị thuốc

bổ dưỡng tạng phủ. Hễ ngủ tạng

được điều hòa khoé mạnh thì bệnh

bốn phải dứt. Thuốc thơm ngọt dễ

uống. Uống rồi đếm đủ 9 giờ thì tiêu

được chứ không bộn dạ xót xa.

Kỳ thai.

Một hộp uống 5 ngày giá 0p.50.

Thuốc Rượu số 39

Thuốc ngâm rượu số 39 chuyên trị

các bệnh phong tê, bại liệt. Thuốc

này cũng bổ huyết và đổi máu xấu

ra tốt.

Thuốc chế bằng sâm tốt và hiệp

với các thứ rễ thuốc trên núi thiết hay, cách bào chế rất công phu phải

trộn mười ngày đêm mới thành

hoàn thuốc, linh-nghiệm phi-thường.

Một hoàn thuốc và bột quế : 1p.00.

(Ngâm rượu uống 15 ngày).

Thuốc nhưê đầu số 25

Bệnh nhưê đầu tuy không phải là

bệnh nặng nhưng rất khó trị. Phần

nhiều đàn bà thường mang bệnh này.

Có bệnh nhưê đầu là do trong mình

máu không tốt, khí uất gân yếu.

Hoàn thuốc này chế ra trị tuyệt bệnh

nhưê đầu bất kỳ bệnh lâu hay mau.

Bệnh nặng uống nhiều ngày.

Kỳ thai.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá : 0p.50.

Bảo Anh Định thuốc số 10

Con nít thì phải mập mạnh, chơi

đốn vui vẻ, đứa nào không được

vậy là có bệnh và bị mất sức lớn.

Thuốc này trị các bệnh cho trẻ em,

nhứt là trị tuyệt gốc ban. Trẻ em

lúc nhỏ có bệnh mà không gặp thuốc

hay trị cho thiết mạnh thì trong

mình nó còn bệnh hoài lâu ngày

thành bệnh hậu làm cho nước da

vàng mét, lớn bụng, ăn uống không

tiêu, sắc mặt buồn bã, khi ngủ thì

đổ mồ hôi đầu, hay mê hay mớ.

Thuốc số 10 này là một món linh

đơn của trẻ em. Có bệnh nhiều thể

nào uống hết hai hộp thì cũng lành

mạnh.

Một hộp 10 thể giá : 0p.50.

Các nhà Đại-lý ở các tỉnh : Travinh : Bazar Phước-Thiện (ngang tòa hồ) — Sadeo : Bazar Phước-Thành tại chợ — Longxuyon : Hiệu Hiệp-Phổ
Lê-văn-Hiền — Tân-an : M. Huỳnh-duy-Thinh ở. Huỳnh-vân-Khoé ở gần nhà việc — Mỹtho Bazar Nam-Thành —
Namvang : hiệu Huỳnh-Trí (tạ chợ) — Battambang : Sangké Bazar — Phanhiết : Maison Minh-Nguyệt — Tourcham : Bazar
: Nhà thuốc Ung-vân-Cảnh (tạ chợ cửa) — Bentré : Tân-Thanh — Vinhlong : Hiệu Nguyễn-vân-Nghiêm,
Bàclieu : Hiệu Trương-Hữu-Thanh. — Camau : Nguyễn-Đạo-Đức, Soctrang : Hồng-Điền

TUC PHONG TINH AN

Trên sông Hương với một công chúa thất thời

TÔI đã gặp người đàn bà ấy, đóng vai một con bạc béo bở sau khi phải tốn rất nhiều từ phương xa lại, muốn chen công phu. Trong bạn đọc ai có biết cho rằng vì muốn có một mảnh giấy (papier) «xăng-xa-xi-ôn-nen» (sensational) mà phóng viên của báo này đã phải dùng hết cả khôn khéo của một nhà viết báo «đèo» thêm cả mảnh lời của một người phong tình «có hạng».

Xóm Tân-lăng là nơi phủ đệ của vị công-nương sa cơ ấy. Đó là một công chúa rất đáng yêu bị phế và bị quyền thần hãm hại, đẩy vào trong một bình phạt thắm khốc đến phải xé áo ra mà ăn, tiêu tiện ra mà uống: vua Dục-Đức hử là Ưng-Chân.

Tôi đến cung chiêm Tân-lăng vào một buổi chiều buồn. Các bạn chó vờ tưởng rằng Tân-lăng này là một ngôi mộ hùng vĩ trang nghiêm, và diễm lệ như những lăng-tăm của các vua Gia-Long, Minh-Mạng, Tự-Đức đầu Tân-lăng chỉ là một ngôi mộ dân dị đến tầm thường, xây trong bốn bức thành thấp, giữa một khung cảnh hiu quạnh, thế lương, mà những nóc nhà tranh xum xít xung quanh nơi yên nghỉ cuối cùng của một vị vua đáng thương gọi vào lòng hoài cổ của du khách một niềm buồn mênh mang mù mờ nhưng nặng trĩu.

Tôi không khỏi nhớ đến hai câu thơ của vua Thanh-Thái trong bài *Thăng long hoài cổ*:

*Kỷ độ tang thương thứ độ kinh
Nhứt phiên hồi hữ nhứt phiên
tình (1)*

và không khỏi ngậm ngùi cho cái thời oanh liệt đã xa mờ trong lịch sử.

Qua khỏi lũy tre xanh và một dịp cầu gỗ, người dẫn lối bảo đã đến nơi rồi. Sự yên lặng gần như nặng nề làm cho tôi bối rối, nhưng thật là êm. Vào bên trong, tôi mới biết đó là cả một thế giới! Tân-lăng là một sông bạc mờ mà người ta có thể tìm ngay ở đây cả á phiện và sắc đẹp.

Đến đó, tôi đã nghiệm nhiên

Bể dâu đời trôi trôi bao nhiêu.
Ngaoanh lại càng đau ruột chín chiu.

(Hoài-Nam dịch)

Dòng nàng rầu rầu, chán chường như than vãn oán hận một đời đơn đau, é chề trong khổ nhục. Như dòng của cô gái Chiêm-Thành khóc lóc dân tộc điêu tàn, trụy lạc, đầy dẫy cả những nỗi niềm tiếc thương cái chuỗi ngày hoa gấm chẳng còn mong trở lại bao giờ.

... Kiếp xưa thôi ầu đành nhơn quả chưa dày. Là lay nợ trả duyên vay. Còn vương vấn; vẫn vương kiếp này.

«Mẹ» qui phải sa ngã trong kiếp trăm luân muốn lấy câu vận mạng luân hồi để khuấy khuấy cái bước giang hồ ở trước. Gọi là bày tâm hương, dâng một cành hoa nguyệt giữa từ

bi. Nhờ giọt dương-chi. Lọt tình si. Qui y tu tri.

Dòng hát đương dâng lên cao vút và đương uốn éo trong trắng, thốt nhiên trở lại ngập ngừng và thồn thừ trong bát ngát của sông rộng. Cảnh vật, lời ca và cho đến cả khách tình là tôi đã làm cho nàng xúc động.

Nàng tần ngần hồi lâu, mắt nhìn đắm đắm về phía xa, lơ đãng dờn ánh trăng như dẹt hoa trên mặt nước.

Rồi tự nhiên, không kịp để cho tôi đã động đến những nguyên nhân nó đã đưa nàng đến bước ba đào, nàng bỗng nói một hơi:

— «Chắc anh cũng lấy làm lạ sao em lại phải sa ngã như thế này. Có gì đâu! Từ trước đã quen với kiếp sống phong lưu, đi ra thì đi vòng đi kiệu, ở nhà thì lăn lóc trên vóc gấm ngà ngọc, bạc vàng, rồi từ ngày Đức Ngại bước lên đương đi đây thì em thấy cái tươi đẹp của cuộc đời nó cứ nơi lần xa. Thế rồi vì *noblesse oblige* (2) — lời chữ Pháp của nàng — em phải nghĩ cách kiếm tiền để xây dựng cho đúng với hàng lối mà mình đã bắt hạnh sinh vào trong đó.

«Cũng như đám qui phải thời phong kiến khác, đành chịu ồm thành quách của ông cha đặt chết đói mà chẳng thể ra danh dự những cách sống hạ tiện với đám dân hèn, em tưởng khó lòng mà chẳng sa ngã vào vũng bùn lầy lội.

«Bị ám ảnh của một bóng nhoáng khuỷu phá và hành hạ, và lại sẵn có óc lãng mạn của ông cha di-truyền em thấy chỉ còn cách đem thân ra để vui cuộc cho đời. Tuy nhiên em vẫn luôn luôn trung thành với câu châm ngôn: dầu sao cũng phải giữ cho thanh cao. Người ta đừng lầm tưởng là ai hề có tiền tức giàu được em. Quan tặc-tử đầu chúng có bạc rồi em cũng không thèm thủ tiếp. Tiền em cũng cần nó nhưng cũng vẫn khinh nó.»

Chăm cho lời tâm sự mà tôi tin là thành thiệt, cô gái ấy phá lên cười. Cái cười như tiếng pha

ĐẤU XẢO HANOI

ai muốn đi xem đấu xảo Hà-nội năm nay. Ai muốn đi viếng Nha-trang, Huế, Hanoi, Vinh Hạ-long, Haiphong. Ai muốn đi du-lịch may lại khỏi tốn tiền. Xin mau viết thư ghi tên nơi M. Ng-khắc-Nương thương-gia số 98 đường Lagrandière Saigon. Giá tiền 50p.00

Lúc đăng tên xin gửi 10p.00 còn lại bao nhiêu sáng bữa đi xin đóng tất, số tiền này nếu bạn việc nhà không đi được sẽ trả lại. Người giúp việc nhà nước hoặc các sở được remise 10 %, cha mẹ vợ con đi chung cũng được remise, nhưng không quá 2 phần. Vì muốn cho quan khách được vui lòng, tôi hứa sẽ trả lại cho khách du-lịch mỗi đoàn 2 phần tiền. Hết lên xe đủ mặt, tôi sẽ bắt thăm theo số biên lai từ 1 đến 20 lựa ra một người, và từ số 21 tới 50 lựa ra một người hai người được may mắn này sẽ được huân dũ số tiền đã đóng lại, qui ông đăng tên sớm sẽ tất nhiên được nhiều phần may mắn hơn. Phạm làm việc chi cũng phải có lời, tôi tính giá nhẹ là tôi muốn giúp cho khách đi cho đông, cho ai cũng được biết đất nước ông bà, tuy rẻ chứ tôi cũng lo điều đình việc ăn ngủ tử tế, không dám sơ sót đi tới nơi về tới chốn.

Đoàn thứ nhất. — 7 novembre 9 giờ tối đi, 8 novembre ở Nha-trang, 9 novembre đi Huế, 10 11 novembre ở Huế, 12 novembre một giờ rưỡi tới Hanoi, 13, 14, 15, 16 novembre ở Hanoi, 17 novembre 3 giờ về Saigon, 19 novembre 7 giờ 20 tới Saigon.

Đoàn thứ nhì. — 12 novembre 9 giờ tối đi, 13 novembre ở Nha-trang, 14 novembre đi Huế, 15, 16 novembre ở Huế, 17 no-

vembre 1 giờ rưỡi tới Hanoi, 18, 19, 20, 21 novembre ở Hanoi, 22 novembre 3 giờ về Saigon, 24 novembre 7 giờ 20 tới Saigon.

Cuộc đi đường

Trên xe khách du-lịch dùng bánh mì, hoặc cơm nhồi, lập xưởng, cá mòi hộp, hột gà chiên, pate, gà quay, thịt bò rôti, v.v.. Sẽ mượn một toa xe riêng, trên xe xin khách du lịch lo điều đình cùng nhau chỗ ngồi, toilet khó dự vào được trên xe có để ghế nhỏ, cho mượn 1 đồng 1 cái, 1 đồng bán về, lối 15 cái, ai muốn mượn xin hỏi trước. Mỗi sáng đều có dọn café sữa bánh mì hột gà, hoặc cháo sữa, hột gà.

Ở Nha-trang đi viếng sở cá và viện Pasteur. Ở Huế đi viếng lăng Đức Khải-Định, Tự-Đức và Minh-Mạng, điện Cần-chánh và điện Thái-hòa, musée Khải-Định và chùa Thiên-mụ (đi viếng chùa Thiên-mụ bằng ghe dờ. Đến Hanoi ở nhà ngủ. Ai không ăn ở tại nhà ngủ, tôi xin trả lại mỗi ngày 1p.00. Ở Hanoi đi xem công nghệ ở Hà-dông và hàng đồ bạc ở Thanh-tri, chùa 2 bà Trưng, Nghĩa-địa, học xá học-sinh và nhà hội trường tế Nam-kỳ. Đi viếng hồ Hoàng-kiểm, hồ Trúc-bạch, hồ Tây, chùa Trấn-quốc, chùa Quan-Thánh, chùa Một-Cột, nhà bà Chánh-Tỷ, vườn Dãch-Thủ, musée Finot, nếu nhăm ngày thứ năm và chúa nhật: Về xem hội chợ khôi trả tiền, phần tôi chịu 4 giờ sáng đi Vinh Hạ-long, đi ngủ Bắc-ninh-Dông-triên, 9 giờ đến Hòn gậy, đi ghé và viếng Hang Đình, Hang Đầu Gấu, grotte des merveilles, Hang Thương-lương, nếu không có sông gió, hân về ghé Hải-phong nửa giờ rồi về Hanoi ăn cơm.

Qui ông, qui bà,

Năm nay cuộc đấu xảo Hanoi mười phần long trọng. Qui ông, qui bà, có rảnh cũng nên đi chơi một chuyến cho biết, xưa kia đường đi một hai tháng, nay thâu lại còn đôi ba ngày. Núi Ngũ hành sơn, chùa Non nước, Vinh Hạ-long, các lăng vua, điện Cần-chánh, điện Thái hòa, sông Hương, núi Ngự, chùa Một cột, hồ Trúc bạch, hồ Hoàng kiểm, chùa Ngọc sơn, v.v.. là nơi qui ông qui bà nên đến xem cho khỏi thua sút người, ai còn cha mẹ già nên dẫn đi chơi gọi là đền ơn trả thảo vậy.

Xin đem theo đồ lạnh, vì tháng đó ngòi Hà-nội có hơi lạnh một chút. Sáng bữa đi xin ghé nhà tôi đăng ghi số giấy cần cước. Chương trình này nếu cần, được phép sửa đổi một hai điều, nếu xé lửa ruột trẻ, hay là đi đường có sự rủi ro, trách nhiệm ấy không về phần tôi. Mỗi đoàn đều có thợ chụp hình, khách du lịch mỗi ông đều được hiểu rõ tâm hình chụp chụp.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG

Người ta có thể dùng khoa-học tìm sự may mắn được không?

Chẳng cần nói rằng: «không thể nào được». Hãy hỏi cho được cuốn «De l'influence des radiations sur la personnalité» mà đọc. Tác-giả cho không chờ không lấy tiền. Cứ viết thư hỏi: M. Laurensy - 2, Rue Garçerie - Saigon

lẻ vỡ, vang lên trong đêm lặng nghe ra thể thắm và đau đớn hơn cả tiếng khóc của người thương-nữ, cái cười cổ nưu lấy hai hàng lệ muốn trào!

Tôi ái ngại nhìn trân công nương mạng bạc với mảnh thân thể gầy gò ốm yếu vì rầu buồn, vì lao lực. Lòng tôi se lại lúc thấy cô ta thồn thừ, hai vai nấc lên dưới làn áo mỏng. Tôi không ngăn được sự ngậm ngùi. Vì giá thử không có chuyện biến cố thì đầu đến nỗi phần son phải đem ra vất vả như thế này. Mà giờ phút đó nàng đương là một vị công chúa ở trong chốn thâm nghiêm, ung dung trên nệm gấm chần nhưng, trong tiếng đương cầm thánh thót bên cạnh Đức ông Phò mã, ngậm thì uống rượu.

Giữa những ý nghĩ miên man ấy, tiếng chuông chùa Thiên-mụ bỗng đổ hồi. Giọng u nguyên trầm tĩnh, rung rinh trong ánh trăng suông, như làn sóng điện, chạy dài về phía xa, đồng vọng tận cõi vô biên tịch mịch.

Tôi mơ màng nghe Mẹ S. nói với cô lái dờ:

— Sáng sùng nỏ, quay thuyền về bến Thương Bạc nghe!

THỤC-TẾ

-2- qui phải bắt buộc

Kỳ tới

Ông hoàng bà chúa lúc sa cơ

HÀNG ĐE CÙNG NHƯ MÓN ĂN, AI CÓ LỰA THỬ XẤU MUA ĐẤU?

MUA “LÁNH NAM-KỲ” DÙNG, TÚC LÀ DỒNG TIỀN XÀI NHẢM CHỖ

TỔNG PHÁT HÀNH TRAN-LOIKY N° 38 Boulevard Bonhoure, CHOLON - Tél: 30.918

Cảm lòng tri-kỷ

Ông Saoue (một người Hoa-Kiều ở Cholon) với tôi, lâu nay vẫn không quen biết gì. Vừa rồi, ông đọc bài phỏng sự của bạn Thúc-Tề đăng ở báo Mai, thấy tả cái cảnh thê lương thăm đậm của tôi mà động lòng thương xót, ông có gởi tặng cho tôi mười đồng bạc. Với cái bụng liên tài, cái ơn tri ngộ ấy, tôi biết lấy gì báo đáp cho vừa.

Lòng thành lễ bạc, cây nhà lá vườn, gọi có vài bài chuyết-tác, đăng lên mặt báo, để tạ người tri-kỷ.

HOÀI-NAM, NGUYỄN-TRỌNG-CÂN

Bài Hán-văn

Trần-hải thao-thao cánh hướng thù

塵海滔滔更向誰、

Văn chương tàn cuộc kỷ nhân tri

文章殘局幾人知、

Tao-gia tâm-sự hồn thu-nguyệt

騷家心事渾秋月、

Cổ-quốc tinh thần đối lạc-huy

故國精神對夕暉、

Đồng khốc ngã vì kim Nguyễn-Tịch

慟哭我爲今阮籍、

Thâm-âm quân thị cổ Chung-Kỷ

審音君是古鍾期、

Phân kim nghị trọng tương hà đáp

分金誼重將何答、

Tiên-tác hàn nang thặng nhứt thi

蕭索寒囊剩一詩、

Bài Quốc-văn

Duyên nợ văn-chương găm cũng kỷ

Yêu nhau nào đợi gặp nhau chỉ?

Bưng khuâng bề thăm hồn-tinh-vệ;

Cám cảnh đêm trường giọng tử-qui.

Tám huyết đã hao vì nước cũ;

Nhiệt-trường còn rười đến làng thi.

Bạc đầu được mấy người xanh mắt,

Đáp tấm lòng son, biết lấy gì?

Một phi-công Tàu

Nhào cả máy bay xuống một chiếc tàu binh Nhựt để cùng chết

KHÔNG phải riêng gì người Nhựt có đạo « Võ-sĩ » mới biết mạo hiểm hy-sanh, hiến thân cho nước dân; người ta cũng thấy nhiều cái cũ chỉ đáng ca đáng khóc đã phát hiện ở phía người Tàu.

Những tướng như Đông-lân-Các, Triệu-dăng-Vũ, Dương-phương-Khuê v.v... đánh giặc tới viên đạn chót rồi chết theo thành trì ai cũng phải kính phục. Binh lính cũng có những cái cử chỉ ấy; như mười mấy người lính đêm lên bờ xuống ra bên cạnh chiến-hạm Nhựt đậu ngoài biển, rồi ôm tạc đạn xông vào phá tàu đến đôi chun tay đầu căng họ đều tan rã bay tung lên như bướm bướm.

Về không-quân cũng có nhiều cử chỉ đồng cảm lạ lùng.

Phi-công Diêm-hải-Vân đang đánh trận thì máy bay hư, ôm cây dù bay (parachute) nhảy xuống, lọt vào trận địa bên Nhựt, mà Diêm liền rút súng bắn chết mấy tên lính Nhựt rồi, còn viên đạn chót thì tự bắn vào thái dương mình chết.

Hôm rồi ở mặt trận Dương-tử-giang một phi-công Tàu cũng bị hư máy trong khi giao-chiến, đáng lý có thể bay về bờ trận được, nhưng lại nhào đại cả máy bay xuống chiếc tàu Nhựt cho bom nổ chìm tàu mà chết. Thật là đồng cảm!

Du lịch HANOI

Muốn đi du lịch cho được sung sướng khoẻ khoắn khỏi mệt giá trị người du lịch mà phải ăn năn về sau thì qui ông qui bà hãy lựa người nào rảnh về cuộc tổ-chức thì nới khỏi thất vọng.

Một lần đi một lần khó, đi liền đã không được vui vẻ mà rồi về ăn năn thì đã muộn.

Nay nhơn dịp Đầu xảo rất lớn ở Hanoi, nên tôi tổ-chức cuộc du-lịch này đi: 15 ngày HUẾ, HANOI, HAIPHONG, HON-GAY, VINH HALONG từ 4 tới 19 novembre (13 tới 28 tháng chín annam). Tôi bao hết các sở phí, mướn toa xe lửa riêng, mỗi người có 1 cái ghế bố nằm tới Hanoi và bạn về rất thông thả, ở Hotel, ăn cơm nhà hàng v.v. Vậy vị nào muốn đi hãy viết thư xin chương-trình, ghiêm theo con cò 6 xu.

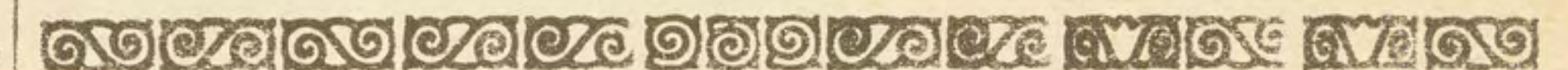
Tôi đã tổ-chức nhiều lần, được hoàn toàn, anh em đều bằng lòng, và tôi mới lập một sở đề chuyên lo về việc du lịch cho được hoàn toàn hơn nữa, nên đi với tôi khỏi sợ thất vọng và cực nhọc.

Namkỳ du lịch tư sở chủ nhơn

HỒ-VĂN-LANG

Directeur de l'Office Privé du Tourisme Cochinchinois
227, Bd Gallieni -:- SAIGON

XIN LƯU Ý: 24-25-26 Décembre đi du lịch Đế-Thiên, Đế Thích và Namvian

Mách giùm làm nghĩa cho ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao là bệnh mà dân tộc ta dễ mắc hơn hết. Ban sơ bệnh chỉ phát ra bằng ho gió, ho cảm, nhưng nếu lâu ngày không điều trị phổi yếu, vi-trùng ho lao (bacille de kock) hóa sanh ra từ chỗ phổi yếu. Chứng ấy người ho khan, rang tức cả ngực, khạc ra đàm trắng, xanh hoặc vàng, đôi khi khạc ra máu. Vậy ai lỡ mắc bệnh ấy, mà đã chạy cùng thầy Tây, Tàu, chứng bệnh mình vẫn trở lại thì mau gởi thơ đến câu phương thuốc gia truyền của ông TRINH-HẢI-LONG (nội tổ của ông đốc-học TRINH-VĂN-HÀO Saigon) để lại. Ở xa muốn có thuốc dùng gởi mandat 3p.50 thì có thuốc gởi lại. Thơ, mandat để cho M. TRINH-VĂN-HÀO Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne (Tân-định) -:- SAIGON

LÀM SAO CHO HIẾT BỆNH

NHƯ'C MỖI TÊ BẠI

CHỨNG BỆNH. — Nhức mỗi phong tê bại xuội, hoặc tê bại nửa thân mình, hoặc bên tả bên hữu (bán thân bất toại) hoặc hai chơn bại xuội nhức mỗi, đi đứng không dặng, hoặc hình khó nhúc thoát, đầu gối lớn, ống chơn nhỏ, đau nhức rên siết đêm ngày, tục gọi là « hạt tất phong », hoặc đau đầu voi, hoặc sưng nơi mắt cá, hoặc thốn dưới bàn chơn, hoặc đau thắt ngang lưng, hai chơn rung yếu, hoặc nhức mỗi tê bại cùng mình, hoặc nhức trong gân cốt, gọi là BẠCH HỒ LỊCH TUYẾT PHONG, hoặc bởi gốc độc phong-tinh nhập trong xương cốt thân thể làm đau nhức cả tay chơn muốn lại xuội, kêu là tiền lâu hậu bại, hoặc đàn bà khi sanh đẻ uống thuốc phá máu thái quá làm cho thiếu máu thành ra nhức mỗi tê bại.

Qui ông, qui bà, ai mắc phải mấy chứng bệnh kể trên bất luận lâu mau nặng nhẹ thế nào, cứ trường phục thuốc:

KHU PHONG BỒ HUYẾT TRẮNG CÂN HOÀN

thì sẽ hết dứt,

Mỗi hộp 5 Hoàn giá 0p.80

Nếu qui ông, qui bà, biết uống rượu thì nên uống xen thêm rượu PHONG-THẤP-DƯỢC-TỒU trong mấy bữa ăn thì lại càng mau hết lạ thường. * 1/4 litre 0p.50. Một litre 1p.50.

Nhà thuốc

VÔ-VĂN-VÂN
THUDAUMOT

Các đại lý:

VÔ-VĂN-VÂN đều có bán
Saigon N° 229, Rue d'Espagne

Bác-sĩ Voronoff đang ngồi cân thử một cái hạch mới lấy của con khỉ ra

NHỜ CON KHỈ

NHIỀU NGƯỜI GIÀ HOÁ TRẺ NGU NÊN KHÔN

PHẦN nhiều bà con ta ở Saigon chắc còn nhớ sáu bảy năm trước, một vị bác-sĩ gốc Nga nhập tịch Pháp, nổi tiếng về thuật « tiếp hạch » làm cho người già hóa trẻ lại, có qua Saigon ta ít ngày để tìm mua một vài giống khỉ ở Đông-dương đem về thí-nghiệm cái thuật của mình.

Ấy là bác-sĩ Voronoff.

Lúc ấy có một hai ông già phú thương ẩn-dò ở đây đã cậy bác-sĩ « tiếp hạch » hình như được kết quả tốt lắm : Hai ông già đó trở lại trai trẻ khoẻ mạnh.

Tuy vậy, lúc bấy giờ bác-sĩ Voronoff còn ở trong thời-kỳ tìm tòi thí-nghiệm một việc mới lạ tự ông phát-mình ra hai chục năm rồi, chớ chưa phải được hoàn toàn thành công. Bởi vậy ông diễn-thuyết và nói chuyện với ai, cũng giữ một cách kín đáo dè dặt.

Đến giờ công cuộc phát-mình vĩ-dại của ông mới thật là hoàn toàn.

Thuật « tiếp-hạch » của ông — lấy hạch (glandes) của loài khỉ lớn mà trồng vào cho người — cốt có hai công dụng quan hệ :

Một là cứu vớt mấy người sanh ra lừng khừng, ngu độn, nửa ngợm nửa người, được trở nên khôn ngoan lanh lợi như ai. Nếu không có thuật « tiếp hạch » thì những người này cả đời chỉ là phế-nhơn, không có phương thuốc nào khác hơn để trị được.

Hai là những người già mua yếu đuối được khoẻ mạnh hồng hào trở lại như hồi trai trẻ. Đó tức là phép « phần lão hoàn đồng » của tiên Phật mà chúng ta thấy trong các sách thần thoại.

Mới đây bác-sĩ Voronoff tiếp kiến một nhà viết báo và tuyên-bố mấy điều cốt yếu của thuật « tiếp hạch » nghe rất thú vị kinh phục.

Dưới đây là lời của ông Tạo-hóa kim-thời.

□

— « Chắc hẳn các ông dự biết cái hạch ở cổ (Thyroïde, ở nơi cổ người ta, phía trên cuống họng) có địa vị quan hệ cho cả cơ-thể con người và nhứt là sự vận dụng của khối óc. Một con chó khôn ngoan đến đâu, nếu mình cắt mất hạch-cổ nó đi thì chỉ hôm trước hôm sau nó hóa ra ngu độn tức thời, đến đời không nhớ mà phân biệt đồ

ăn và các sự vật ở chung quanh nó nữa. Người ta cũng vậy. Nhiều người chẳng may, thiếu mất cái hạch đó ngay lúc mới ra đời, tự-nhiên là người ấy tối tăm, ngu độn, lừng khừng, đến chín mươi tuổi đầu mà nói một câu không nên thân. Lớn lên, cũng ngu-đần vô dụng cho tới chết.

« Bấy giờ tôi chưa được chứng bệnh khốn nạn đó. Hoặc lấy hạch ấy của con khỉ lớn, hoặc lấy của một người bình thường đem trồng vào cho kẻ ngu thì nó hết ngu liền.

« Việc mở xẻ dễ dàng mau lẹ lắm. Đồng thời hai nhà chuyên môn cùng mở : ông này mở lấy cái hạch ở cổ con khỉ ra, trao cho ông kia may vào cổ người bệnh, chỉ trong vài phút là rồi.

◎

Tôi cứu chữa nhiều kẻ ngu được trở nên khôn

« Tôi thực-nghiệm lần thứ nhứt vào hồi 1915. Tên Georges P... năm ấy đã 20 tuổi đầu, nó ngu độn ngay từ hồi mới đẻ ; hình thù nó kỳ quái, thấp chũm như thằng nhố 7 tuổi, mặt nhàn mày nhỏ, cổ rút vai so, trên đầu lơ-thơ có vài sợi tóc. Nó ngu thật là ngu. Từng ấy tuổi đầu mà không biết bàn tay mình có mấy ngón, không nói ra được một lời, không hiểu gì là gì cả.

« Gia-đình nó đem tôi cầu tôi chữa dùm, tôi có chụp hình nó để lại làm kỷ-niệm, rồi mới ra tay « tiếp hạch » cho nó nhằm ngày 4 Décembre 1915.

« Hồi đó Âu-chiến vừa mới phát ra tôi chưa mua được khỉ để lấy hạch Thyroïde. đành phải mở nơi cổ của bà mẹ George P... (vì xét ra bà thông minh khoẻ mạnh như người thường) mà lấy một phần hạch-cổ của bà đem trồng cho con bà. Tôi làm vậy chỉ sợ rằng cứu được người con ngu hóa khôn mà làm cho bà mẹ đang khôn hóa ra ngu đi thì khổ, cho nên tôi chỉ mở lấy của bà một chút xíu ở mé tay trái rồi trồng qua thẳng con liền ngay lúc đó.

« Việc tiếp hạch này mình làm không được hoàn toàn vậy đó mà rồi có kết quả không ngờ. Trong 2 năm, tác người nó cao lên được một tấc hai, nhưng

đến cái thiện tánh lừng khừng của nó vẫn còn gần y như cũ, chớ chưa thay đổi.

« Cách sau 2 năm rưỡi, tôi mua được một con khỉ đực về rồi, tôi lại đem George P... ra mở để tiếp hạch cho và một lần nữa. Hôm đó nhằm ngày 4 Juin 1918, có ông đốc-tơ Hobbs giúp tay với tôi. Mở nơi cổ con khỉ ra, tôi lấy trọn cái hạch của nó mà trồng vào cho Georges P... Cho được chiêm nghiệm công việc mình nên hư ra sao, tôi sai dọn một phòng ngay trong Pháp-quốc Học-viện (Collège de France) để cho George P... ở gần bên cạnh tôi gần một năm trời.

« Sự biến hóa mau mắn lạ lùng. Sau 4 tháng, George P... đã có thể lần mò đường phố mà đi một mình ở Paris, lại mỗi ngày đi học chữ Pháp với giáo-sư Coulomb mà tôi giới thiệu.

« Mười một tháng sau, và từ già tôi, thì va đã là một cậu thanh niên thông minh và dĩnh ngộ. Thật là cái hạch của con khỉ biến hóa người ta tài quá. George P... cao thêm tác người lên 2 tấc hơn, lại biết đọc, biết viết và tỏ ra người có tinh thần quan sát hay lắm.

« Rồi va trở về nhà giúp đỡ cha mẹ trong công việc chế tạo bánh bích-quy. Tối ngày làm việc lanh lẹ sống sốt. Năm nay va 42 tuổi, mặt mày sáng láng, khôi ngô, tác cao 1 thước 7. Lúc rảnh rang thì chơi âm nhạc có biệt tài, George P... bây giờ với ngày trước là hai người khác hẳn nhau như trời với vực.

« Năm tháng sau, tôi chữa có Jeanne D. cũng là người đần độn, ốm yếu. Lần này tôi cũng không có con khỉ nào để lấy hạch, là vì chỉ có một con đã dùng cho George P. trước kia rồi. Bấy giờ tôi lại phải mở lấy hạch của má cô Jeanne D. để tiếp cho cô, song bạn này tôi không lấy một phần như trước, tôi lấy nguyên cả cái hạch bên trái của bà mẹ, rồi phân ra làm hai, trồng vào cho con. Bà không vì hóa ra trẻ ; hai chứng bệnh dễ-sự thiếu một bên hạch mà tối tăm đi chút nào, còn cô con gái bà thì lại hết cả ngu đần, trở nên tinh anh, vui vẻ. Năm nay người ta, tái lạ biết bao.

có ta 35 tuổi, vẫn sống mạnh giỏi kia.

« Tôi đã nghiệm ra phương-pháp tiếp hạch này không phải chỉ để cứu vớt những người đần độn từ hồi sơ-sanh mà thôi, bây giờ cả những người tuổi già sức yếu, cũng có thể tiếp hạch Thyroïde để cho họ mạnh khoẻ trở lại. Ta nên biết cái hạch Thyroïde của người trai tráng cân nặng lối 25 cơ-ram, còn của ông già chỉ có 15 cơ-ram thôi.

« Nhiều người ốm yếu, bệnh tật luôn luôn, là tại trái tim họ yếu, nó đập không đều ; mà trái tim yếu là tại nó thiếu cái hạch tim (surrénale) làm chảy ra một thứ nước cần dùng để tâm hồ nó. Cũng như bộ máy mà không lau dầu cho thường thì không chạy được mạnh vậy.

« Trái tim của một người trai tráng khoẻ mạnh, mỗi phút đồng hồ phải đập 70 hay 75 lần, có vậy nó mới giúp cho máu chạy lưu thông khắp trong cơ thể người ta. Càng ngày mình càng già yếu thì trái tim đập ít đi mãi, thành ra huyết mạch không lưu thông, rồi vô số tật bệnh sanh ra bởi đó.

« Chỉ có cách tiếp hạch surrénale vô cho người ta là hay hơn hết, tự nhiên trái tim trở lại chạy đều, các cơ thể đều khôi phục sức mạnh. Hạch này cũng lấy của loài khỉ lớn và cách tiếp hạch cũng dễ dàng mau lẹ như đã nói trên kia v.v. »

◎

Muốn giữ những người tài giỏi sống lâu ở đời

VỚI phương pháp tiếp hạch của bác-sĩ Voronoff, y-học khoa-học bắt đầu mở ra một kỷ-nguyên mới lạ.

Hồi nào, những kẻ chẳng may sanh ra ngu độn thì đành chịu ngu độn suốt đời, những người già yếu thì phải chịu già yếu tới chết, hình như tạo hóa đã sắp đặt sẵn sàng vậy rồi, không phải như lực có thể sửa đổi gì được. Nhưng nay có bác-sĩ Voronoff đã tìm ra công dụng góm ghè của hạch và tìm ra cách lấy hạch của khỉ tiếp qua cho người, đã cải lại tạo-hóa rồi đó.

Làm cho ngu nên trở khôn, già trở trẻ ; hai chứng bệnh dễ-sự thiếu một bên hạch mà tối tăm đi chút nào, còn cô con gái bà thì lại hết cả ngu đần, trở nên tinh anh, vui vẻ. Năm nay người ta, tái lạ biết bao.

Với phương pháp thần tình này những bậc người tài cao óc rộng, có lợi ích nhiều cho nhân loại — bất cứ về mặt nào, khoa học triết học hay kinh tế chánh trị — muốn có sức khoẻ cho được sống thêm đôi ba chục năm nữa để làm cho xong công việc phát minh ngiệp cứu gi của mình thì bác sĩ Voronoff có thể kéo dài sức khoẻ và ngày giờ ra cho họ được. Ví dụ ông vua phát-mình ở Huê-kỳ là Edison đừng chết sớm từ mấy năm trước, để nay gặp bác-sĩ Voronoff tiếp hạch « phần lão hoàn đồng » cho ông thì hẳn thế-giới còn được thêm ra bao nhiêu cơ khí tài lạ mà nói !

X. Y.

CÂU ĐO

của ĐỒ-GÀN

I — Than ôi ! thân phận mỏng manh,
Sao em bạc bẽo cho đành hỡi em !

Chẳng thương tới phận nghèo hèn.

Những nơi phú quí em len chân vào.

LÀ ĐỒ GÌ ?

II — Tắm thân giá đáng bạc vàng,

Nỡ đem hất hủ liệng quảng bờ tre

Ai vô nhân hỡi lương-y,

Bệnh cần khi «nhiệt» ai thì cứu cho.

LÀ BÔNG GÌ ?

◎

GIẢI NGHĨA CÂU ĐO TRONG SỐ BẢO 54

1 — TRÁI KHẾ

2 — CÂY ĐỪA BẾP

3 — CÂY SONG-ĐÓI

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHANH - TRỰC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Aniral Courbot - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur xe hơi, máy chụp hình và máy đánh chữ v. v.

VIỆN THỂ DỤC

(STUDIO DE CULTURE PHYSIQUE)

48, Rue Charles Cappe Khách-Hội - Saigon

Nếu các ngài ốm yếu ? — Hãy đến chúng tôi, chúng tôi sẽ làm cho thân thể quý ngài nở nang, làm cho các ngài sẽ mạnh khoẻ trong ít lâu.

Các ngài mập quá ? — Chúng tôi có thể làm cho giảm bớt.

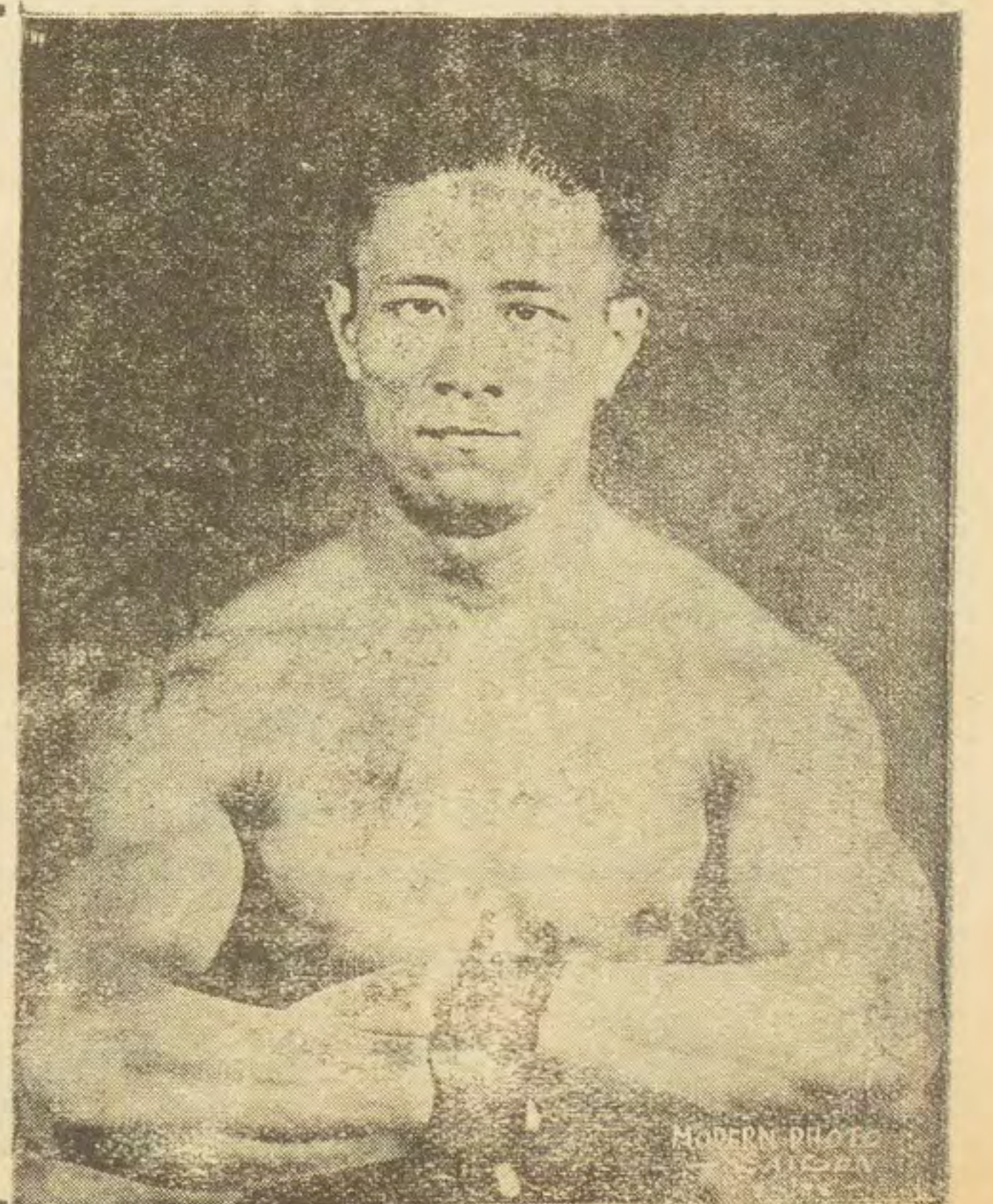
Các ngài ăn không ngon ? — Đến chúng tôi, tôi sẽ chỉ cách cho ăn ngon như thường. chúng

Bao tử của các ngài lớn quá ? — Hãy nói cho chúng tôi biết, chúng tôi sẽ làm cho nhỏ lại.

Hãy đến M. ANDREW T. KANCHENG, một hội-viên trong hội « Health-and Strength » ở Londres sẽ đem lại cho ngài :

Sức khoẻ — Sắc đẹp — Sức mạnh

Mr ANDREW T. KANCHENG trước kia có ở Honolulu, San Francisco, Singapore, Java, Hongkong và Thượng-hải

QUÊ NGƯỜI
CHIEC BONG

Tang thi-si Hoài-Nam

Chẳng biết vì ai thôn-thức rầy?
Khuya canh chưa ngủ hầy ngồi
ngây!
Lạnh lòng bên hán vầng trăng tạt
Tơ-lát vườn thu ngọn lá bay.
Trăm thước lầu cao, thân ở
mườn!
Bốn phương trời rộng, phân đi
đầy!
Quê nhà ngảnh lại đầu đầu tá?
Núi Bằng nguồn Son giữa đám
mây,
Núi Bằng nguồn Son giữa đám
mây,
Tiếng thiếng non nước mất từ đây
Tưởng rằng đất vậy sinh người
vậy,
Ai nói thân này đến thế này?
Kính nề ngày nao cười nét bạn,
Khen-lao thừa bé thẹn lời thầy.
Nỗi niềm tâm sự nằm không ngủ
Con chó khuya đêm lại sữa rầy,
ĐẦU TIẾP

THU CẨM

Rộn ràng xe ngựa những ai ai?
Riêng khách tình thu cảm vẫn
dài!
Khí tối ánh lờ ba thước kiem,
Hơi sâu gió tại nửa rèm mây,
Cây buống tiếng quạ vang chiều
xế
Trời mở đường chim lộn ránh
bay,
Mấy độ lên lầu Vương-Xán gián
Lòng quê thôn-thức phở năm giây
HỒNG TIÊU

CẨM ĐỀ

Buồn sao buồn mãi thế này này,
Buồn trăng đêm thu lại tới ngày.
Bốn mặt gió tuôn và sấm chớp.
Một trời đá chạy với cây bay,
Người đều tìm óc ai mà chẳng?
Nước có nhơn tài lại thế này!
Xót ruột muốn gào to một tiếng:
Trời ơi! Sanh tở để chi đây?..

PHỤNG MINH

KHẨU CHIÊM

Đề thường ta sống đề mà chơi?
Đề phá cơm ăn, áo mặc đời!
Tuổi chất tình ra ba chục bầy,
Nợ chưa trả được một phần
mười

Vì không có phận cùng sông núi
Đã chẳng sanh ra giữa đất trời
Trước mắt bần than trăm họ
đó,

Đề thường ta sống đề mà chơi?
HỒNG TIÊU

NHŨ LÒNG

Lòng ơi! Quên đi những sầu,
đau khổ,
Đừng kêu than, đừng ngao-
ngán giận-hờn.
Ta đã đem thân vào trong Động-
Đá
Đề nhũ an một kiếp sống Phong
trần.

Lòng ơi! Nghe ta nhũ chờ bần-
khoản,
Hãy tươi đi, tươi lại đừng khô
héo
Đuổi xua Buồn quay lại cội
xa xăm.
Cho ta vui, có quên ngày Mưa gió
TÔ-CHÂU

TIỀN KHÔNG MẮT

Người đời có thể toại được mọi nguyện vọng và tránh hoạ
nạn mà an hưởng hạnh phúc được chăng?
Khoa xem tay và coi tướng mặt (chiromancie et physiogno-
mie) cho ta biết có thành đạt mọi nguyện-vọng, lý-tướng, dục-vọng
tha-thiết, tiền tài, bên vợ con, bạn hữu, tình-nhân và khoa chiết
tự (graphologie) cho biết mọi tính-tình, tâm-sự, công-danh, bịnh
tật, thọ yểu châu-đảo.

Vậy xin mau mau biến đổi: Tên họ, tên kỹ, in dấu bàn tay trái, quán tính lạng nào và tên thật
một vài người anh em, hay cha mẹ, con cái: gọi ngay cho giáo-sư ĐỖ-VĂN-THIỆP là một học
giả cao siêu đã từng du học ngoại-quốc về và gia tâm nghiên cứu khoa số học của Tàu, Tây,
Ấn-độ, Ai-cập rành rẽ. Trong 2 ngày sẽ tiếp được tập lời đoán suốt đời cho biết 156 điều bí
ẩn của cuộc đời không sai một mảy và giải quyết đùm mọi việc rắc rối, khó khăn, đau khổ,
thất-vọng và đặt tên, hiệu cho con cái. Có thể hỏi thêm về chuyện tâm-tính bí-ẩn khác. Nên
gợi-thiệu cho mọi người điều biết vì chỉ còn 8 tháng nữa giáo-sư sẽ trở qua Pháp lại:

Thư từ xin đề: ĐỖ-VĂN-THIỆP Professeur des Lettres
et des Langues Etrangères 89, Rue Paul Blanchy - Saigon

CHỦ Ý: Bút phi chữ mắt có 0p.80, vì bận việc, nên nếu trả
bằng mandat xin nhớ để cho Mr Mạnh-trọng-Thành, nhận lãnh.
Trả bằng cò xin gợi recommandée cho khỏi mất. Trong 4 ngày nếu
không tiếp được tập lời đoán xin cho biết ngay. Lúc gợi nhớ cắt
kỹ biến lai mandat.

Madame

Tương-van-Huân
200, rue d'Espagne. - SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHỈ LAINE (Gửi contre remboursement)

Tình Chi Em

- Chi ơi chi đẹp vô hời,
Duyên do chi nói vài lời em nghe.
- Tình riêng chi mới dám khoe,
CỬU-LONG thuốc ấy ai dè nó hay.
Càng uống nhan-sắc càng thay,
Hồng-hào thơ thịch mặt mày tươi chong.
Từ nay em hãy để lòng.
Mỗi tuần em uống Cửu-Long một lần,
Việt-Nam, thuốc ấy, thuốc thần.

CỬU-LONG-HOÀN
Thuốc đại bổ ở Viên Đông

V. NGAN

GRANDE PHARMACIE SINO-ANNAMEITE

VO-DINH-DAN

323, Rue des Marins
CHOLON

R. C. SAIGON: 1744
TÉLÉPHONE N° 30.262

Succursales:

118, Rue d'Espagne - SAIGON
4, Rue Chien - PHNOM-PENH
5, Rue des Antonins - HANOI

VĂN VUI

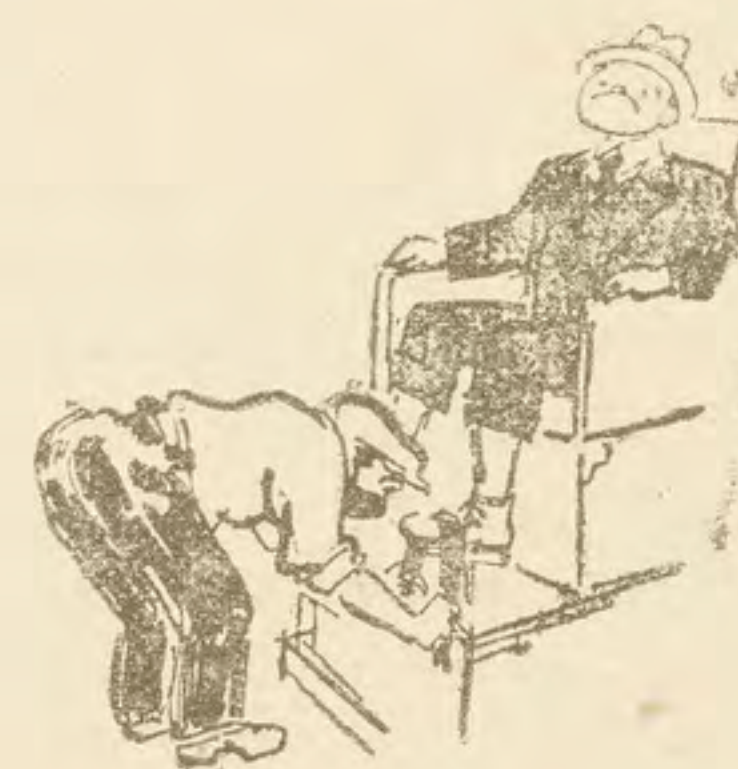
Hội-dông

Canh gà thao thức mệt,
Buồn bán mau già chết.
Mà chữa chắc gì lời;
Còn e lung vốn hết.
Cuộc bầm lại cay sấu,
Nghề nông lắm dãi dầu,
Nỗi lo trời nắng, lụt,
Không khéo lúa tim, sấu.
Hay là theo kỹ nghệ?
Cái ấy mới là tẻ.
Lúc nhỡ chẳng học hành;
Bây giờ làm sao xuê?
Chim còn cất cánh bay,
Người đã sẵn chùn tay,
Đề thường không làm lụng,
Dong chơi ngày lại ngày.

Thời gian qua thấm thoát
Đời người được mấy lát?
Nếu chẳng có danh gì
E đồng cây cỏ nát.
Nghề chi dễ kiếm lời
Mà danh giá hơn đời
Lại không cần sức óc,
Được kẻ rước người mời.
Đường đời ba bảy lối.
Danh giá ai bì nổi?
Ít vốn lại nhiều lời,
Không gì bằng ông Hội.

Được bắt tay quan sang
Được tậu ruộng cả ngàn
Một lá thăm trong viện,

Giá trị đáng bao vàng!
Lời dặn cùng má nó:
- « Bạc tiền đồn tại đó,
« Mùa tuyển cử tới kia,
« Vài chục ngàn đồ bỏ!
« Rồi ra tở nên ông,
« Má nó cũng hài lòng
« Thiên hạ kêu bà lớn,
« Nghĩ vậy sướng hay không?
KHA-KHA

Từ cờ-bạc
đền đi-đào

An-nam mình có một ma-đam
Biết bắt tay tây, biết nhẩy đầm,
« Xi-lac các-tê » thường mở hội,
Mấy phen « chủ tịch » tiếng đồn
rầm.

Khuyên giải lời chồng mặc nhỏ to
Đêm không đi được giận nằm co
Vì đầu bó nó theo làm lợt

Nếu chẳng cho tiền, quyết chẳng
cho...

Sớm đi đòi lúc, tối chưa về
Mê mết đêm ngày đám các-tê,
Nhiều trận thua to, mang nợ dần
Tiền đâu trả đủ mới tài nghề!
Buồn tình chồng cũng đồ ăn chơi
Khách - sạn cùng vô bạn mấy
người,
Hăm hở rung chuông, bồi chạy
đến,
Lầu xanh hỏi mượn một đêm vui
Bồi đã kêu ai đến cửa ngoài
Trông ai, ai biết lại là ai!
Bạn đã chào « chi », chào chi nhĩ
- Chào: « Uầy có nào giống của
tôi? »
ĐẦU-TIẾP

MỘT MÓN THUỐC THÂN

AI HO?

mà uống thuốc mà
cũng không hiệu nghiệm,
không dứt tuyệt, thì nên
uống thuốc của

GIA BỬU-ĐƯỜNG
N° 90, Tổng đốc Phụng
CHOLON

Có thuốc họ rất thần-
hiệu. Bất cứ đàn bà, con
nít, ho gió, ho đàm, hoặc
lâu hoặc mau, uống thuốc
này hết bịnh liền.

• Người đang mạnh uống
thuốc này cũng bổ tình
thần khoẻ khoắn.

LIÊN-HOA

Nhà may tân thời LIÊN-HOA 110 La-
grandière, mới thêm nhiều thợ thiện
nghệ, và chế thêm kiểu chemises thêu thật đẹp

TRƯỜNG XE HƠI

của TRỊNH-HƯNG-NGÀU

95-95 bis rue Lagrandière - SAIGON Tél. : 20.425
66, rue Piquet - PHNOMPENH

Bảo kiết lấy giấy thi xe nhà, xe đồ v.v.

Giúp xét xe và có đường chạy

Làm mau và chỗ đáng tin cậy

MUA BÁN XE

Tình-hình thế-giới rất nguy

TỪ 1939 TỚI 1945

ẤY LÀ LỜI SẤM-NGŨ CỦA CÁC ÔNG TRẠNG-TRÌNH PHƯƠNG-TÂY ĐÃ ĐOÁN TỪ XUA. — CÓ 20 NƯỚC XÚM LẠI ĐÁNH ĐỨC VÀ RỐI TAI ĐỨC THUA, CHIA RA 32 NƯỚC VÀ LẠI CÓ VUA

NƯỚC ta có ông Trạng-Trình ở đời Lê (Ng bính-Khiêm đậu Trạng nguyên, phong Trạng-quốc-công) là nhà tinh-thông khoa-học Lý-số; theo lời tương-truyền, ông có soạn tập sấm văn, đoán trước những việc vị-lai, nghiệm ra nhiều câu rất trúng. Người ta đã thấy sấm Trạng-Trình nói trước những việc xảy ra ở Cờ-am, việc Yên-bá, và mới rồi có người đem ra mấy bài thi-sấm của ông tiên đoán về thời-cuộc thế-giới đang sôi nổi đây nữa.

Tây-phương ngày xưa cũng có nhiều Trạng-Trình của họ, lưu truyền lại nhiều sấm-ngữ tiên tri, linh nghiệm đáo để.

Họ xem tinh-tú mà dự-đoán vận-số và các cuộc biến-chuyển trong thế-giới.

Tức như nhà tinh-học đại-danh Paracelse ngày xưa đã suy đoán thế-sự vào thời-kỳ hiện tại của chúng ta, có câu như vậy:

— « Chiến-tranh phát ra sau lúc « Áo-quốc đồ ngã ít lâu » (La guerre viendra peu après la chute du Reich autrichien).

Thì Áo-quốc đã đồ rồi từ hôm 12 Mars 1938, bị Đức kiểm tỉnh. Thế là phần trên ứng nghiệm quả nhiên, còn phần dưới — là chiến tranh — có lẽ cũng nghiệm vì thời cuộc Âu-châu hiện tại đang sôi nổi chiến tranh đó chi.

Nhưng theo các nhà tinh-học Volguin, Jean Verdier, Naylor, Néroman v.v. đều nói tình hình thế-giới nguy hiểm nhất là từ 1939 trở đi cho tới 1945 mới hết. Các ông này cũng tiên đoán rằng gây ra chiến tranh là Đức; quân Đức sẽ do ngã Thoại-sĩ mà tấn công vào Pháp; họ đến gần Poitiers thì bị đại bại.

Cứ so sánh những lời sấm-ngữ của các nhà tinh-học Âu-châu ngày xưa, ta thấy các ông dự đoán thời cuộc lúc này hơi giống nhau; đại khái như vậy:

« Đến năm 1938-39, dân Nhật-nhĩ-man khêu khích ra thế-giới đại-chiến. Người ta đâm chém nhau chết như cỏ rác. « Lại có 20 nước xúm lại đánh

Đức, rồi cuộc Đức cũng phải « bại trận cầu hòa như kỳ thế-giới đại-chiến trước (chỉ về « trận đại chiến 1914-18) Rồi thì « Đức chia ra 32 tiểu-quốc và lại « có vua như xưa v.v »

Nếu lúc này Hitler gây ra đại chiến thì chắc hẳn Pháp lại triệu tập 20 nước đồng minh để đối kháng và chung quy Đức sẽ thua như trước cho coi.

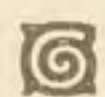
Ta thử nhớ mấy lời sấm ngữ này để xem thời cuộc biến chuyển có đúng vậy hay không?

Kinh cáo độc-giã

Gao-miên

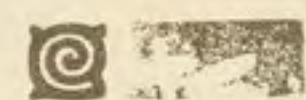
Hai bạn Nguyễn-đức Kinh và Trương-văn-Nửa dit Đức-tâm vẫn thay mặt bốn báo đi cõ động và thâu tiền ở toàn hạt Cao-miên. Trong hai bạn, độc-giã giao tiền cho một bạn nào thâu dùm cũng vậy.

Nhứt là M. Nguyễn-đức-Kinh đã được các bạn đọc - giả Cao-miên quen biết nhiều và giúp cho bốn báo hơn một năm nay rất là sốt sắng, kết-quả; còn M. Trương-v-Nửa tuy mới giúp bốn báo nhưng vẫn không phải là người lạ với phần nhiều Việt kiều. Chắc do nơi hai bạn mà bốn báo được làm quen với đồng bào ta ở Cao-miên nhiều hơn nữa.

Sa-dec

Kể từ 1-10-38 M. Ng-thái-Bường sẽ viếng chư vị độc giả Sadec. Xin độc giả vui lòng giúp M. Bường làm tròn phận sự. Chúng tôi thành thật cảm ơn trước.

Vinh-long

Nhơn lúc rảnh việc trong ty Quấn-lý, M. Phan-văn-Di thay mặt bốn báo đi cõ động và thâu tiền ở Cánh-thơ, Vinh-long, xin chư vị độc-giã giúp cho M. Di được kết-quả, bốn báo đa tạ.

— M —

CU'ÔNG-ĐỀ

phiêu-lưu ký

của KIỀU-THANH-QUÊ

(Tiếp theo số báo 54, ngày 24-9-38)

KỶ-NGOẠI-HẦU CƯƠNG-ĐỀ

Giờ nói đến Cường - Đề — người giúp tên cho tập ký sự này, người là cái nguyên nhân cho lòng hăng hái Đồng-du của phần đông thanh-niên Việt nam trong mấy năm 1906-1909.

Cường-Đề là ai?

Cường-Đề tên thật là Nguyễn-phúc-Dân; hồi bấy giờ mới 24 tuổi đầu. Sinh ngày 6 tháng 5 năm 1882 (nghĩa là sau cụ Phan-bội-Châu chừng 20 năm) Cường-Đề là dòng đích-tự của Hoàng-tử-Cảnh. Ai đọc sử chắc cũng ngậm ngùi cho đoạn gia-biến này của trào Nguyễn. Sau khi vua Minh-mạng (1820-1841) là con thứ được lên ngôi rồi, ngài còn lập mưu tìm cách sát hại vợ con của Anh-duệ hoàng-thái-tử tức là chị dâu và cháu ruột ngài; lại giáng cả dòng họ ấy xuống là thứ-dân. Mãi đến 1848, vua Tự-Đức mới xét cái oan tình ấy, ban ơn cho dòng họ Hoàng-tử-Cảnh được trở vào Tôn-nhơn và cấp dưỡng bổng lộc. Đến Cường-Đề là cháu 5 đời, được tập tước là Kỷ-ngoại-hầu.

Năm 1905, gặp cụ Phan-bội-Châu ở Huế, và đã hiểu ý hướng cụ Phan, Cường-Đề bỗng hồ nói:

— Lâu nay tôi vẫn nuôi cái chí lớn đó mãi. Ngặt vì từ lúc Hồ quý-Châu và Nguyễn-thụ-Nam là hai bạn đồng chí của tôi đã qua đời rồi, tôi để ý tìm kiếm mãi, nhưng chưa gặp được ai có thể nói câu chuyện ấy với mình. Nay ông không từ xóng pha muôn dặm, vì chỗ thỉnh khí với nhau mà tìm đến tôi, tôi xin vui lòng hi sanh tất cả mọi sự, để cùng các ông năm gai nếm mật, nếu có thể báo đáp quốc-ân trong muôn một, dầu tôi có phải tan thân mất xác cũng vui. (1)

Thế rồi Cường-Đề cùng Phan-bội-Châu và hai bạn đồng-chí nữa là Lê-Võ, Đặng-thái-Thân cùng đi vô Quảng-Nam hội hợp các bạn đồng chí ở nhà ông Nguyễn-Thành trên núi.

Ở đây, Cường-Đề được bọn cách mạng Việt-Nam tôn làm hội chủ. Trong lúc Phan-bội-Châu xuất dương (lầu năm ất tị, 1905) Cường - Đề ở Huế vẫn được Đặng-thái Thân hộ vệ.

Đến khi cụ Phan-bội-Châu ở Nhật về (vào giữa năm 1905) Cường-Đề mới theo cụ rời Hải-phòng vào kỳ tháng giêng năm

(1- Xem « Đời cách-mạng Phan-Bội-Châu » của Bảo-trình-Nhất nơi trang 19.

1906; đầu hết qua Trào-Châu ghé thăm Tôn-thất-Thuyết (vì sau khi thất bại, Thuyết đã đến cư ngụ ở đây từ năm 1889) rồi đi Kim-Châu ghé thăm Tân-Thuật là một lãnh-tự văn-thân trốn qua Tàu.

Với Tân-Thuật Cường-Đề bàn tính việc lập « Việt-Nam duy tân hội » cốt nhứt là đưa học sinh Việt Nam du học ở Tàu. Hội diện với Tân-Thuật trong ít ngày, rồi Cường-Đề đáp tàu sang Nhật.

Hoàng-tử-Cảnh

Bức vẽ của một nhà danh họa

Pháp vẽ lúc Hoàng tử qua Paris

Ở Nhật, ngoài việc biên tập sách báo Cường-Đề có giao thiệp với nhiều tay lãnh tụ trong chánh giới Nhật và đảng cách-mạng Tàu. Cường-Đề được một nhà chánh trị đại danh Nhật là Khuyển-dương Nghị giúp đỡ và giới thiệu cho quen với nhiều sỹ-nhơn trong chánh giới. Chắc hẳn độc-giã đều nhớ Khuyển-dương Nghị này tức là ông thủ tướng Nhật bị phe quân-nhơn đi ở nhà đã có vợ và hai người thiếu tráng giết chết hồi 1932. con gái, nhưng rồi tung tích ra

Lúc nương náu ở Nhật, Cường sao không rõ. (Kỳ sau tiếp)

Đề có viết một bài cõ-dộng là Lời cảnh cáo với các đồng bào Nam kỳ do ô. Nguyên hải Thần điền ra quốc-văn, xuất bản vào tháng chạp năm 1907 tại Đồng kinh.

Nhờ số tiền của Gilbert Chiếu ở Nam-kỳ gửi sang, Cường-Đề có lập ở Nhật một trường sơ-đẳng lấy tên là Kashi Kaura để dạy cho thanh-niên Việt-nam mới sang, có chỗ học biết Nhật-văn nhiều ít, rồi xin cho họ vô học các trường chuyên môn hay tư thực của người Nhật lập ra, như trường võ bị Shimbu-Gakko, trường Dô huu So Insh, trường Seyo-Gakko, trường dạy tiếng Anh Seisoku-sigo-Gakko.

Cường-Đề bấy giờ ở Nhật là người đại-diện cho cái tinh thần quốc-gia Việt-nam và lãnh tụ cả đám chí-sĩ đào-vong hải-ngoại. Bởi nên, có nhiều sách vở, do các chí-sĩ Việt-nam ở Nhật và Tàu viết ra cõ-dộng cho ông, gửi về nước nhà truyền bá. Chúng tôi còn nhớ một vài thứ:

Lão bạng khuyến thế (Trai già khuyến vợ) do Mai-lão-Bạng viết xuất bản vào năm 1908, tại nhà in Sekine ở Đồng-kinh.

Á-tế-Á-ca không biết của ai viết, chỉ biết là ông Lê-Đại diện ra quốc-văn.

Quốc-nhơn hiệp-thương-xã chương trình tức là Chương-trình khuyến-kích quốc-nhơn mở ra những hội buôn bán trong nước.

Nhứt là những văn-chương cõ-dộng của Sào-nam tiên-sanh viết ra, truyền bá bí-mật về trong nước rất nhiều. Mặc dầu nhà đương-cuộc bảo-hộ kiểm xét nghiêm lắm, nhưng mà những người mình làm dưới tàu tây qua lại con đường Tàu Nhật thuở đó, Lý-Tuệ là một, vẫn có cách giấu lén đem về cho quốc-nhơn coi.

Nhờ Khuyển-dương-Nghị vận động, có lúc mấy năm Cường-Đề được chánh-phủ Nhật trích lấy ngân-sách của bộ Ngoại-giao trợ cấp cho mỗi tháng 200 đồng viên. Với số lương ấy, ông ta và sống một mình, chớ không hề lấy vợ Nhật như người ta vẫn tưởng. Lúc ông bỏ nước ra đi ở nhà đã có vợ và hai người thiếu tráng giết chết hồi 1932. con gái, nhưng rồi tung tích ra

TRƯỜNG ĐẠO THAO VY

32-34, rue A. Garros - SAIGON

Dạy từ lớp chót (Cours Infantin) đến lớp nhứt (Cours Supérieur)

Thầy giáo lựa chọn kỹ càng và có kinh-nghiệm nhiều từ 7, 8 đến 30 năm trong ty Giáo huấn

Học trò nghèo sẽ được giảm hoặc cả, hoặc một phần học phí.

Xin vô học mau kéo hết chỗ

PHOTO NGHỆ-QUANG

190-192, rue des Marins (Đường Thủy-binh, hàng cháo mui)

CHOLON — Tél. : 30.209

COI HÁT KHÔNG TÔN TIỀN

Chụp hình 4 tấc (format 9x12) có tặng cho một cái giấy hát bóng của Cinéma Trạng-quốc Cholon hoặc cho thêm một tấm hình rọi lớn (format 13x18). Kể từ ngày 24-9-38 cho tới 23-10-38.

Chiếu cổ mua hàng từ năm đồng (5p.00) sắp lên được tặng chụp cho một tấm hình Mỹ-thuật. Kể từ ngày 24-9-38 cho tới 8-10-38. Xin quý vị chiếu cổ, chớ bỏ qua rất ưong. (Trừ ra mua sỉ, không có tặng chụp hình).

TIN VĂN THỂ THAO

Chúng tôi mới tiếp được tin 10 Juillet là một phút 6 sao 4/10. rằng ở Lái-thiên có một nhóm thanh niên thể-thảo định đến khi cô Lich trở về đây, họ sẽ mở một buổi tiệc tiếp rước rất long-trọng.

Chúa-nhật rồi lại hồ tắm hội Cercle, trước mặt ủy-ban địa-phương, Yves Digo, một thanh niên lợi bơi rất có tiếng đã phá kỷ-lục Đông-dương về môn lợi tự do 100 thước.

Cứ theo 4 ông Fenillet, Til-mont, Vogt và Montet coi giờ thì có các danh thủ các nước tới dự Yves Digo lợi 100 thước trong một phút năm sao 3/10. Anh ta châu, Punccec của Nam-tư-lạp phá kỷ - lục Đông-dương ngày phụ, Pétra của Pháp.

Bridge thắng Mako trong ba sets 6-3, 6-2 và 6-3. Và Pétra hy-vọng của Pháp thì bị anh hùng thứ ba của Mỹ là J. Hunt hạ.

Cúp đá banh Trung Âu (Europe centrale) năm nay lọt về hội Slavia của Tiệp-khắc. Hội banh đi chung-kết là hội Ferencvaros của Hung-gia-lợi bị đá bại hai bàn trắng.

Theo báo-giới bên Pháp thì ở Anh cũng như ở Mầu-quốc hạng đá banh nhà nghề ít hơn hạng tài tử. Bên Anh có đến 150.000 tài tử 6000 nhà nghề. Còn bên Pháp thì có 700 nhà nghề với 175.000 tài tử.

Từ ngày ban đồng nghiệp Cộng Minh tổ chức cuộc đua phụ-nữ rất lớn lao vừa rồi thì phong trào phụ-nữ đi xe đạp cũng bắt đầu bùng-bột từ đó.

Hiện giờ chị em đi xe đạp đông vô số và hơn đó các tiệm buôn xe đạp bán ra không ít; cái phong trào này lan rộng khắp lục-tỉnh và 11 Novembre tới đây ngoài Cap có tổ chức cuộc đua cho phụ-nữ có nhiều phần thưởng rất xứng đáng.

Nói đến cuộc đua này, chúng tôi phải lấy làm lạ mà nghe rằng hình như ban tổ chức không cho cô Chức dự đua, vì lẽ cô chạy giỏi quá sợ không ai đương cự nổi. Nếu quả như thế thì chỗ nào là thể-thảo?

Những trận đấu cầu của T.C.T.T.T.

Ngày chúa nhật 2-10-38

Sân Lareynière

15h — Jean Comte — Thudaumot
16h1/4 — Anto-Hall — Cercle

Sân Renault

15h — Police A — Etoile du Sud
16h1/4 — Electro A — Stade militaire

Sân Stella

15h — U. S. Cholon — E. Phu nhuan
16h1/4 — Stella A — U. S. Mytho

Sân B.I.S

15h — Port commerce — Electro B
16h1/4 — B.I.S — Distamy

Sân R.T.A

15h — Police B — Baader
16h1/4 — Saigon Spt. — Av. Biénhoa

Tranh vô địch chơn không

Sân Phú Hoà

15h — Chi-hoà — Annhon B
16h1/4 — P. Commerce B — F.A.C.I

Sân Dong chi

15h — Electro C — Lac-Hong
16h1/4 — Dong-Hoa — J.S. Thudaumot

Sân Cây queo

15h — P. Blanchy — Stella B
16h1/4 — Cây Queo — Auto-Hall B

Sân Thuduc

16h — Dong-chi B. — Thuduc

Sân an-nhon

16h — E. Phunhuan B — Annhon A

Sân Hiệp-Hoà

16h — Hiệp-Hoa — Phu-Hoa

Sân Dâu-tiêng

A.S. Michelin — La Licorne

Sân Cat-lai

A S. Journal — A. Cat-lai

THI TRU'ÔNG TIÊU TỨC

Giá lúa

Ngày 29 Septembre 1938 theo giá lúa ở các nhà máy Cholon bán nguyên bao 68 kí-lô.
Lúa thượng hạng : 5,27—5,31
Lúa hạng như : 5,08—5,12
Lúa h. nhì 40% Japon 4,93—4,97
Lúa h. nhì 50/55% Java 4,81—4,85
Lúa thượng dùng 4,50—4,54

Giá bạc

Taux Officiel 10f.00
Banque de l'Indochine 10.00
Banque Franco-Chinoise 10.00
Honkong et Shanghai 10.00
Chartered Bank 10.00

Giá đồng bạc cũ

Ngày 28 Septembre 1938 \$11 3/4
Bấp

Giá gạo

Ngày 29 Septembre 1938 bán độc theo mà sống không kể tiền sở phí, bán luôn bao 60 k. 700.
Gạo số 1 25 % tấm 7,23—7,27
Gạo số 2 40 % tấm 6,78—6,82
Gạo số 3 50/55 % tấm 6,48—6,62
Gạo lúc 5 % lúa 5,62—5,56
Tấm số 1, số 2 5,66—5,70
Tấm số 3 5,20—5,24
Cám trắng 3,23—3,27
Cám lúc 2,50—2,60

Heo

Mỗi 100 kí-lô 28,00—31,00

Đỗ mỗi 100 k. 8,00—8 05
Trắng (không định giá)

Dừa khô

Dừa khô Saigon 100 k. 13,80

Đường

Đường cát trắng 100k. 27,00

Giá cao-su

Saigon 28-9-35 1\$,05 le kilo
Paris 28-9-38 cpt. 13 fr.85 v. le k.
Londres 28-9-38 cpt. 8d p.v.
Singapore 28-9-38 cpt. S G 0,24
New-york 22-9-38 cpt. U.S. 16,13p.

A LA MOIDE

48, Rue Gialong -:- Phanhiét

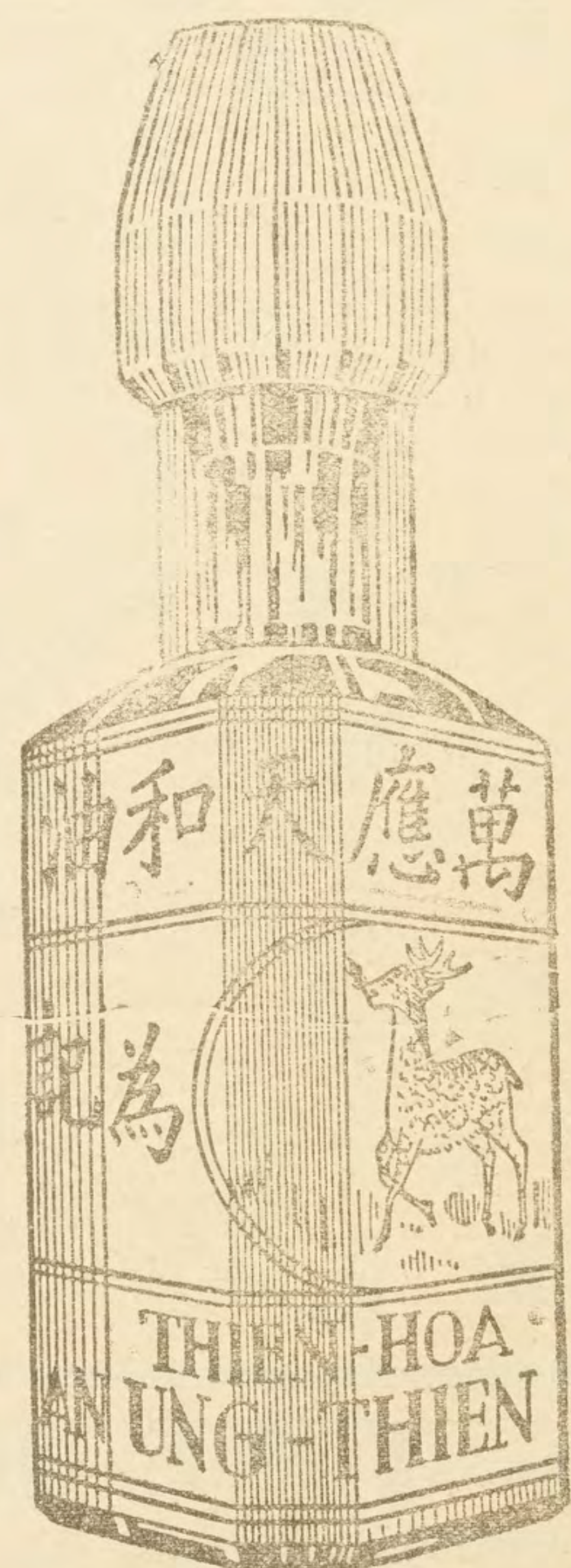
May héo — giá rẻ

Mới lại nhiều kiểu hàng mới.

Hạ giá đặc - biệt trong 1 tháng.

Coupeur: PHAN DUY-VĂN

DẦU THIÊN-HÒA

VE LỚN

0126

VE NHỎ

0510

TRỊ BẢ CHỨNG HAY HƠN HẾT
THIÊN-HÒA ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

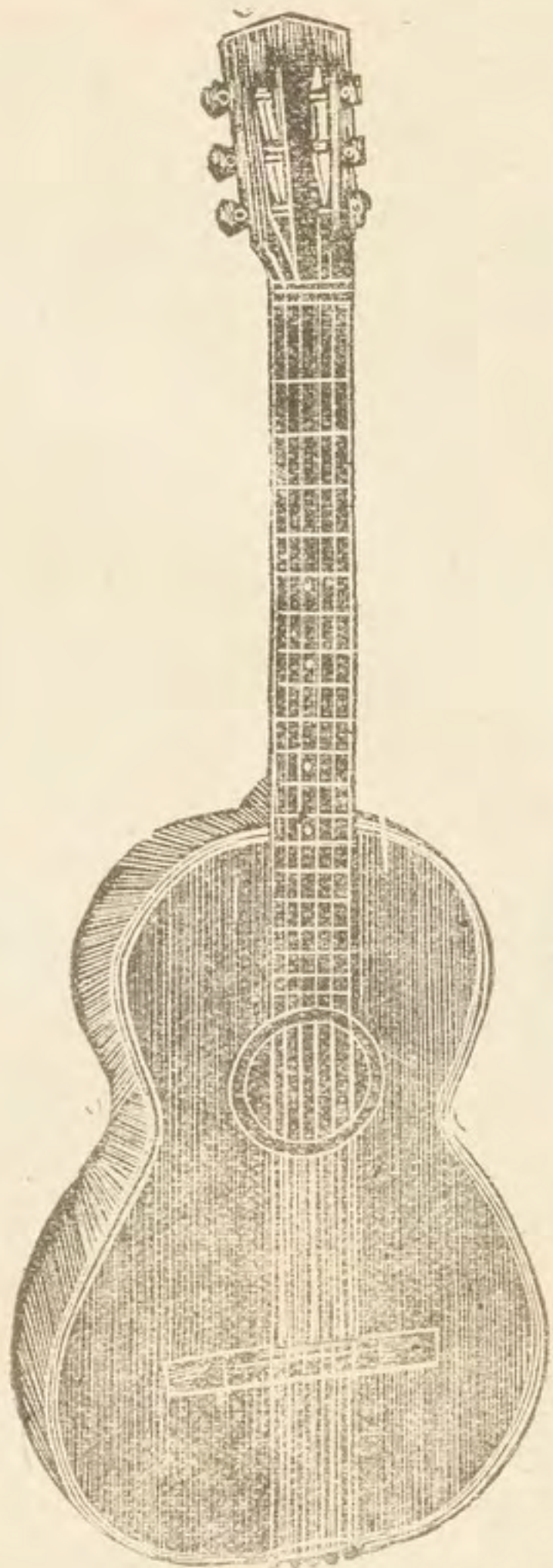
Quý ngài muốn mua
đờn GUITARE và
MANDOLINE kều
và đẹp, xin mời lại:

HARMONIA

23, RUE SABOURAIN - SAIGON

XIN CAM ĐOAN THIẾT KẾ,
ĐÃ ĐƯỢC CÁC THẦY ĐỒN
ĐỀU CÔNG NHẬN, CÓ THẦY
LÒN Ở RẠCH-GIA

— DẠY TẠI TIỆM —

Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ.
Cũng có lĩnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhưt của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hai-phong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi thư thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« CARREAUX IMPERIAL »
BẢO TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỘT
68, Quai de Belgique -:- SAIGON - Téléphone : 21.088

ĐI CHƠI CHỢ LỚN DỰ TIỆC TRUNG-HOA

Ái đã đi tới Chợ-lớn, mà chẳng hề bước lên « Thái-Hồ-Từu-Lầu » thì cũng thiệt ! Vì chốn này : đã dành sẵn đủ thức, sơn-trần hải-vị, để cho ta cùng bạn-hữu năm ba đánh chén trong khi nhàn-hạ, chẳng những món ăn đẹp miệng, thức uống đủ mùi, mà lại một tòa nhà nguy-nga : lầu cao sảnh rộng; Có vườn hoa đẹp, có gió thanh-tân, muốn an-bộ đương-xa, lại sẵn sàng thang diên. Ta có thể đến đây :

Khi chén rượu, khi cuộc cờ, (có đề sẵn cờ tướng);

Khi xem hoa nở, Khi chờ trăng lên !

Thật là vô-cùng hứng-thú, lăm đầu thanh-tân !!

Ban ngày từ 12 giờ trưa đến 3 giờ chiều :

Có bán trà, bánh, mỳ, cháo để điểm-tâm; theo giá bình-tẻ. Có ca-nhĩ trỗi giọng du-dương, giúp vui cho quý khách.

Lãnh tiệc lễ đám, đề đãi khách-quí, phòng huê rộng rãi, tiện lợi nhiều bề. Xin quý-khách chiếu-có, ắt sẽ đẹp lòng !

« THÁI-HỒ TỪU-LẦU »

284, Rue des Marins 284

Téléphone Automatique N° 39351, CHOLON

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 54)

Kim-Huê bắt đầu kể lại những sự hành động từ lúc mới gặp Mãng. Cô thuật không sai sót một điều. Mãng ngó ngay miệng cô và chăm chỉ nghe từ lời nói, thỉnh thoảng anh lại liếc mắt dòm chừng ông Phan dường như anh để ý, để dò xem coi ông ấy có thể tin và hiểu những lời của cô Kim-Huê nói chăng.

Kim-Huê kể chuyện đến lúc cô tính cho Mãng tiền để nuôi sống dựng kiếm việc làm, cô có thêm vô câu này :

— Tôi với anh Mãng vẫn là kẻ lạ, nhưng sau khi thấu hiểu được tấm lòng thành thật của anh, tôi phải thốt cả mọi sự để nhờ anh giúp.

Cô lại dạy qua ngó Mãng :

— Thật vậy, sự ấy tôi không lầm. Ngày nào tôi được khỏi ham oan, tôi không hiểu phải đền ơn của anh bằng cách nào cho xứng đáng.

Mãng nghe câu đó anh phải trở mình, có lẽ vì là gan anh nở thêm lớn, anh với tay lấy thuốc hút rồi chăm chỉ nghe Kim-Huê nói tiếp :

— Chúng tôi trở lên lầu, tôi tính lấy tiền để cho anh Mãng, nào ngờ mới bước vô phòng, chúng tôi lại thấy...

Nói tới đây cô phải nín lại vì ông Phan nhòm mình đây lỗ cặp mắt tròn vo ngó cô và nói :

— Cô muốn nói thầy bà Lê !

— Phải ! đúng như vậy ! — cô nói tiếp :

— Cái thầy ma, cái thầy của mẹ ghẻ tôi đã trở lại và ngồi y nguyên chỗ.

Tiếp theo lời của Kim-Huê, ông Phan chăm rãi nói :

— Có lẽ nào !

Mãng cũng xen vô :

— Phải ! hồi đó tận mắt tôi ngó thấy và ý tưởng của tôi cũng nghĩ như ông.

XVI: KIM - HUÊ THỦ PHẠM

Nghe hết câu chuyện của Kim-Huê, ông Phan đứng dậy rót nước uống rồi với về mặt tự nhiên, ông nói :

— Lời của cô nói, tôi tin có thật như vậy ! phải ! phải...

Được thêm một người biết nỗi oan khức của mình, tin mình là người vô tội, Kim-Huê thở ra một hơi dài để rồi thêm một chút ngại lòng. Gương mặt Mãng cũng có vẻ sung-sướng, anh muốn chuốt lời thêm sự thật cho ông Phan nghe nhưng anh chưa kịp mở miệng thì ông đã hỏi :

— Cái xe pho hiện giờ ở đâu ? Có ra tại xứ này có mục-dịch gì không ?

Trả lời câu trước Mãng chỉ rành rề chỗ đậu chiếc xe Pho, còn câu sau anh nhường lại cho Kim-Huê giải. Cô nói :

— Tôi tính đến đây dựng cầu cứu với một người chị, có nhà ở gần đây, hi - vọng của tôi chỉ còn có nơi đó mà thôi. Hồi sớm sau khi từ giả ông, tôi có lại đó nhưng người không có ở nhà, chúng tôi sợ lần quần ở đó chờ đợi phải mang hại, bởi vậy chúng tôi phải tìm chỗ trốn tránh cho đến giờ này...

Dưới cặp chơn mày rậm, cặp mắt nửa nhắm nửa mở, ông Phan hỏi :

— Đêm nay cô tính lại nhà chị có không ?

— Dạ thưa phải. Tám giờ rưỡi tôi sẽ đi, vì giờ ấy chị tôi có lẽ đã về.

Ông Phan mỉm cười. Mãng trở lại câu chuyện cũ :

— Thưa ông. Theo ý tôi tưởng thì người giết bà Lê và người khiêng cái thầy của bà trở về nhà chỉ là một người mà thôi. Kể ấy

lại có ý dùng con dao nhỏ của cô Kim-Huê thường dùng để rửa tội cho cô. Nhưng lúc chúng tôi còn ở tại nhà, tôi cũng có để ý tìm vật giết người mà không gặp Kim-Huê tiếp nói :

— Con dao ấy tôi đã làm mất có cả tuần lễ rồi.

— Đó ông nghĩ coi có phải là một sự lạ không ? — Mãng nói và tỏ vẻ như mình đã hiểu một phần gì trong vụ ấy — mà lạ hơn nữa là trong con dao lại có dấu ngón tay của cô Kim-Huê nữa chứ !

Để ý vào lời nói của Mãng lắm, nên khi nghe anh nhắc đến chuyện dấu ngón tay, ông bước lại gần Kim-Huê, ông biểu cô đưa tay cho ông xem, ông nhận rõ trên ngón tay của cô có một đường theo rất dài. Cái theo ấy có thể để dấu lại trong những món đồ của cô cầm rất dễ, thì trách nào ông hội-đồng Tiên không nhìn nhận được. Trở lại ghế ngồi ông Phan nói :

— Thật là một cái ca ít có ! Ra đáng suy nghĩ một chấp rồi ông lại hỏi cô Kim-Huê :

— Hồi này cô nói đêm nay có sẽ lại nhà ai ?

— Thưa, lại nhà bác - vật Quang, chồng của người chị tôi tên Hồng.

Nghe đến tên của bác-vật Quang, ông gục gặt đầu, tỏ ra như ông ngụ ý chuyện gì, ông hỏi lại :

— Bác-vật Quang à, có phải người con của ông Huyện Vũ chăng ? người mà có chiếc xe Phi-at bốn chực ngựa đó phải không ?

— Dạ phải !

Liếc mắt dòm đồng hồ trên vách, ông Phan nói :

— Cô tính đi cầu cứu nơi đó thì phải lắm ! Cũng đã tới giờ rồi, để tôi dắt cô lại đó cho, còn thầy Mãng ở lại đây.

Kim-Huê nghe nói đề Mãng lại, cô liếc mắt dòm chừng anh dường như cô muốn hỏi anh coi anh định liệu thế nào. Mãng muốn mở miệng xin mình đi theo đưa Kim-Huê đi, nhưng ông Phan biết ý, ông chặn nói :

— Không hề gì, thầy ở lại đây chờ ! Từ đây đến đó đâu có xa xuôi gì, tôi đưa cô đi là đủ.

Mãng muốn cự lý, anh lại sợ mịch lòng người, vả lại anh cũng biết từ đây lại nhà bác vật Quang cũng không phải là xa, bởi vậy anh không từ chối lời biểu của ông Phan, anh nói xuôi theo :

BỨC THƠ NGỎ KÍNH GỎI CÔ NGUYỄN - THỊ NGUYỆT - TIÊN

Nữ giáo-sư chuyên dạy khoa thôi-miên và
Nữ tiên-tri coi tướng số đoán vận mạng theo khoa học mới

Cai-nhum, le 14 Mai 1938

Kính thăm cô an hão và bữu quyền cho đăng an nhàn. Tôi mới tiếp đăng bản số của cô xin với phúc đáp cảm ơn cô. Thiết đúng y theo lời cô đoán : sự đã qua rồi thì trúng lắm ; tánh tình cũng trúng, sự nghiệp cũng trúng, về tình duyên của tôi thì biêt càng trúng hết. Cô đoán tôi đã có chồng sớm quá và đã bị góa rồi. Thiết tôi và những người biết tôi đều khâm phục tài coi tướng số của cô hết sức.

Mme Joséphine DIÊU Cai-nhum (VINHLONG)

TIẾP KHÁCH TẠI NHÀ

Buổi mai từ 8 giờ đến 11 giờ
Chiều từ 3 đến 6 giờ
Tối từ 7 giờ đến 9 giờ

Giá tiền coi nhất định : Coi 2 năm 1p.00 — Coi suốt đời 3p.00
Ở xa chỉ cần cho biết tên, tuổi và chữ ký hoặc tự lấy tay gạch ba đường mực trên tờ giấy trắng gởi cho

MADAME

NGUYỄN - THỊ NGUYỆT - TIÊN

N° 191, RUE FRÈRES LOUIS - SAIGON

kèm theo mandat, trong 7 ngày sẽ có thơ trả lời và bản số. (Không mandat, không trả lời).

Các bạn muốn học khoa thôi-miên nhân diện để chữa bệnh cũng diễn nhiều phép lạ, xin viết thư về hỏi thế lệ. (kèm có trả lời).

— Thưa ô g, ông tính vậy cũng cần dặn thế nào thầy cũng đến được ! Tôi rất vui lòng tin cậy cho đúng giờ hẹn.

Khoe tay rể, ôm đầu gối, nơi ông, miên là đừng có điều gì thiệt hại đến cô Kim-Huê thì ơn ông chúng tôi không bao giờ dám quên.

Ông Phan trả lời cho anh Mãng bằng một nụ cười vui vẻ và chỉ chỗ để rượu, để nước cùng thuốc hút lại dặn anh muốn dùng gì cứ thật tình và tự do.

Kim-Huê theo ông Phan ra khỏi nhà rồi, Mãng nghe trong lòng hồi hộp lắm, nhưng anh cũng ráng đè nén xuống. Tuy vậy đứng ngồi cũng không yên, trọn một giờ đồng hồ, không phút nào trên miệng anh không có ngậm một điếu thuốc và trí anh không khỏi lo xa.

Tiếng giày đi ngoài sân làm cho anh giật mình, nhích tấm màn cửa sổ dòm lên ra ngoài, trông thấy ông Phan trở về, anh lật đặt mở cửa rồi hỏi :

— Cô Kim-Huê được bình yên !

— Phải ! Tôi đứng ngoài xa, thấy cô kêu cửa rồi có một người bước ra, có lẽ là ông bác vật. Tôi đứng chờ đến lúc hai người vô nhà rồi tôi mới trở về đây.

— Cảm ơn ông lắm ! Cô Kim-Huê có nhận tôi đều gì không ? Ông Phan mỉm cười :

— Có ! ông nói, thầy đoán rất trúng, cô có nhận tôi nói dùm với thầy hãy đón cô tại chòi mười giờ mai, cô nói thầy biết đường đi, cô khỏi chỉ vẽ và

+ DOCTEUR + NGUYỄN-TÂN-ĐÔNG

Diplômé de l'Institut de Médecine Coloniale de Paris
Ex-Assistant à la Clinique de la Tuberculose
de la Faculté de Médecine de Paris

CHUYÊN MÔN VỀ BỆNH PHỔI

Có máy điện roí phổi (RAYON X)

CONSULTATIONS :

SỐM MAI : 9 giờ tới 12 giờ CHIỀU : 3 giờ tới 7 giờ

TELEPHONE : 20.652

63, Rue Mac Mahon - SAIGON

Le français parlé
par LE-VAN-BAY

Chuyên môn dạy nói tiếng Pháp cho người lữ hội. Dạy các việc anh em thường dùng hằng ngày. Tôi hứa chắc anh em sẽ đăng vừa lòng từ cách sắp đặt ngồi học cho tới các bài vở và cách giảng dạy của tôi. Thật là một cảnh trường riêng lập để biệt đãi những nhà lữ hội. Ở xa có lãnh nấu cơm tháng. Học mau, kết quả chắc. Địa-chỉ : 49 rue Boresse, Saigon

GIỜ HỌC :
Sớm mai từ 7 giờ rưỡi tới 9 giờ
Chiều từ 2 giờ rưỡi tới 4 giờ
Lớp tối từ 7 giờ rưỡi tới 9 giờ

LE-VAN-BAY Ancien instituteur en collaboration
avec VO-VAN-QUOI bachelier

Nhân dân Saigon-Cholon nên biết

Ngo cùng nhơn dân, Nam và Khách, trong địa phương,

Có một vài phương pháp của hội phòng thủ Nam kỳ sắp đặt, giữa thời cuộc hiện tại, làm cho lòng dân nao động sai lầm.

Vậy ta, là Quận Trưởng Địa-phương, cần cho dân sự hay biết sự ta đương lo liệu trong châu thành Saigon và Cholon — chẳng khác nào như các nơi đô-thị lớn trong Hoàn cầu đã sắp đặt — để ngăn ngừa khi nào có xảy ra việc công-kích bằng cách mây bay.

Cũng bởi nghĩ đến việc ấy mà Chánh-phủ, vì hỗn phận, phải đề phòng, dặng có tùy cơ ứng biến, trở tay cho dễ dàng. Cho nên, lúc Hội-phòng-thủ Nam kỳ nhóm dưới quyền quan Thống-đốc và ban

định các phương-pháp ngăn ngừa, Hội có tính việc dời dân tỉnh ra khỏi châu thành, cho xa mấy chỗ làm bia cho máy bay, nghĩa là dời vào làng xóm ở tỉnh và như mình có thân bằng cố hữu, và như nhơn là dời mấy ông già bà cả, con nít, vì họ ở lại trong châu thành không có ích gì.

Theo sự đã kinh - nghiệm, phương-pháp ấy rất cần yếu, vì là nó xa lánh được cho dân chúng cách tàn sát lớn lao của máy bay thả trái phá.

Nhưng mà, việc dời dân đi xa chốn đô thị, muốn cho có trật tự và mau chóng, thì cần phải điều tra cho biết trước số người phải dời đi là bao nhiêu, và đến việc, cuộc hành trình phải liệu cách nào. Đây ta sẽ truyền lệnh cho Hội

trưởng và Ban trưởng mở cuộc điều tra ấy. Vậy ta xin nhơn dân, Annam và Huê-kiều, ở trong Địa-phương, hãy sáng lòng và giúp các viên chức ấy, dặng cho cuộc điều tra được kết quả mỹ-mạng, cốt là để giúp ích cho họ về sau, khi nào được linh quan trên cho hay rằng sự lưu lại trong châu thành Saigon và Cholon có nguy hiểm cho tánh mạng.

Ngoài ra việc ta đã tỏ bày trên đây, thì chẳng có điều chi là khác nữa.

Nhơn dân khá an tâm và yên lòng lo làm ăn như thường, đừng nghe lời huỷ hoại của kẻ đố kỵ, nhất nhúa, mà phải rời ren trong trí.

Quan Quận Trưởng Địa-Phương
Saigon-Cholon.

Ngày mai, nêu có Au-chiến ?

Cổ-nhiên, trong chiến-cuộc này ta phải đứng về bên nước Pháp, chứ không có cách nào khác hơn mà phải lẽ được. Chẳng những thế, nếu nước Pháp cần ta giúp người giúp của như hồi Âu-chiến trước kia, ta cũng nên sẵn sàng đem vàng ta với máu ta ra giúp đỡ tận tâm, thiết tình. Chẳng phải sự an nguy của nước Pháp có liên đới quan hệ với ta ư?

Chúng tôi nói tới đây, chắc có người nhớ ngay đến hồi Âu-chiến trước, lúc cần dùng thuộc địa giúp người giúp của, nhà chấp chánh Đông-Dương lúc ấy là cụ thượng Nội-bộ Albert Sarraut bây giờ đã thay mặt nước Pháp định ninh hứa hẹn về sau sẽ cho ta những núi cao cảnh đẹp, mà rốt cuộc lại Âu-chiến xong rồi, lời ước hẹn ấy cũng bay theo mây gió. Lần này chúng ta lại được nghe một dục ước hẹn cho mà xem.

Quả vậy đi nữa, chúng ta cũng không cần quan tâm giới ý, chúng ta cứ theo cái tánh quần tử Đông-phương « thi ân bất cầu báo » mới là cao. Huống

chỉ ta ở đây còn có chỗ phải trả ơn Bảo-hộ trong lúc Bão-hộ có hoạn nạn.

Dẫu sự ước hẹn gì có được thực hiện hay không, quan hệ ở bên thân ta trước hết.

Trong lúc Âu-chiến, Anh-quốc cũng hứa hẹn an ủi dân Ấn-độ đủ thứ, nhưng về sau họ không có Gandhi với phong trào vận động của ông, thì chắc hẳn Ấn-độ cũng không có những việc cải cách như ngày nay.

Cũng như Phi-luật-tân lúc ấy cũng được Mỹ-quốc hứa sau Âu-chiến thì cho độc lập, nhưng sau đó nếu trình độ dân họ không tỏ ra khá cao, nếu họ không có những người vận động gắt gao như Quezon và không có nhiều nhà chánh trị rộng rãi ở Huê-kỳ tán trợ, thì chắc họ cũng chưa bước vào vòng « tập bay theo mây gió ». Lần này chúng ta lại được nghe một dục ước hẹn cho mà xem.

Tóm lại, ta cứ theo việc phải mà làm, còn những lời ước hẹn sẽ bằng qư hay được thực hiện chỉ quan hệ nơi chúng ta mà. Đó là việc sau.

T.V.

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THAO-ĐU'ÔNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-đồng

Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

M. 60004:03

NHỮNG SỐ TRÚNG LỚN

Số 756.069 trúng một trăm ngàn đồng, xổ ngày 6 Janvier 1938. Số 187.425 vừa rồi ở Soài-riêng trúng một trăm ngàn đồng. Số 490.973 trúng bốn ngàn đồng, xổ ngày 28 Mai 1938. Số 697.761 trúng bốn ngàn đồng, xổ ngày 18 Juin 1938. Số 434.714 trúng bốn ngàn đồng, xổ ngày 24 Aout 1938. Những số này thuộc về số Đông-Pháp. Số 23 574 trúng mười ngàn đồng, xổ ngày 1er Juin 1938, số này thuộc về giấy Quốc-Trái (Emprunt Indochinois).

Đây là một hằng có chắc chắn mà cũng là một sự kết quả về vãng của khoa-học. Kể từ khi bắt đầu bày ra có xổ số đến nay, các giáo-sư chuyên môn (Expérimenté) coi tay bên Pháp sưu tập thấy số trúng lớn đều có con số 7, mà trong quyển Encyclopédie des Sciences Occultes cũng có nói. Riêng ra M. NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN ở số 251, rue Lagrandière Saigon, Giáo-sư chuyên-môn về khoa COI TAY đã kinh-nghiệm trong 14 năm cũng thấy phần nhiều những số trúng lớn đều y như vậy, nên có chỉ vẽ cho người thích đánh số cần lựa trong tấm giấy số mình mua mà có con số 7 thì chắc đã trúng đáng một số rồi, nếu có dịp may đưa đến thì sẽ được trúng số to một khi. Bởi vì trong những số trúng lớn kể trên đây đều có con số 7 cả.

THƠ TÍN

Cùng các bạn: Theo sự kinh-nghiệm (trong nghề nghiệp) ấy lâu nay thì ngoài ra khoa COI TAY, COI TƯỚNG, COI TỬ-VI thì không còn khoa-học nào có luận thuyết (Thèse) chắc chắn và đáng tin cậy. Còn việc coi hay dở thì tùy theo người. Những cách coi như bói bát, bùa ngải, rải mực vào giấy, các cách coi bằng nhánh cây và lá cây, coi chữ ký mà đoán suốt đời người, thì anh em thử nghĩ các cách coi ấy có luận thuyết nào chắc chắn hay không và có đáng tin chăng? Đời nay mọi sự đều dùng khoa-học giải quyết cả, mà đến đến hết đời với các bạn thanh-niên và đời tân học bây giờ thì càng khó làm cho người ta tin được những việc mù mịt và không cần cứ vào đâu. Vậy có đáng tin hay không tùy ý anh em liệu lấy.

NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN

Chuyên - môn coi tay và coi bịnh
251, RUE LAGRANDIÈRE - SAIGON

Dịch dùm cô BICH-LAN

2 bài thi của chi-sĩ CAO-LY

Nguyên-chanh-Dinh Y-sĩ Bìnhphư Cailly

Hai-Ngo Rue Gal Lizé Saigon

I. — Đồng dà cả khóc kiếm đầu I. — Cả khóc đồng dà đầu má
ra biệt
Lúa mạch trắng lang nở bướcra Ngại qua thành cũ lúa xanh biếc
Liều chết mấy ai rồi trách nhậm Phận tròn sanh tử hồi ai đầu?
Không nơi hào kiệt dấy can Gươm múa anh hùng không
qua chốn liếc.
Nước non in hệt phong trào Sông núi vẫn còn dấu tích xưa
cũ. Mây rầu nay đổi quần thoa hết
Người vật đổi thay thời nịnh tà Bốn nghìn năm trải, tình mê
Giấc ngủ bốn ngàn năm sợ sệt man,
Đau lòng thường hát lối phong Hát khúc « Đại-phong » hơi muốn
ca. kiệt.

II. — Nước vua tan mất khá II. — Vua chuồn nước mất luôn
thương thay. thương tâm,
Vết máu lòng sông lần chảy dài Pha lẫn dòng sông máu chảy
Chém đứt rằm xưa đầu nhỏ tá. dầm.
Mịch mờ ngày dấy sáng chưa hay Thời trước, binh đao khôn kiếm
Căm thương con đỏ xương da học điểm
Thăm rồi anh tài óc sợ bay. Ngày nay, mây án vẫn âm thầm
Thù oen ngày nào nong trĩa lại Đói cơm, con đỏ thân gầy vò,
Hồn vàng bá tuồng rẻo không Mat vận, anh hào sợ mất tâm
quây. Hận cũ, trả chưa? Lên tiếng gọi,
Hồn vàng trở lại, chén xa xăm.

* Ha thủy, Nguyễn-sanh-Kiểm — Pursat

Hoài nam-tu (thoát-dịch)

I. Cả khóc đồng dà biết nó đầu I. — Biết đầu lớn tiếng khóc đồng
Đồng không đến quanh thấy thêm sầu dà,
Sống còn độc lập ai khui mở? Chốn củ tang thương đầu dầm quạ
Chết dở anh hùng chỗ giải đầu! Sống chết bao người mang gánh
Ôn ngược xưa nay non với rước vác,
Ngó xuôi nói giống thuần rồi Anh hùng không đất giấy can qua
mâu. Non sông còn bóng triều vua cũ
Giọt mình tình lộn ngẹn năm Nhơn vật kia ai dạm bạc nhe!
mộng Ta cũng bốn nghìn năm mới tỉnh,
Ca « Đại phong » hằng lần chầm Đau lòng hát khúc Đại-phong-ca
cầu!!!

II. — « Thất quốc xa bang » nghĩ II. — Nước mất vua đi sự
ngậm ngùi, buồn!
Đầy giòng dẫu vết máu trời xuôi, Giòng sông dòng độc máu hoài
Nợ hồi đồ thân không ghi nhớ, Âu sầu năm cũ ai ghi nhớ?
Chữ buổi hôn mê cứ dầm vùi! Âm dạm trời nay vẫn hận lòng,
Xác héo thương thân con đại Xương thịt khô thương con dân
đột, đổ,
Đầu rơi tra lệ kẻ chằm chui! Tan đầu than khóc kẻ anh hùng
Thù chung sâu sắc bao giờ trả, Bao giờ báo phục thù xưa nhĩ!
Hồn Á-đông dân nãi lên lùi!!? Đầu lẽ giang sơn mãi cui luôn?

LAIT
LE PATRE

OVOMALTINE
R. MONTESIER-SAIGON

Bệnh Phong - ngứa

Các thứ phong độc ở trong máu mà biến ra các chứng bệnh ngoài da như là:

Nổi mọt có giề cùng, dưới hân hàn tọa, lưng, ngực, cổ, bắp vế, ngứa ngâm, hay là da thịt bông sưng tề, nổi cục đỏ bầm, ngứa heo kê tay, có mọt trong bông, da lòng bàn tay hơi xùoi, da mặt sần, đau lưng, mồi xương, hỷ uống thuốc:

Phong Ngứa Nhơn Noàng.

Thủ tiêu các thứ phong độc, phong ngứa, lọc máu trở tình sạch ngứa được bịnh phong đơn, giải được gốc độc bịnh phong tình, tiểu nhỏ có ghê lở, ghê ngứa, nổi u nổi giề dùng rất công hiệu. Người lớn trẻ nhỏ đều dùng được.

Giá mỗi gói Op. 60

Bán tại: Quận-Chúa.

21, Amiral Courbet - Saigon
Gởi lãnh hóa giao ngân mau lệ từ 2 hộp sắp lên. Cần dùng đại-lý.

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THAI-PHONG

72% dàu - 186 Quai de Belgique - Saigon

Đĩa BEKA

Đĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rờ rờ như thứ khác

Đĩa BEKA hát cả năm còn tốt

Không phải đồ xài hai ba háng đổ

Tròng đỏ	Phước.Cường Cô ba Xuân Van.thành.Ban (Hát bộ) Hát điệu Bạc
Tròng xanh	Trần.Đất Phước.Cường Hát điệu Bạc Ca điệu Huế
Tròng đen	Huỳnh.Kỳ (Cổ Phông - Hát)
Tròng tím	Trần.Đất Múa bông Kinh Phật Nói Thơ Hát Bộ
Tròng vàng	Đại Phước.Cường Phụng.Hảo Tài Tử kim thời Hát Bộ Ca điệu Bạc Ca điệu Huế

HÃY ĐÓN MUA ĐĨA BEKA ĐẶC BIỆT TÀI TỬ XUẤT SẮC

Sáng lập đã 10 năm và đã làm đàn cho những thầy đàn có tiếng như : Giáo Tiên, Ba Phỏ, Chơn, Ba Nén, Kéo, Cậy, Kỳ, Chắt v.v.

WIGO... WIGO... WIGO...

DYNAMO — ĐEN — BÓNG ĐỤC

của người Đức-quốc chế tạo dùng về xe máy

Appareils d'éclairage pour bicyclettes

SÁNG LẬU

ÊM ÁI

BỀN BỈ

ĐẸP ĐẼ

hơn các hiệu khác

Xin nài cho được hiệu **WIGO** ở các nhà bán xe máy trong Đông-dương và có trữ bán tại Đại-lý độc-quyền :

NGUYỄN-KỶ-XƯƠNG 61, Bd Gallieni và 4-6, Passage Bourdais -:- Saigon

BINH PHONG-TÌNH

Lậu, Dương-mai, Sang-độc

Hiện bây giờ, không biết bao nhiêu là thuốc để trị, nhưng chưa thấy có thứ nào đem lại đáng một cái kết quả cho hoàn toàn, có chăng đi nữa là những lời nói phỉnh phờ để gạt gẫm người bệnh nào rẻ tiền, nào công hiệu trong đôi ba ngày, người bệnh không hiểu rõ tưởng thật nên có nhiều khi gặp nhảm thứ thuốc uống cho độc nhập vào cốt, đôi ba ngày thấy bớt, rồi đôi khi làm công chuyện mệt, uống rượu nhiều thì bệnh trở lại lập tức, vì gốc độc vi-trùng đã ăn thâm vào ngũ tạng lục phủ, hành nóng lạnh, tay chơn nhức mỏi, đau xương sống, đau cùng lặc lẻo, đau thắc ngang lưng, đau rang nơi ngực, đường đại bón, đường tiểu không thông hoặc có chút mũi hay là tiểu có giây nhợt, thế lâu ngày lây cho vợ, truyền độc cho con hết sức nguy hiểm, nên có nhiều người không hiểu nói tôi đau bệnh phong-tình uống thuốc hết rồi không chơi bởi nữa sao bệnh trở lại, là tại nghe những lời phỉnh phờ : nào rẻ tiền, nào trị mau mạnh như đã nói trên.

Vậy phải tìm thứ thuốc nào trị tận gốc mới có thể tuyệt-độc.

Sưu-độc bá-ứng-hoàn

Hiệu **ÔNG-TIÊN** là một thứ thuốc bí truyền gồm trị tận gốc, tuyệt độc các chứng bệnh phong tình như : lậu Lậu Tim-la, cốt-khi, Sang-độc, Dương-mai, Hạch-xoài, bất cứ bệnh nặng nhẹ lâu hay mau, hay là độc nhập vào cốt đi nữa, thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên cũng tổng vi trùng gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi cầu trừ căn, không hành bệnh nhơn (chắc vậy).

Vậy những người bệnh đã nhiều thứ thuốc rồi không hết bệnh như nói trên mà muốn thấy rõ sự công hiệu thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên đem lại một cách kết quả tốt đẹp mỹ mãn thế nào nên hỏi những người đã dùng rồi mới tin chắc. Cho đến quan Nhị-Phẩm Hồng-Lô Tự-Khanh ở triều đình Huế còn công nhận mà cũng không riêng gì người Annam mình cho đến Tây, Tàu, Ấn-độ, Cao-miên, Xiêm-Lào cũng đều khen tặng, những thơ ấy đã từng ấn hành lên mặt các báo quốc âm hằng ngày.

Vậy người bệnh lỡ mắc phải bệnh phong-tình muốn dứt tuyệt-độc cứ quả quyết tìm kiếm chắc chắn thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên mà dùng. Có bán khắp nơi đại-lý và chi-cuộc Ông-Tiên ở Lục-tỉnh ; Saigon 228, đường d'Espagne, Dakao, 186, Bd. Albert 1er, Phnom-Penh 57, rue An-dương. Mỹ tho : Mộng Hoa

RƯỢU BỔ MẠNH

NÉO - TONIO

Của Bác sĩ PÉRIÉ

Ăn ngon, Ngủ khỏe, Bỏ sức, Vượng
thần, Trị rét, Ngừa Lao

Nam, Phụ, Lão, Ấu, đều dùng được.

Bán tại: **PHARMACIE KIM-QUAN**
90 Bonard SAIGON

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN
đại tài hiệu Nhành Mai

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mất lý tại điếu, đau lưng mỗi gối, mình mẩy ồm nhom hay đái đêm, cũng là xón đái. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chơn nhức mỏi, trong bụng hơi hộp chán vẩn mặt mày. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu **NHÀNH MAI** Uống một tuần thì thấy sự tinh nghiệm phi thường, tinh khí đầy đủ, dầm cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tồn phí. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bảo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi vỏ 0p.50. Do nơi nguyên-văn-Lượng Boite postale n° 396 Saigon, trừ bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính ở góc Chợ mới Saigon. Mua lẻ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi vỏ 0p.50

MỠI PHÁT MINH DỐI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bệnh phong đơn cù.

HỒI-HOÀ-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bệnh nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi. Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dầm cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỔ-HUYẾT Trị tuyệt bệnh : đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tê đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỔ Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không được. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mề, đầu hay chầu vầng, ngồi làm việc thận hư, hề uống vô thì thấy khỏe và công hiệu liền.

BỒI S C NGƯỜI Thuốc **NGUYỄN-ĐỨC** bổ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dầm cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quá ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn : mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bổ : mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bổ Huyết : mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bổ Á-phiện : mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường **HUỲNH-QUANG-TIÊN** (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

SAVON SÔ 1 HIỆU HUÊ-NAM 72%

Tốt nhất giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và Cholon-Mới và có bán khắp nơi: hỏi các tiệm tạp hóa. Mua savon hỏi nài cho đăng **SAVON SÔ 1**

Cần dùng nhiều đại-lý: Mỗi tỉnh và mỗi quận
SAVONNERIE HUÊ-NAM
(gần cầu Palikao) — 34, Quai des Distilleries — CHOLON

Nên tin hay không?

ĐƯA NHỎ LẠ ĐÒI

HIỆN thời nhà-thương ở tỉnh thành Lincoln nước Anh, các nhà danh y đang điều trị bệnh lạ của thằng nhỏ 3 tuổi tên là Stephen Clarke, ta có thể cho nó là thể giới dị nhơn cũng được.

Vì mới có chừng ấy tuổi, mà gặp gì nó ăn nấy, bất cứ là đinh sắt bay miếng chai; hình như nó ghiền mấy món đó mới kỳ.

Một hôm, mặt kiếng đồng hồ của cha nó bể ra, nó lên bờ vào miệng nhai ngon lành và nuốt ực. May sao mà nó ngó thấy, lật đặt đem vô nhà thương.

Quan thầy rọi quang tuyến X. thấy trong dạ dày của thằng nhỏ chứa đầy kim gút, đinh sắt, nút áo, miếng chai và nhiều loài kim khí khác.

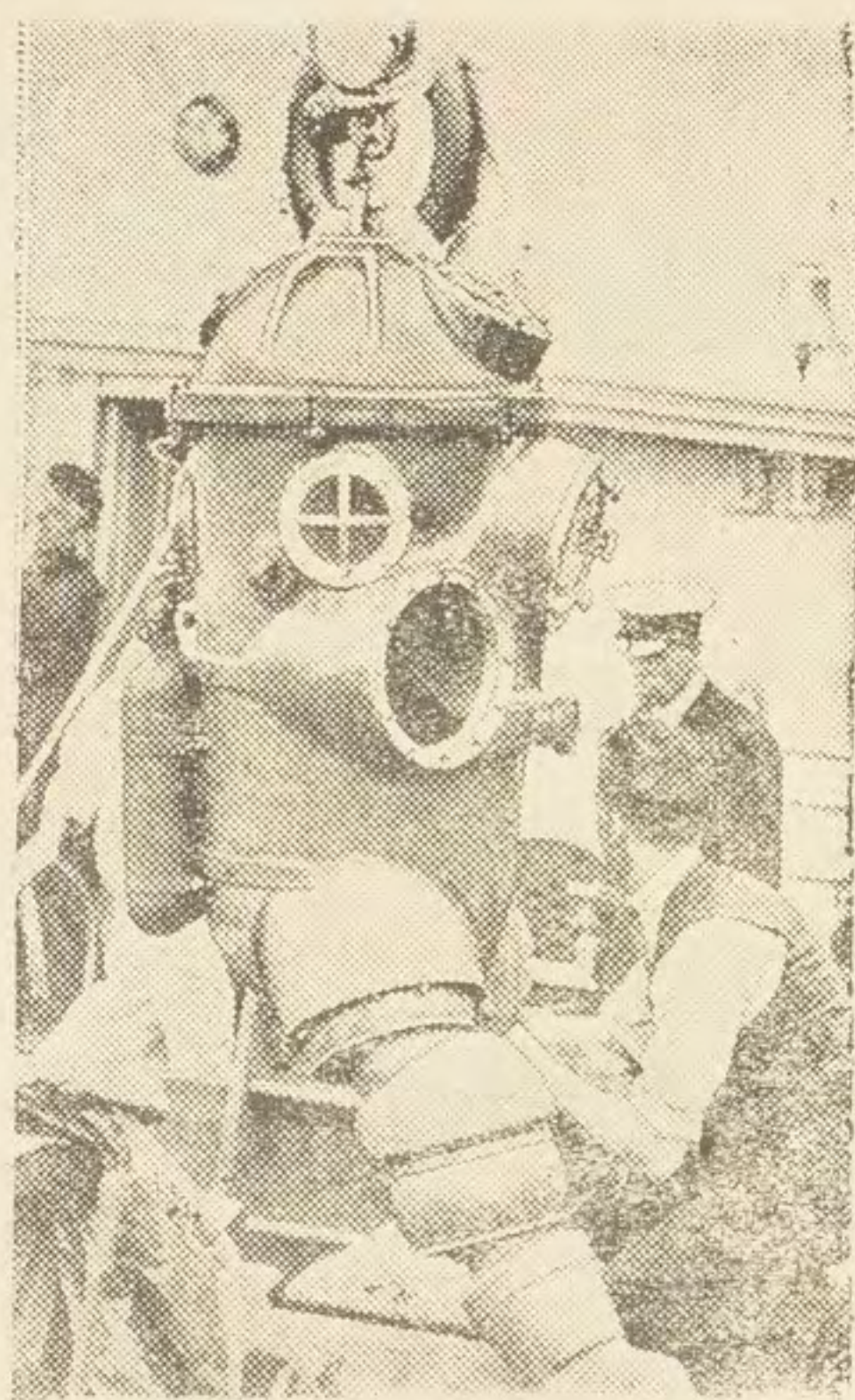
Muốn tránh sự rủi ro có thể nguy đến tánh mạng thằng nhỏ nên chỉ hiện thời mỗi bữa người ta phải cho nó ăn những miếng bánh thật nhỏ, có trộn lẫn bơ và bông gòn. Làm vậy cốt để bông gòn vô bụng nó, cuốn lấy những đinh sắt miếng chai kia cho khỏi bị đâm lủng ruột.

Từ hôm đó tới nay người ta đã lấy được 23 món trong dạ-dày thằng nhỏ ra rồi nhưng còn nhiều nữa mới hết.

Chuyện này nên làm gương cho những người làm cha mẹ nên trông chừng con cái luôn luôn đừng để nó chơi tí tẹo có một mình, bạ gì cũng bỏ vô miệng thì khốn.

Mò vàng đáy biển

NGÀY xưa có nhiều chiếc tàu chở rất nhiều vàng nên, rủi gặp sóng gió đánh chìm

Người thợ lặn mặc thứ áo riêng bằng sắt để xuống đáy biển lục soát trong tàu chìm mà lấy được vàng ra

xuống đáy biển, mất hết cả người lẫn của.

Chiếc tàu Lutine của nước Pháp về hồi Nã-phá luân bị tàu Anh đánh chìm ở gần mé biển Zuydersée là một.

Tàu này chở nguyên một kho vàng đáng giá 225 triệu quan, nằm dưới đáy biển 138 năm nay.

Cũng may là là chỗ tàu chìm biển sâu có 16 thước mà thôi.

Bây giờ nhờ có cơ - khí tính xảo và phương pháp khoa - học mở mang, nên chỉ người ta quyết định mò lấy những số vàng ấy lên.

Khỏi nói thì ai cũng rõ công cuộc mò vàng đáy biển — mặc dầu khúc biển có tàu Lutine chìm chỉ sâu 16 thước — là công cuộc

khó khăn nguy hiểm biết bao. Nhưng lắm lòng tham vàng thúc giục người ta mạo hiểm dữ thứ.

Người ta phải có những chiếc tàu riêng, những máy móc riêng và thợ lặn tài tình lắm. Hễ có công thì sao cũng có quả, chẳng nhiều thì ít. Mới rồi người ta đã mò lên được một cục vàng cân nặng 3 kilo, tính ra đáng giá 139.000 quan.

Hiện thời người ta còn đang mò vàng ấy mãi, vì nó tới 225 triệu kia mà.

Nuôi nhện lấy tơ

KHOA-học ngày nay đã giúp cho người ta chế tạo ra nhiều thứ hàng lụa bằng tơ nhện tạo, chứ không phải tơ thiết của con tằm nhả ra.

Tức như người Nhựt dùng tơ chuối mà dệt ra lắm thứ hàng đẹp lắm.

Ngày nay người ta muốn dùng tơ nhện để dệt hàng. Phát minh lợi dụng tơ nhện là một người tên là M. Bou, từ ngày 15 Février 1838, cách nay đúng 100 năm. Gần đây có người Anh là M. Rolt dệt được một tấm hàng rộng tơ nhện. Ai thấy cũng mê. Là vì tơ nhện có vẻ mịn màng tốt đẹp hơn tơ tằm đến 5 lần.

Chỉ có một nỗi khó khăn như vậy: muốn có được một kilo tơ nhện, thì phải có 44.000 con nhện nhả tơ ra mới đủ. Cố nhiên là người ta có thể nuôi nhện lấy tơ, song phải biết loài nhện ăn thịt lẫn nhau, vậy thì làm sao có cách nuôi riêng mỗi con nhện một nơi để nó nhả tơ ra cho.

Thái Bình Hoàn

(Trị ho lâu)

Đảm định tích-tụ trong Phổi sanh trùng-độc, ăn phá chất Phổi

1. Bệnh nhơn ho nhiều, nhứt là về đêm, khạc ra có chỉ máu trong đàm, chỉ ấy thiệt là mãnh. Phổi lụn vận bị vi-trùng ăn lỗ ra đó. Con người lần lần ốm gần như bộ xương, hẳn hẳn đã dưới, biếng ăn biếng ngủ.

Thuốc THÁI-BÌNH-HOÀN của nhà thuốc Đại-Đồng làm mát trái tim bổ Phổi, trừ đàm, chữa lành các vết tích ở Phổi, dứt chứng ho lâu ngày, ngừa được bệnh lao.

Mỗi hộp 1 p. 50
Sở bảo chế ĐẠI-ĐỒNG
96, rue Pellerin — Saigon.

PHÒNG KHÁN BỆNH N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) — SAIGON Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH:

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức mồm v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột vân vân

GIỜ KHÁN BỆNH:

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Số độc đặc 4.000 về ai ???

Bông tai khóa dãn vàng tây nhiều kiểu chọn lựa, nhận hột xoàn mới nước lai sương, nước dầu hột giá 10p. một đôi, có giấy riêng bảo kiết vàng và hột xoàn mới theo vi bằng của quan Trưởng tòa chứng nhận ngày 16-9-37 enregistré au 3è bureau Saigon (A. J) folio 88, case 13, hột xoàn dùng lâu nước lỏng lánh chiếu như hột mới mua.

Một đôi bông giá 10 ẽ thêm
1 tấm giấy sổ Đông-Pháp ẽ

Chỉ có 200 đôi giá 10p.00 vậy kể từ nay đến 200, nếu mua sau giá nhứt định 10p.00.

Còn nhiều kiểu giá 12p, 13p, 14p, 20p. tùy theo cỡ hột xoàn và số vàng nặng.

Kiểu: 1' bèo rề — 2' bèo lật — 3' trứng cá — 4. trái tim — 5' chữ S — 6' cành lá — 7' chữ O — 8' 6 châu — 9' 8 châu, 10' bèo mới.

Gởi lãnh hóa giao ngân nhớ nói muốn nước xoàn, và kiểu nào

Quận-chúa chế đồ nữ trang lạ

21, Amiral Courbet — Saigon

Thêm mới làm rồi nhiều pendentifs đá đen nước nhậ hột xoàn thiệt khéo.

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CÓ CẤP BẰNG VỆ-SANH VÀ VI-TRÙNG-HỌC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère
Téléphone n° 21.163

(Sau vườn Bờ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat và Larègnère chừng 20 thước) — SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH:

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA: lát, ghẻ, lở, lồi, phong, đơn, ung độc, thẹo, mụn, bết, mưng mủ v.v... BỆNH MÁU: PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mồm, lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lưng, hạch, rết, kiết v.v.. BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIỂU của đàn ông: CÁC THỦ LẬU, ống đái teo, bọng đái, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà: huyết bạch, tử cung, giây chằng, chòm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đốn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chúa nhựt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng để cho bệnh nhơn nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

+ Phòng khám bệnh Dương + đường và Nhà bảo sanh +

Docteur HỒ-VĂN-NHỰT

Nguyên lương-y phụ-tá về bệnh đàn bà ở Đại dương đường BAUDELOCQUE (Paris) (từ năm 1934 tới năm 1937)

CHUYÊN - MÔN CÁC BỆNH ĐÀN BÀ VÀ KHOA SANH - SẢN

Trị các chứng bệnh: huyết bạch, đường kinh trời sụt, mất đường kinh, băng huyết, đau tử cung, tử cung trệ, đau trứng, hư thai, ngoại thai, các chứng bệnh sanh ra trong khi mang thai và sau khi sanh sản v.v...

Rọi kiến và chụp hình tử-cung.

Có các thứ máy điện trị bệnh đàn bà: DIATHERMIE, ELECTROCOAGULATION, INFRA-ROUGES, ULTRA-VIOLETS...

Phòng khám bệnh tại đường Tabert n° 9 et 9 D

Giấy phép nói n° 20.516

Sớm mai: từ 8 giờ đến 11 giờ rưỡi. Chiều: từ 3 giờ đến 6 giờ rưỡi

DƯƠNG ĐƯỜNG và NHÀ-BẢO-SANH (clinique et maternité) TẠI PHÚ-NHUẬN góc đường Paul Blanchy prolongée và TOUR DE L'INSPECTION. N° 123. Giấy phép nói n° 20.434.

Đường đường ở giữa ba màu vườn, đẹp đẽ, thanh-tĩnh, và có không khí tốt. Phòng bệnh nằm ở trên hai tầng lầu đều tinh sạch và thoáng khoát. Có nhiều phòng tắm riêng. Cách nuôi bệnh và sự ăn uống rất cẩn mẫn và hợp vệ-sanh.

HỌC NỮ-CÔNG...

... Với trường thực-nghiệp: **TÂN-NỮ-HỌC-ĐƯỜNG** n° 1, 2 et 3, Rue du Grand Couronné (gần gare Nancy), Choquan, chị em đồng công-nhận là học rất đáng tiền vì trường dạy kỹ-lưỡng, thành-thật, học mau khéo-giỏi về các khoa: Thêu, may, cắt, thắt, dệt, ép, bánh-mức, nấu-ăn v. v., nhứt là về khoa: Bắc-Trắng, Bắc-Màu, Mực-Bóng, Bóng-Đường Nẵn, Bóng-Đường Rẻ kiểu Goconq, thì được tất cả chị em hoan-ngình, cho là tươi-nhuận, sắc-sảo, khéo hơn hết. Dạy Nẵn và Rẻ nhiều kiểu như Hồ-vân, Bát-kiết, mặt-vồng, tàng-ong, các thứ bông-hoa, điều-thú mới-lạ, trông rất tỉ-mỉ, dễ-thương. Chị em nên hỏi học bao hết các khoa này để mai sau có dịp tốt giúp-ích cho gia-đình và thi-thố tài khéo hay của mình trong những đám cưới, xin của chị em bạn gái.

Trường có cho học-bằng, viết thư thương-lượng. Hỏi điều-lệ học xin đính-tem trả lời và đề theo địa-chỉ trên đây.